

49117513

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY
เลิศลักษณ์ กำดั่งเลิศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวเลิศลักษณ์ กำลังเลิศ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรุต ถึงนาค)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท เมฆเมืองทอง)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ดีเมืองซ้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
26 ต.ค. 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

ผู้วิจัย : เลิศลักษณ์ กำลังเลิศ ปริญญา : ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.นิรุฒ ถึงนาค อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท เมฆเมืองทอง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ $E1/E2 = 80/80$ 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว และ 5) เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนจำนวน 45 คน กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนอนุบาล จังหวัดชัยภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 ชนิด คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลอง 3) แบบวัดความพึงพอใจ และ 4) แบบวัดความคงทนในการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า

1) ผลการทดสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 81.74/80.17 และ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7209 3) นักเรียนกลุ่มที่เรียนเรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.91$, S.D. = 0.13) และ 5) หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

TITLE : The development of Thai learning achievement in the concept of cluster sound pronunciation for the students at grade 5 through cooperative learning approach in Student Teams Achievement Division (STAD) technique and supplementary workbook.

AUTHOR : Lerdluk Kamlanglers **DEGREE :** M.Ed. (Curriculum and Instruction)

ADVISORS : Assoc. Prof. Dr.Nirut Thuengnak Major Advisor

Asst. Prof. Dr.Chomphunut Makemuengthong Co-advisor

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2015

ABSTRACT

The purposes of this research were to; 1) develop and study the efficiency of the cooperative learning approach in Student Teams Achievement Division (STAD) technique and supplementary workbook in the concept of cluster sound pronunciation for the students at grade 5 based on the $E1/E2 = 80/80$ criteria. 2) find the effectiveness index of the cooperative learning with STAD technique and supplementary workbook in the concept of cluster sound pronunciation. 3) compare the Thai learning achievement in the concept of cluster sound pronunciation for the students at grade 5 through cooperative learning with STAD technique and supplementary workbook 4) study satisfaction of the cooperative learning with STAD technique and supplementary workbook in the concept of cluster sound pronunciation and 5) to study retention of the students knowledge. The samples of this study were 45 students currently attend Prathom 5/8 in Anuban Chaiyaphum School. 4 research

instruments are 1) the cooperative learning with STAD technique and supplementary workbook lesson plans 2) Thai learning achievement testing ; pre-test and post test

3) attitude questionnaire and 4) learning retention test. The data were analyzed by arithmetic mean, standard deviation and were compared by t-test.

Results of the research are as follows:

1) The efficiency E1/E2 of the cooperative learning with STAD technique and supplementary workbook in the concept of cluster sound pronunciation was 81.74/80.17 and 2) effectiveness index is 0.7209. 3) After learning, the students learned cluster sound pronunciation through cooperative learning with STAD technique and supplementary workbook had mean score of learning achievement higher than before learning at 0.05 level of significance. 4) the students had been satisfied learning the cooperative learning with STAD technique and supplementary workbook at the high level. (\bar{x} =2.91, S.D.= 0.13) and 5) 2 week after implantation the retention of the students knowledge having the same learning retention at the .05 level of significance.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์และความกรุณาอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.นิรุฒ ถึงขนาด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท เมฆเมืองทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้ข้อคิด คำแนะนำ ตลอดจนการแก้ไขด้วยความเอาใจใส่ด้วยดีตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลาด จันทรมบัติ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อควรปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ จนงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล เอกะกุล อาจารย์รัตนดา อาจวิชัย ดร.เหมมราช ธนะปัทม์ นางฤทัยเพชร กำลังเลิศ และนางสุนีย์ มุทาพร ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำ ในการปรับปรุงแก้ไขจนสำเร็จลุล่วงด้วยดีขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู และนักเรียนโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ ที่ให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและจัดทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสาทวิชาความรู้ให้ในระหว่างที่ผู้วิจัย ศึกษาตามหลักสูตรจนสำเร็จท้ายสุดนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่และครอบครัว ที่ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจ ตลอดจนความห่วงใยผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

เลิศลักษณ์ กำลังเลิศ

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ข
ABSTRACT	ง
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญตารางภาคผนวก	ฎ
สารบัญแผนภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
สมมุติฐานของการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	11
การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว	14
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ	19
ประสิทธิภาพและประสิทธิผล	39
ความพึงพอใจ	41
ความคงทนในการเรียนรู้	44
บริบทโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ	58

หัวเรื่อง	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60
กรอบแนวคิดในการวิจัย	66
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	68
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	68
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	69
การเก็บรวบรวมข้อมูล	75
การวิเคราะห์ข้อมูล	76
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	76
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน $E1/E2 = 80/80$	82
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ	85
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน	86

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ภาษาไทย เรื่อง เรื่อง คำควบล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD	
ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ	87
ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความคงทนความคงทนในการเรียนรู้ ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD	
ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ	88
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	89
วัตถุประสงค์การวิจัย	89
สรุปผลการวิจัย	90
อภิปรายผล	91
ข้อเสนอแนะ	95
บรรณานุกรม	96
ภาคผนวก ก หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ	104
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	112
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	113
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน	148
แบบสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียน	170
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	171
ประวัติผู้วิจัย	181

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 13
2	แผนการจัดการเรียนรู้ 70
3	แบบแผนการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design 75
4	ผลการพัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน $E1/E2 = 80/80$ 83
5	ผลการศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ 86
6	เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ... 86
7	ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ ร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ 87
8	ผลการศึกษาความคงทนความคงทนในการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ 88

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางที่

หน้า

- 1 ผลการพัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD
ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
E1/E2 = 80/80 172
- 2 ผลการประเมินการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD
ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ 175
- 3 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ที่ตรวจสอบค่า
ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือพัฒนาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ 177
- 4 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน
ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ . 179

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	67
---	----------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันนี้พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ในเรื่องของความอยู่รอดและการใช้ชีวิตของมนุษย์ในสังคมก่อให้เกิดปัญหาด้านภาษา ภาษานับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสาร องค์ประกอบของภาษาคือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อเป็นเครื่องช่วยให้คนในสังคมมีความเข้าใจที่ดีต่อกันและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข การเรียนการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา มุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารถึงการรับรู้ และถ่ายทอดความรู้ที่นึกคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้นักการศึกษายังเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยเป็นอย่างมาก เพราะเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ อีกด้วย (กิ่งกาญจน์ ธิรสคุณธ์. 2521 : 3)

การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยปรับและขยายประสบการณ์ของมนุษย์ ทั้งยังช่วยให้สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และสร้างความเพลิดเพลินจากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ได้มากและเป็นที่ยอมรับ โดยทั่วไปว่าความสำเร็จในการเรียนของเด็กส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน คืออ่านซ้ำ ขาดความเข้าใจในการอ่าน และไม่สามารถจดจำเรื่องที่อ่านได้ ย่อมทำให้การเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่ได้ผลไปด้วย ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายวิตกกังวลหรือเกิดความท้อแท้ไม่อยากเรียนต่อไป การอ่าน จึงเป็นเครื่องมือที่นำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในวิชาการต่างๆ ยิ่งไปกว่านั้น การอ่าน จะช่วยทำให้นักเรียนค้นหาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนอยากรู้ ขยายความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ฉะนั้น การอ่านจึงเป็นบันไดไปสู่ความสำเร็จอีกหลายด้าน การเขียนนับเป็นการสื่อสารที่มีวิธีการที่ซับซ้อนกว่าทักษะอื่น เพราะผู้ที่สามารถฟังพูดอ่าน ได้ดีจึงจะช่วยให้สามารถถ่ายทอดความเข้าใจ ความรู้ที่นึกคิดและจินตนาการออกมาทางการเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ทักษะการเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่คงทนถาวรเป็นหลักฐานที่ดีกว่าทักษะอื่น (จูไร วรศักดิ์โยธิน. 2520 : 3) ฉะนั้นผู้เขียนจึงต้องพยายามเขียนคำให้ถูกต้อง ใช้ภาษาที่ถูกต้องเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ จึงจะเรียกว่าเป็นการเขียนที่มีประสิทธิภาพ ในการเขียน นอกจากต้องคำนึงถึงเนื้อความตามวัตถุประสงค์ จำนวนที่สะดวกถูกต้องตามหลักภาษาแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการสะกุดคำด้วย เพราะการเขียนสะกุดคำที่ถูกต้องนอกจากจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย และรวดเร็วแล้วยัง ช่วย

ให้ผู้เขียนเกิดความมั่นใจในตนเองทุกครั้งที่ยื่น

การที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กัน ทั้งทักษะการรับเข้ามา คือ การอ่านและการฟังกับทักษะการถ่ายทอดออกไป คือ การพูดและการเขียน ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสารทั้งด้านการรับและการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด โดยอาศัยความรู้และทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่ได้รับการฝึกฝนมาใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งทักษะทั้ง 4 นี้ ทักษะด้านการอ่านและการเขียนนับว่าเป็นหัวใจสำคัญยิ่ง ของการรับรู้และการถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ เป็นทักษะขั้นพื้นฐานของการนำไปสู่การเรียนรู้ และการฝึกทักษะอื่น ๆ จึงจำเป็นที่นักเรียนทุกคนต้องได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดี เพราะทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะการรับเข้าและการถ่ายทอดที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน มีความยุ่งยาก ซับซ้อน และจะต้องมีการสะกดคำรวมอยู่ด้วย จึงทำให้การอ่าน การเขียน และการสะกดคำ มีความสัมพันธ์กันในแง่ของการใช้ทักษะทางภาษามาก ซึ่งจากผลการวิจัยของนักวิจัย ทางภาษาของประเทศสหรัฐอเมริกาบางท่านได้รายงานถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถ ในการสะกดคำ และความสามารถในการอ่านและการเขียน พบว่า เด็กที่สะกดคำเก่งมักเป็นเด็กที่ อ่านและเขียนเก่ง และเด็กที่อ่านและเขียน ไม่เก่งก็มักเป็นเด็กที่สะกดคำไม่เก่งด้วยเสมอ แต่ทั้งนี้ไม่ได้ หมายความว่า เด็กที่สะกดคำไม่เก่งจะต้องอ่านและเขียน ไม่เก่ง ไปเสียทั้งหมด การเรียนทักษะ การอ่านและการเขียนกับการสะกดคำจึงมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง จากการศึกษาของนักวิจัย เหล่านี้ยังพบอีกว่าเด็ก ๆ จะสะกดคำต่าง ๆ ที่เขาสามารถอ่าน ได้ถูกต้องแม่นยำกว่า คำที่เขา อ่านไม่ออก และเด็กที่สามารถสะกดคำ ได้ถูกต้อง แม่นยำ เข้าใจในหลักเกณฑ์ทางภาษา จะพัฒนา ตนเองให้เป็นผู้มีปัญญาสามารถที่จะคิดวิเคราะห์ได้เป็นอย่างดี (วรรณิ โสภ ประยูร. 2542 : 132 ; อ้างอิงมาจาก Boyd. 1970 : unpagged)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยยังประสบปัญหาอยู่มากเพราะคนไทยส่วนใหญ่มีปัญหา ในด้านการอ่านและการเขียน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านและการเขียนสะกดคำ การผันวรรณยุกต์ การเว้นวรรคตอน หรือการใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ซึ่งเห็นได้จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษารอบ 3 (พ.ศ. 2554-2558) พบว่า มีสถานศึกษาที่เข้ารับการประเมิน 1,161 แห่ง ได้รับการรับรอง จำนวน 922 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 92.00 และไม่ได้รับรอง จำนวน 164 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 14.00 (ข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน 2557) การประเมินซึ่งผลการประเมินรอบสาม ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับประถมศึกษา) ปรากฏว่าสถานศึกษาที่ไม่ผ่านการประเมินคุณภาพนอกรอบ 3 ส่วนใหญ่ไม่ผ่านมาตรฐานที่ 5 ด้าน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานอยู่ในระดับควรปรับปรุง ส่งผลให้โรงเรียนไม่ได้รับการรับรองจาก สมศ. (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน))

จากผลการทดสอบระดับชาติ พบว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยลดลง จากการวิเคราะห์ผลสอบ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปัญหาเรื่องการอ่าน การเขียนคำควบกล้ำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 จึงได้นำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นฐานในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยการสร้างเครื่องมือคัดกรองนักเรียนทุกระดับชั้นและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในลำดับต่อไป (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1)

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (NT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ความสามารถด้านภาษาปีการศึกษา 2554,2555 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 58.76 และ 47.32 ตามลำดับ และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (O-net) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.78 และ 47.34 ตามลำดับ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1. (2554 : 50,30) และ (2555 : 33,47))

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยยังคงเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนจากผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียนปีการศึกษา 2554 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ อยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ คือ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ เท่ากับ 62.38 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. 2554 : 12) ปีการศึกษา 2555 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ เท่ากับ 61.12 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. 2555 : 18) ปีการศึกษา 2556 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ เท่ากับ 63.45 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. 2556 : 26)

ปีการศึกษา 2555 มีการจัดสอบ O-NET (Ordinary National Educational Test) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สทศ. (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)) ประกาศผลวันที่ 15 มีนาคม 2556 ซึ่งในภาพรวมผลการสอบ O-NET โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จำนวน 268 โรงเรียน มีผล

คะแนนเฉลี่ยแยกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้ กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีผลคะแนน 41.71 ลดลงจากปีการศึกษา 2554 จำนวน 13.07 คะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนนรวมทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ 41.48 ลดลง 11.89 คะแนน (เอกสารรายการผลการทดสอบความรู้ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2555, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1)

นอกจากผลสัมฤทธิ์แล้วพบว่าผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ นักเรียนส่วนใหญ่มีข้อบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากสมองซีกซ้ายบกพร่อง หรือมีความยากลำบากในการจัดกระทำข้อมูล นักเรียนจะแสดงพฤติกรรมด้านการอ่าน ดังนี้ อ่านช้า อ่านเสียงผิดเพี้ยน ประสมคำไม่ได้ จำรายละเอียดของคำไม่ได้ อ่านข้ามคำที่อ่านไม่ได้ อ่านตกหล่น หรืออ่านเพิ่มคำ ผันเสียงวรรณยุกต์สับสน หรือผันไม่ได้ อ่านเสียงดังอยู่ในลำคอ แทนที่คำที่อ่านไม่ออกด้วยคำอื่น อ่านตะกุกตะกัก ต้องสะกดไปด้วยระหว่างที่อ่าน อ่านกลับคำ สับสนมาตราตัวสะกดต่าง ๆ อ่านคำควบกล้ำไม่ได้ สับสนเสียงสระ โดยเฉพาะสระประสม สระลดรูป ขาดสมาธิในการเรียน ด้านการเขียน นักเรียนจะเขียนช้า เขียนตัวอักษรกลับหลัง สะกดคำผิดบ่อยแม้แต่คำง่าย ๆ เขียนแล้วลบบ่อย เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง เขียนเพิ่มหรืออาจเขียนตกหล่น วางสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ เขียนตัวอักษรสลับกัน ซึ่งเป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน เหมือนนักเรียนปกติอื่น ๆ ก็ตาม แต่หากนักเรียนกลุ่มนี้ได้รับความช่วยเหลือให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น ครูต้องหมั่นฝึกฝนให้นักเรียนมีโอกาสฝึกซ้ำ ย้ำ ทวนบ่อย ๆ การใช้เทคนิควิธีการสอนที่ตระหนักถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน เน้นการร่วมมือกันเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันใช้กระบวนการและรูปแบบการสอนที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีส่วนร่วมกับกิจกรรม ได้เรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นกำลังใจแก่กันและกัน ตลอดจนการช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งและนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่า จะสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาให้แก่ นักเรียนได้เป็นอย่างดี

วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยใช้วิธีสอนแบบประสบความสำเร็จเป็นทีม (Student Teams Achievement Division) หรือ STAD จึงเป็นรูปแบบการสอนที่สามารถฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ให้ผลดีอีกวิธีหนึ่ง ทั้งนี้เพราะการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้นักเรียนมีโอกาสคิดและตัดสินใจเอง โดยครูเป็นเพียงผู้

เตรียมสื่อ อุปกรณ์ เพื่อให้เนื้อหาบทเรียนเป็นรูปธรรมง่ายต่อการเรียนรู้ ครูคอยแนะแนวทาง เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ นักเรียนมีโอกาสดำเนินกิจกรรมเอง โดยให้เพื่อนมีโอกาสช่วยเหลือ และฝึกทักษะการอ่าน การเขียนสะกดคำควบกล้ำให้อีกทางหนึ่ง ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ โดยการแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่ม ๆ เป็นลักษณะการรวมกลุ่มที่มีโครงสร้างที่ชัดเจน ดังที่ สิปปนนท์ เกตุทัต กล่าวว่า การเรียนรู้ของนักเรียน มิใช่มาจากครูแต่เพียงผู้เดียว แต่สามารถเรียนรู้จากเพื่อนนักเรียนด้วยกันได้ เพราะ นักเรียนย่อมประสบปัญหาในการเรียนที่คล้ายคลึงกัน เมื่อนักเรียนคนหนึ่งเริ่มเรียนรู้และเข้าใจก็จะสามารถช่วยเหลือเพื่อนได้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ที่ใด การเรียนแบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาเท่ากัน ขณะที่ฝึกทุกคนในกลุ่มมีโอกาสติติงหรือให้การแนะนำกันเองได้มากกว่าครูแนะนำทั้งชั้น (รินรดา จันทะวัน. 2550 : 5 ; อ้างถึงใน สิปปนนท์ เกตุทัต. 2526 : 12) ดังนั้น การจัดการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD จึงเป็นการเตรียมนักเรียนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีความสุข และมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาความคิดและความเชื่อมั่นของนักเรียน และช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น (กรมวิชาการ. 2544 : 4-5) ก็สามารถประสบความสำเร็จได้เช่นเดียวกับนักเรียนปกติ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน คำควบกล้ำ ร ล ว โดยแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อแก้ปัญหาคำควบกล้ำที่เกิดขึ้น ประกอบกับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในยุคปฏิรูปการศึกษาซึ่งใช้ปรัชญา “ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ” และเป็นเครื่องมือให้ครูนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยต่อไป

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2 = 80/80$
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ
5. เพื่อศึกษาความคงทนในการรู้ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 จำนวน 8 ห้อง จำนวน 360 คน โดยจัดแบบความสะดวกสามารถ

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 จำนวน 45 คน จากนักเรียน 1 ห้อง ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางเรียน

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียน

2.2.3 ความคงทนในการเรียนรู้

3. ขอบเขตด้านเนื้อหาวิจัย

3.1 สารและตัวชี้วัดที่เป็นจุดประสงค์หลักในการทดลอง

สารตัวชี้วัดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สารที่ 1 เรื่อง การอ่าน ท.1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ตามสารตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตัวชี้วัดที่ 1.1 (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551 : 11) ประกอบด้วย

3.1.1 ตัวชี้วัดที่ 1.1.1

1) เรื่อง อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

3.1.2 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1) การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ

จัดแผนการจัดการเรียนรู้ได้ 8 แผน รวม 16 ชั่วโมง ดังนี้

แผนที่ 1-2 เรื่อง คนเป็นที่พึ่งแห่งตน จำนวนแผนละ 2 ชั่วโมง

แผนที่ 3-4 เรื่อง คบพาล พาลพาไปหาผิด จำนวนแผนละ 2 ชั่วโมง

แผนที่ 5-6 เรื่อง เหตุการณ์ในบ้านสวน จำนวนแผนละ 2 ชั่วโมง

แผนที่ 7-8 เรื่อง ด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี จำนวนแผนละ 2 ชั่วโมง

3.2 เนื้อหาที่ใช้เป็นหน่วยทดลอง

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็น เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ในหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต วรรณคดีล้านา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 บท ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 2 ประกอบด้วย

3.2.1 เรื่อง คนเป็นที่พึ่งแห่งตน มีคำควบกล้ำ 14 คำ ดังนี้ มะพร้าว เพราะ คุณครู กำพร้าว ปรีक्षा พร้อม กล้วย กลอน กลับ ความ แกละ ไกล่ เคลื่อน คล้า

3.2.3 เรื่อง คบพาล พาลพาไปหาผิด มีคำควบกล้ำ 20 คำ ดังนี้ ครั้ง หรอก มะพร้าว ไคร เปริศ ตะกร้า แกละ กลอน ขลุ่ก กลุ้ม โคลง แหละ ปลา ตะละลั้ง กลิ่น กล้า กลั่น กล้าว เกลียด ความ

3.2.3 เรื่อง เหตุการณ์ในบ้านสวน มีคำควบกล้ำ 31 คำ ดังนี้ มะปราง ร้อย กรอง ครั่ง ครั้นเครง ร่มครึ้ม มะพร้าว กฐ ประดา เบื้อง ปรีชา ใคร่ ประุง พริ้ว เปรียบ ปรบมือ คราว กระ โซก พร้อม หรอก ชี่ โครง แกละ เพลง ก่อม หลับ แหละ กลาง ค่อย พลัน คลอก ความ คั่นคว่ำ

3.2.4 เรื่อง ด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี มีคำควบกล้ำ 28 คำ ดังนี้ ใคร ครั่ง ปรีชา กรุง สงคราม ครุ่นคิด พราก ศัตรู ศรีภ โครม กระพริบ หรอก เพลิดเพลิน แกละ แปลก เปลี่ยน กล้า พลัด เปลวไฟ กลุ่ม กลัว กลับ เพลง ขลาด พลี เปลี่ยน ความ คว้น กว้าง

จากจำนวนคำควบกล้ำทั้ง 4 บทข้างต้นจะมีคำควบกล้ำทั้งหมด 93 คำ นำมาใช้ 74 คำ เนื่องจากมีคำซ้ำกัน 12 คำ จำแนกเป็นตัวควบกล้ำ ร 34 คำ ล 35 คำ และ ว 5 คำ

4. ขอบเขตด้านเวลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (Student Team Achievement Divisions : STAD) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ขั้นจัดทีม

ขั้นที่ 3 ขั้นเรียนรู้

ขั้นที่ 4 ขั้นผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อย

ขั้นที่ 5 ขั้นการรับรองผลงานและเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม

2. แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครู สร้างขึ้น โดยมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และช่วยฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง อาจจะทำให้นักเรียนทำแบบฝึกขณะเรียนหรือหลังจากจบบทเรียนไป ได้แก่

2.1 บัตรคำ คำควบกล้ำในบทเรียน จำนวน 8 แผ่น แผ่นละ 12 คำ

2.2 นิทานที่มีคำควบกล้ำในบทเรียน

2.3 ใบงาน

2.4 ใบความรู้

2.5 แบบฝึกเสริมทักษะ

3. คำควบกล้ำ ร ล ว หมายถึง คำที่มีอักษร ร ล ว เป็นอักษรควบ ที่ปรากฏในหนังสือเรียน สารະการเรียนรู้อันฐานภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต หนังสือเรียน วรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งนักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง และคำควบกล้ำ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิชา ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 40 ข้อ

5. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นข้างในจิตใจของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะแสดงออกมาให้เห็นว่า ชอบใจมีความสุข ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบผลสำเร็จ หรือการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จำนวน 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย

6. ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง ผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ยังจำได้ภายหลังจากการเรียนจบบทเรียนและภายหลังจากนั้น 2 สัปดาห์ โดยวัดจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ฉบับเดิมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

7. ประสิทธิภาพ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านการนำไปทดลองสอน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบ ย่อยระหว่างเรียน ซึ่งได้จากแบบฝึกเสริมทักษะ และการประเมินพฤติกรรมการเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำแต่ละชุด

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ซึ่งได้คะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

8. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ โดยเปรียบเทียบ คะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านและการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ที่มีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน และสามารถนำ ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ครูได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องและเหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียนมากขึ้น

3. เป็นข้อเสนอแนะทางการศึกษาเพื่อช่วยในการพัฒนาและศึกษาค้นคว้าวิจัยในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และผู้เกี่ยวข้อง ทั้งยังสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านและเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นของนักเรียนต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
4. ประสิทธิภาพและประสิทธิผล
5. ความพึงพอใจ
6. ความคงทนในการเรียนรู้
7. บริบทโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ
9. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและ เสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้าง ความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการทำงานและดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็น
มนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ
และ ประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมาย ซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิด
คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ดังต่อไปนี้ (กรมวิชาการ. 2551 : 5)

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของ
พระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทาง
วิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด
วิธีการงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด
การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค
7. เข้าใจประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่น
ในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญา
ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศชาติและท้องถิ่นมุ่งทำประ โยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม สำหรับ
หลักสูตร

1. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551 : 11-12)

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตัวชี้วัด	การเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นการบรรยายและการพรรณนา 3. อธิบายความหมาย โดยนัย จากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย ตัวชี้วัด	1. การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย 1.1 คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ 1.2 คำที่มีอักษร 1.3 คำที่มีตัวการันต์นำ การเรียนรู้แกนกลาง
4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน 5. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต 6. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม 7. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 8. มีมารยาทในการอ่าน	1.4 อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน 1.5 ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา 1.6 ข้อความที่มีความหมายโดยนัย 2. การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ 3. การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น 3.1 วรรณคดีในบทเรียน 3.2 บทความ 3.3 บทโฆษณา 3.4 งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ 3.5 ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน 4. การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม เช่น 4.1 การใช้พจนานุกรม 4.2 การใช้วัสดุอุปกรณ์ 4.3 การอ่านฉลาก 4.4 คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน 4.5 ข่าวสารทางราชการ

ตัวชี้วัด	การเรียนรู้แกนกลาง
	5. การอ่านตามความสนใจ เช่น 5.1 หนังสือที่นักเรียนสนใจและ เหมาะสมกับวัย 5.2 หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนด ร่วมกัน 6. มารยาทในการอ่าน

จากตารางตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนสามารถใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ
 ร ล ว ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และแสดงความคิดเห็นเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
 แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่านได้อย่างถูกต้อง

2. ตัวชี้วัดการอ่านคำควบกล้ำ

1).อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว

ลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของภาษาไทย คือ มีพยัญชนะควบกล้ำ อันหมายถึง การออก
 เสียงพยัญชนะ 2 เสียงพร้อมกัน (พยัญชนะ ร ล ว)

1. การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้
 กล่าวถึงธรรมชาติวิชาภาษาไทย หลักและวิธีสอนวิชา หลักและวิธีสอนวิชา รวมทั้งหลักและ
 การวัดผลวิชา ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2551 : 1-24)

1.1 ธรรมชาติวิชาภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรง ตาม
 จุดมุ่งหมาย ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิด ความต้องการ และความรู้สึก คำในภาษาไทย ย่อม
 ประกอบด้วยเสียง รูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และความหมาย ส่วนประ โยคเป็นการเรียงคำ
 ตามหลักเกณฑ์ของภาษา และประ โยคหลายประ โยคเรียงกันเป็นข้อความ นอกจากนั้นคำใน
 ภาษาไทยยังมีเสียงหนักเบา มีระดับของภาษา ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมแก่กาลเทศะและบุคคล
 ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ตามสภาพวัฒนธรรมของกลุ่มคน ตามสภาพของ
 สังคม และเศรษฐกิจ การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญไม่ว่าจะเป็น

การอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการสื่อสารต่าง ๆ รวมทั้งต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาเพื่อสื่อสาร ให้เกิดประสิทธิภาพและใช้อย่างคล่องแคล่ว มีวิจารณญาณ และมีคุณธรรม

1.2 หลักและวิธีสอนวิชาภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของคนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกันและใช้ภาษา ในการประกอบกิจการงานทั้งส่วนตัว ครอบครัว กิจกรรมทางสังคมและประเทศชาติ เป็นเครื่องมือ การเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบันและเป็นวรรณกรรมของชาติ ดังนั้นการเรียน ภาษาไทยจึงต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้อง เหมาะสมในการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และประสบการณ์ เรียนรู้ในฐานะเป็นวัฒนธรรม ทางภาษาให้เกิด ความชื่นชม ซาบซึ้ง และภูมิใจในภาษาไทย โดยเฉพาะคุณค่าของวรรณคดี และภูมิปัญญาทางภาษา ของบรรพบุรุษที่ได้สร้างสรรค์ไว้ อันเป็นส่วนเสริมสร้างความมั่งคั่ง ในชีวิต การเรียนรู้ภาษาไทยเกี่ยวพันกับความคิดของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นสื่อของความคิด การเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้คิดสร้างสรรค์ คิดวิพากษ์วิจารณ์ คิดตัดสินใจ แก้ปัญหา และวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล ขณะเดียวกันการใช้ภาษาอย่างมีเหตุผล ใช้ในทางสร้างสรรค์ และใช้ภาษาไทยอย่างสละสลวยงดงามย่อมสร้างเสริมบุคลิกภาพของผู้ใช้ภาษาให้เกิด ความน่าเชื่อถือ และภาคภูมิใจด้วย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ การเรียน ภาษาไทย จึงต้องเป็นการเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่าง พินิจพิเคราะห์ สามารถเลือกใช้คำ เรียบเรียงความคิด ความรู้ และใช้ภาษาได้ถูกต้องตาม กฎเกณฑ์ได้ตรงตาม ความหมาย และถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคล และมีประสิทธิภาพ

ภาษาไทยมีส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระ ได้แก่ กฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะต้องรู้ และใช้ภาษาให้ถูกต้อง นอกจากนั้นยังมีวรรณคดีและวรรณกรรม ตลอดจนบทร้องเล่นของเด็ก เพลงกล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน วรรณกรรมพื้นบ้าน เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ซึ่งมีคุณค่าการเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องเรียนวรรณคดี วรรณกรรม ภูมิปัญญาทางภาษาที่ถ่ายทอด ความรู้สึกรู้สีกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและความงดงาม ของ ภาษาในบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองประเภทต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและ ความภูมิใจในสิ่งที่บรรพบุรุษได้สั่งสมและสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.3 หลักการวัดผลวิชา

เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ผู้เรียนต้องมีความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ดังนี้

1.3.1 สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ดี

1.3.2 สามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3.3 มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดเป็นระบบ

1.3.4 มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาไทย

การพัฒนาตนและสร้างสรรค์งานอาชีพ

1.3.5 ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมในวรรณคดีและวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย

1.3.6 สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามสถานการณ์และบุคคล

3.1.7 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย

3.1.8 มีคุณธรรมจริยธรรม มีวิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง

เมื่อจบแต่ละช่วงชั้น ผู้เรียนต้องมีความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1. อ่านได้คล่องและอ่านได้เร็ว

2. เข้าใจความหมายของคำ สำนวน โวหาร การเปรียบเทียบ

3. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์ และ ใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตน

4. เลือกอ่านหนังสือและสื่อสารสนเทศจากแหล่งเรียนรู้ได้ตามจุดประสงค์

5. เขียนเรียงความย่อความ จดหมาย เขียนอธิบาย เขียนชี้แจงการปฏิบัติงานและรายงาน เขียนเรื่องราวจากจินตนาการและเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง จดบันทึกความจากประสบการณ์ เหตุการณ์ และการสังเกตอย่างเป็นระบบ

6. สรุปความ วิเคราะห์เรื่องที่ฟังที่ดู และเปรียบเทียบกับประสบการณ์ในชีวิต

7. สนทนาโต้ตอบ พูดแสดงความรู้ ความคิด ความต้องการ พูดวิเคราะห์เรื่องราวพูดต่อหน้าชุมชน และพูดรายงาน

8. ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การดำรงชีวิต และการอยู่ร่วมกันในสังคม รวมทั้งใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์

9. เข้าใจลักษณะของคำไทย คำภาษาถิ่น และคำภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในภาษาไทย

10. ใช้ทักษะทางภาษาเพื่อประโยชน์ได้ตามจุดประสงค์

11. ใช้หลักการพิจารณาหนังสือ พิจารณาวรรณคดีและวรรณกรรมให้เห็นคุณค่า และนำประโยชน์ไปใช้ในชีวิต

12. ท่องจำหรือยกรองที่ไพเราะและมีคุณค่าทางความคิด และนำไปใช้ในการพูด และการเขียน

13. แต่งกาพย์และกลอนง่าย ๆ

14. เล่นนิทานพื้นบ้านและตำนานพื้นบ้านในท้องถิ่น

15. มีมารยาทการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด

16. มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน

2. คำควบกล้ำ

ในหนังสือนิติสารสาธกของพระยาศรีสุนทรโวหาร กล่าวถึง คำที่ใช้อักษร ควบกล้ำว่ามีเสียงควบ ร ล ว รวมทั้งหมด 21 เสียง เรียกว่า "อักษรประ โยค" ซึ่งมี 7 หมวด คือ

1. ก กร กล กว

2. จ จร จล จว

3. ค คร คล คว

4. ต ตร ตล ตว

5. ป พร ปล ปว

6. ท ตร ทล ทว

7. พ พร พล ปว

จะเห็นได้ว่าอักษรควบกล้ำบางเสียงที่ยกมาข้างต้น ไม่มีใช้แล้วในภาษาไทย ปัจจุบันเรามีพยัญชนะควบกล้ำอยู่ 15 เสียง คือ กร ขร คร ตร พร พล กล ชล คล ปล พล ผล กว ขว คว นอกจากนี้มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำในคำไทยที่รับมาจากภาษาอื่น ๆ เช่น เสียง ทร มาจากภาษา สันสกฤต และเสียง ฟร พล บร บล ดร ซึ่งมาจากภาษาอังกฤษ แต่เราไม่นำมาใช้ในภาษาแบบ แขน มักนิยมใช้ในภาษาพูดเท่านั้นในการสอนอ่านออกเสียงคำครูจำเป็นต้องแก่นักเรียนอ่านให้ ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ซึ่งหลักสำคัญก็คือ ต้องอ่านออกเสียงชัดเจน

ให้ชัดถ้อยชัดคำทั้งเสียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำ การอ่านออกเสียงคำที่ควบด้วย ร ล ว เป็นปัญหา มากในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องทราบหลักในการอ่านและการแก้ไขให้ถูกต้อง สังวาล เมืองมนตรี (2553 : 32) อ้างถึงใน พยุง ญาณ โภมุต (2520 : 624-626) กล่าวว่า การออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว จะต้องรู้ถึงวิธีออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว แต่ละตัวให้ถูกต้องก่อน ดังนี้

1. เสียง/ร/ หรือเสียงร้วลีน (Trill) ออกเสียงโดยการขบปลายลิ้นขึ้นไปแตะปมเหงือกเบา ๆ เมื่อกระแสลมผ่านจนทำให้ปลายลิ้นสะบัดออกและกลับไปแตะปมเหงือกสลับกันหลาย ๆ ครั้ง

2. เสียง / ล/ หรือเสียงข้างลิ้น (Lateral) เกิดจากการกักลมไว้ตรงกลางของปาก คือ ยกส่วนของลิ้นแตะฐานบนให้สนิท แล้วปล่อยให้ลมผ่านออกมาด้านข้างของลิ้นข้างใดข้างหนึ่ง หรือทั้งสองข้าง

3. เสียง / ว/ หรือเสียงริมฝีปาก-เพดานบน เกิดจากการใช้ลิ้นส่วนหลังกับเพดานอ่อน และห่อริมฝีปาก เปล่งเสียงออกมาพร้อม

เมื่อออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว แต่ละเสียง ได้คล้องแล้วจึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะตัวอื่น เช่น กราบ กลอง กวาง แต่ถ้ายังออกเสียงคำควบกล้ำไม่ได้ให้ออกเสียงโดยวิธีต่อไปนี้

1. ออกเสียงควบกล้ำโดยวิธีแยกเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า กวาง ให้ออกเสียง เป็น 2 พยางค์ คือ กะ-วาง

2. ออกเสียงคำควบกล้ำที่เป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อนแล้วจึงทวีความเร็วขึ้น จนออกเป็นเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

กะ-วาง กะ-วาง กะ-วาง เร็วขึ้นเป็น กวาง

กะ-ลอง กะ-ลอง กะ-ลอง เร็วขึ้นเป็น กลอง

กะ-หราบ กะ-หราบ กะ-หราบ เร็วขึ้นเป็น กราบ

สังวาล เมืองมนตรี (2553 : 33) อ้างถึงใน สนิท สัตโยภาส (2532 : 100) สรุปว่า คำควบกล้ำให้ออกเสียงกล้ำระหว่าง ตัวหน้าและตัว ร ล ว หลังจากทีเปล่งเสียงตามสัญลักษณ์แล้ว

ตัวอย่าง

ครูให้อ่าน กอ-รอ-อุ-ครู

เกลือ ให้อ่าน กอ-ลอ -เอือ - เกลือ

กว้าง ให้อ่าน กอ-วอ- อา-กวา - งอ - กวาง

ความ ให้อ่าน คอ-ออ-วา- ควา - มอ - ความ

พริก ให้อ่าน พอ-รอ- อิ-พริ - พริ-กอ -พริก

เปรียบ ให้อ่าน ปอ-รอ- เอีย-เปรีย-เปรีย- บอ - เปรียบ

สำหรับสาเหตุที่คนส่วนใหญ่ออกเสียงคำที่มี ร ล ว ไม่ชัดเจนนี้ สังวาล เมืองมนตรี (2553 : 34) อ้างถึงใน พยุง ญาณโกมุท (2520 : 624-631) สรุปว่า

1. เกิดจากการเอาอย่างที่ผิด เด็กเอาอย่างผู้ใหญ่ เช่น เด็กจีนที่เกิดในไทยเอาอย่างบิดา มารดาของตนที่พูดไม่ชัด นอกจากนั้นยังเอาอย่างเพื่อนด้วย

2. เกิดจากครูในชั้นประถมต้น โดยเฉพาะครูในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วางรากฐานในการออกเสียงไว้ไม่ดี ออกเสียงไม่ชัดเจน ไม่เอาใจใส่แก้ไขฝึกหัดเด็ก เด็กจะจำผิด ตั้งแต่แรกเกิดความเคยชิน ดิฉันนิยตการออกเสียงไม่ชัดหรือออกเสียงผิดพลาด

สรุปได้ว่า สาเหตุที่คนส่วนใหญ่ออกเสียงคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำไม่ชัดเจน เนื่องจากเกิดจากการเอาอย่างที่ผิด อวัยวะการออกเสียงบกพร่อง และจากครูในชั้นประถมศึกษาตอนต้นวางรากฐานในการอ่านออกเสียงไว้ไม่ดี ไม่ฝึกฝนให้ถูกต้อง ไม่แก้ไขฝึกหัดเด็กจนเกิดความเคยชินในการออกเสียง ไม่ถูกต้อง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

กระบวนการแบบร่วมมือมีรูปแบบการเรียนการสอนหลายรูปแบบซึ่งแต่ละรูปแบบ จะมีวิธีดำเนินการหลัก ๆ ได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัลแตกต่างกันออกไป เพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะแต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดต่างก็ ใช้หลักการเดียวกัน คือ หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ และมีวัตถุประสงค์มุ่งตรงไปใน ทิศทางเดียวกัน คือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการ ร่วมมือกัน ช่วยเหลือกันและแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของ รูปแบบแต่ละรูปแบบจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระ และวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัล เป็นประการสำคัญ

1. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

1.1 ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ในการเรียน

ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งนักเรียนจะบรรลุถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มไปถึงเป้าหมายเช่นเดียวกัน ความสำเร็จของตนเองก็คือความสำเร็จของกลุ่มด้วย

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2543 : 38) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็น กำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบ ต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม

กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 46) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเตรียมผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสอนแบบนี้เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะ ทางสังคม เปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

ทิตินา แคมมณี (2545 : 98) ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือคือ การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน เพื่อร่วมกันเรียนรู้ เพื่อก้าวไปสู่จุดหมายของกลุ่ม

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131-134) ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถที่แตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็น การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ความสามารถเฉพาะตัวในการเรียนรู้ ร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยสมาชิกในแต่ละกลุ่มตระหนักว่าแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

1.2 รูปแบบการจัดการเรียนแบบร่วมมือ

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2535 : 96-99) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการเรียนแบบร่วมมือที่นิยมใช้ทั่วไปในปัจจุบันมี 8 รูปแบบ ดังนี้

1.2.1 Student Teams Achievement Divisions (STAD) สมาชิกในกลุ่ม 4 คน ระดับสติปัญญาต่างกัน เช่น เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน ครูกำหนดบทเรียนและงานของกลุ่มไว้ แล้วครูทำการสอนบทเรียนให้นักเรียนทั้งชั้น แล้วให้กลุ่มทำงานตามที่กำหนด นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน เด็กเก่งช่วยและตรวจงานของเพื่อนให้ถูกต้องก่อนนำเสนอครู นักเรียน ต่างคนต่างทำข้อสอบ แล้วเอาคะแนนของทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูจัดลำดับของ คะแนน ทุกกลุ่มปิดประกาศให้ทุกคนทราบ

1.2.2 Teams-Games-tournament (TGT) จัดกลุ่มเช่นเดียวกับ STAD แต่ไม่มีการสอบทุกสัปดาห์แต่ละทีมที่มีความสามารถเท่ากันจะแข่งขันกันตอบปัญหา จะมีการจัดกลุ่มใหม่ ทุกสัปดาห์โดยพิจารณาจากความสามารถของแต่ละบุคคล

1.2.3 Team Assisted Individualization (TAI) สมาชิกของกลุ่ม 4 คน มีระดับความรู้ต่างกัน ใช้สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 ครูเรียกเด็กที่มีความรู้ระดับเดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอน ความยากง่ายของเนื้อหาวิชาที่สอนจะแตกต่างกัน เด็กกลับไปยังกลุ่มของตน และต่างคน ต่างทำงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทุกคนสอบข้อสอบโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน มีการให้รางวัลทีมที่ทำคะแนน ได้ดีกว่าเดิม

1.2.4 Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) ใช้สำหรับวิชาอ่านเขียนและทักษะอื่น ๆ ทางภาษา สมาชิกในกลุ่มมี 4 คน มีพื้นความรู้เท่ากัน 2 คน อีก 2 คน ก็เท่ากันแต่ต่างระดับความรู้กับ 2 คนแรก ครูจะเรียกคู่ที่มีความรู้ระดับเท่ากันจากทุกกลุ่มมาสอน ให้กลับเข้ากลุ่มแล้วเรียกคู่ต่อไปจากทุกกลุ่มมาสอนคะแนนของกลุ่มพิจารณาจากคะแนนสอบของ สมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล

1.2.5 Jigsaw ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 สมาชิกในกลุ่มมี 6 คน ความรู้ต่างระดับกัน สมาชิกแต่ละคนไปเรียนร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่น ๆ หัวข้อที่ต่างกัน ออกไปแล้วทุกคนกลับมากลุ่มของตนเองสอนเพื่อนสิ่งที่ตนไปเรียนร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่น ๆ การประเมินผลเป็นรายบุคคล แล้วรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

1.2.6 Jigsaw II สมาชิกในกลุ่มมี 4-5 คน นักเรียนทุกคนเรียนบทเรียนเดียวกัน สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มให้ความสนใจในหัวข้อย่อยในบทเรียนต่างกัน ใครที่สนใจในหัวข้อเดียวกัน จะไปประชุมกัน ค้นคว้า และอภิปราย แล้วกลับมาที่กลุ่มเดิมของตนสอนเพื่อนในเรื่อง

ที่ตนเองไป ประชุมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นมา ผลการสอนของแต่ละคนเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนน รวมได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับรางวัล

1.2.7 Learning Together สมาชิกในกลุ่มมี 4-5 คน ระดับความรู้ต่างกัน ใช้สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-6 ครูทำการสอนทั้งชั้นเด็กแต่ละกลุ่มทำงานตามที่ครูมอบหมาย คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากผลงานของกลุ่ม

1.2.8 Group Investigation สมาชิกในกลุ่มมี 2-6 คน แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อ ที่ต้องการค้นคว้า สมาชิกในกลุ่มแบ่งงานกันทั้งกลุ่ม เสนอผลงานหรือรายงานต่อหน้าชั้น การใช้รางวัลหรือคะแนนให้ทั้งกลุ่ม

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ซึ่งส่วนมากจะใช้สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา และใช้ในบางวิชา แต่มีบางรูปแบบที่สามารถใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาได้ ครูควรนำรูปแบบการเรียนการสอนเหล่านี้ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียนของตนเอง เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ สูงสุด

1.3 ความสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จันทร่า ดันติงสานรักษ์ (2543 : 37) ให้ข้อสรุปว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีข้อดี มีคุณลักษณะและประสิทธิภาพของการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นของนักเรียน
2. ช่วยพัฒนาความคิดของนักเรียน
3. ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
4. ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน
5. ส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน
6. ทำให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์หรือมุมมองกว้างขึ้น
7. ช่วยให้นักเรียนมีการปรับตัวในสังคมดีขึ้น

พิมพ์พันธ์ เตชะตุปต์ (2544 : 40) ศึกษาการเรียนรู้อย่างร่วมมือ และสรุปถึงความสำคัญการเรียนรู้อย่างร่วมมือที่มีต่อนักเรียน ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกทุกคน เพราะทุกคนร่วมมือกัน ในการทำงานกลุ่ม และทุกคนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน
2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น และลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน

3. เสริมให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น นักเรียนที่เก่งช่วยนักเรียนไม่เก่ง ทำให้นักเรียนที่เก่งเกิดความภาคภูมิใจรู้จักเสียสละเวลา ส่วนคนที่ไม่เก่งเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อน

4. ส่งเสริมให้รู้จักคิด วิเคราะห์ และตัดสินใจเลือก เพราะมีการร่วมกันคิดเกิดการระดมความคิด นำข้อมูลมาพิจารณาร่วมกัน

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน อีกทั้งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้จะส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.4 องค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

กรมวิชาการ (2544 : 5-8) ให้คำอธิบายไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีประสิทธิภาพ ถ้าสมาชิกภายในกลุ่มมองเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1.4.1 ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของนักเรียนในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่างๆ ในการทำงานทุกคนมีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรม ให้นักเรียนมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวกได้หลายวิธี เช่น

1) การกำหนดเป้าหมายของกลุ่ม แต่ละคนลงมือเรียนและต้องแน่ใจว่าสมาชิกคนอื่นเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน

2) การกำหนดรางวัลร่วมกัน ถ้าทุกคนทำได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนดไว้แต่ละคนจะได้รับคะแนน Bonus เท่าเทียมกันทุกคน

3) การกำหนดให้ใช้วัสดุอุปกรณ์หรือสื่อการเรียนอื่น ๆ ร่วมกัน แต่ละคนจะได้วัสดุเพียง 1 ส่วนของทั้งหมดที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงานกลุ่ม

4) การกำหนดบทบาทสมาชิกในกลุ่มให้แต่ละคนมีหน้าที่ในกลุ่ม เช่น ผู้อ่าน ผู้ตรวจสอบ ผู้บันทึก ผู้ให้กำลังใจ ผู้จัดหาวัสดุ

1.4.2 การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face to Face Native Interaction) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้ประสบความสำเร็จโดยทำกิจกรรมต่อไปนี้

1) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2) อธิบายความรู้ให้เพื่อนในกลุ่มฟัง

กิจกรรมดังกล่าวจะทำให้นักเรียนได้ติดต่อกันโดยตรง เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและการให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งจะทำให้เกิดลักษณะการทำงานกลุ่ม ที่สมาชิกในกลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

1.4.3 การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นกิจกรรมที่เพื่อตรวจสอบให้เห็นใจว่าสมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่อ งานกลุ่ม ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น

- 1) ดูแลเพื่อน ๆ ให้ปฏิบัติตามหน้าที่
- 2) รักษาระเบียบในการทำงาน
- 3) ไม่ก้าวร้าวหน้าที่ของผู้อื่น
- 4) กำหนดหน้าที่ของสมาชิกทุกคนในกลุ่มตามความเหมาะสม
- 5) การทดสอบรายบุคคล
- 6) สุ่มถามปากเปล่าสมาชิกในกลุ่ม หรือสุ่มตรวจงานของสมาชิกในกลุ่ม
- 7) สังเกตและบันทึกการทำงานของสมาชิก
- 8) กำหนดให้สมาชิก 1 คน ในกลุ่ม เป็นผู้ตรวจสอบความเข้าใจของ สมาชิก

เกี่ยวกับงานกลุ่ม

1.4.4 ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence Small Group Skills) เป็นทักษะที่นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อื่น ๆ เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น

- 1) การทำความรู้จักและการไว้วางใจผู้อื่น
- 2) การสื่อสารที่ถูกต้องและเที่ยงตรง
- 3) การใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับโอกาส
- 4) การให้กำลังใจในการทำงานร่วมกันด้วยคำพูด หรือการแสดงความสนใจ
- 5) การยอมรับและช่วยเหลือกัน
- 6) การแก้ปัญหาขัดแย้ง
- 7) การวิจารณ์ความคิดเห็น โดยไม่วิจารณ์เจ้าของความคิด
- 8) การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดีในการชี้แนะการทำงานกลุ่ม
- 9) การให้ความสำคัญและการเอาใจใส่ต่อทุกคนเท่าเทียมกัน
- 10) การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

11) การแสดงความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็น

12) ความสามารถในการหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้ง

1.4.5 ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1) **ขั้นเตรียม** กิจกรรมในขั้นตอนนี้ประกอบด้วย ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันและจัดเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม แจกวัสดุประสงค์ของบทเรียนและการทำกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกฝน ทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำงานกิจกรรมกลุ่ม

2) **ขั้นสอน** ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูล และมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

3) **ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม** ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาท และหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นขั้นที่สมาชิกในกลุ่มจะได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม ในขั้นนี้ครูอาจกำหนดให้นักเรียนใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น แบบ JIGSAW , TGT , STAD , TAI , GT , NHT, CO-OP , CO-OP เป็นต้น ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง เทคนิคที่ใช้แต่ละครั้งจะต้องเหมาะสม กับวัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละเรื่อง ในการเรียนครั้งหนึ่ง ๆ อาจต้องใช้เทคนิคการเรียนแบบ ร่วมมือหลาย ๆ เทคนิคประกอบกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน

4) **ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ** ในขั้นนี้เป็นการทดสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติ หน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่ม และรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

5) **ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม** ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุป บทเรียน ถ้ามีสิ่งที่คุณเรียนยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติม และผู้เรียนช่วยกันประเมินผลการทำงาน กลุ่ม และพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงาน และอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง

1.4.6 หลักการจัดกลุ่มนักเรียน

1) ผู้สอนจะต้องศึกษาคะแนนสอบวิชาใดวิชาหนึ่งของนักเรียน แล้วจัดอันดับ จากคนที่มีคะแนนสูงสุดไปหาคนที่มีความต่ำสุด แล้วจัดให้แต่ละกลุ่มมีคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อนคนละกันทุกกลุ่ม และในแต่ละกลุ่มควรมีทั้งเพศชายและหญิงคนละกันด้วย

2) กำหนดขนาดของกลุ่ม กลุ่มที่มีขนาดพอเหมาะ คือ กลุ่มที่มีสมาชิกกลุ่มละ 3-4 คน

3) กำหนดจำนวนกลุ่มว่าใน 1 ห้องเรียนควรมีกี่กลุ่ม

4) จัดลงตารางดังตัวอย่าง ในห้องเรียนที่มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน 25 คน ให้เรียงอันดับคะแนนจากคนที่ได้คะแนนสูงสุดไปหาคะแนนต่ำสุดตามลำดับ แล้วจัดกลุ่มตามลำดับ การแบ่งกลุ่มแบบนี้จะเห็นได้ว่าทุกกลุ่มจะมีนักเรียนคละกัน เก่ง ปานกลาง อ่อนเหมือนกัน การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือนี้จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยนักเรียนทุกคนในกลุ่มจะมีความสุขในการพูดคุย ซักถามกัน การให้ความรู้แก่กัน คนเก่งจะเกิดความภาคภูมิใจในการให้ความรู้แก่คนปานกลาง และคนอ่อน คนปานกลางจะเรียนรู้วิธีการเรียน จากคนเก่ง และทั้งคนเก่งและคนปานกลางจะช่วยคนอ่อน ซึ่งการเรียนรู้แบบนี้จะช่วยให้นักเรียนปานกลางและคนอ่อนคะแนนสูงขึ้น และมีความสุขในการเรียน

1.4.7 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1) สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกคนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

2) ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิดพูด แสดงออก แสดงความคิดเห็นลงมือ ทำอย่างเท่าเทียมกัน

3) เสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เด็กที่เรียนเก่งช่วยเหลือเด็กที่เรียนอ่อนทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักใช้เวลา ส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อน สมาชิกด้วยกัน

4) ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมกันคิด การร่วมระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมมือเพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหา ข้อมูลให้มาก คิดวิเคราะห์และเกิดการตัดสินใจ

5) ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

การสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเตรียมผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข การสอนแบบนี้เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางสังคม เป็นการเปิด โอกาสให้นักเรียน ได้ทำงานร่วมกันจนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการเรียนร่วมกันทุกคน มีผลดีหลายประการ คือ การช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิด เจต

คติ ต่อการเรียน สมรรถภาพในการทำงานร่วมกัน สุขภาพจิตที่ดีและทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนอยู่ ร่วมกัน ได้อย่างมีความสุขในยุคนี้

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Divisions)

การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่ง ที่มีชื่อเต็มว่า Student Teams Achievement Divisions เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มๆ

(สุรศักดิ์ หลานมาลา. 2535 : 96-99 ; อ้างอิงมาจาก Slavin. 1987 : 112) กล่าวว่า STAD เป็นการเรียนแบบร่วมมือแบบแรกที่ได้รับการพัฒนาขึ้น John Hopkins University ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการสอนอีกแบบหนึ่งซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ โดยปกติจะมี 4 คน เป็นเด็กเรียนเก่ง 1 คน เด็กปานกลาง 2 คน และเด็กอ่อน 1 คน ผลการเรียนของเด็กจะพิจารณาเป็น 2 ตอน ตอนแรกจะพิจารณาค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ตอนที่ 2 จะพิจารณาคะแนนสอบเป็นรายบุคคล การสอบทั้ง 2 ครั้งเด็กต่างสอบ แต่เวลาเรียนต้องร่วมมือกัน ดังนั้นเด็กนักเรียนที่เรียนเก่งจึงพยายามช่วยเด็กอ่อนเพราะจะทำให้คะแนนทั้ง กลุ่มดีขึ้นและครูมีรางวัลเป็นแรงเสริมให้ด้วย หากค่าเฉลี่ยกลุ่มใดเกินเกณฑ์ที่ครูตั้งไว้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 170-171) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD ไว้ว่าเป็นการเรียนรู้อย่างร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่ง คล้ายกันกับเทคนิค TGT ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่ม ได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียม ไว้แล้วทำการทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน นำเอามาบวกเป็น คะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น ดังนั้น สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

2.1 ความเป็นมาของการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยทั่วไปการเรียน การสอนในห้องเรียน ประกอบด้วยโครงสร้าง 3 ส่วน (สมทรัพย์ เลิศนา. 2547 : 17-19 ; อ้างอิงมาจาก Slavin. 1987 : 315-342) ได้แก่

2.1.1 โครงสร้างกิจกรรม คือ กิจกรรมทั้งหมดที่กระทำในการเรียนการสอนแต่ละวัน กิจกรรมในชั้นเรียนที่ใช้กันทั่วไป ได้แก่ การบรรยายของครู การอธิบายในชั้นเรียนและการทำแบบฝึกหัด การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ก็เป็นโครงสร้างกิจกรรมอย่างหนึ่ง

2.1.2 โครงสร้างรางวัล สิ่งที่ใช้เป็นรางวัลมีหลายชนิด เช่น คะแนน คำชมของครู หรือสิ่งของการใช้รางวัลจะมีปริมาณและความถี่ต่างกัน ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้น ในบางกรณีการได้รับรางวัลของผู้เรียน อาจขึ้นอยู่กับการกระทำของเพื่อนร่วมชั้น โดยอาจขึ้นต่อกัน ในลักษณะที่แข่งขันหรือร่วมมือกัน หรืออาจจะเป็นการให้รางวัลเฉพาะบุคคลโดยไม่ขึ้นต่อกัน โครงสร้างรางวัลแต่ละชนิดจะมีผลต่อการกระทำ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2.1.3 โครงสร้างอำนาจ คือ อำนาจใจการควบคุมกิจกรรมในห้องเรียนซึ่งผู้เรียนอาจ ควบคุมตนเอง มีเพื่อนช่วยควบคุม หรือมีครูเป็นผู้คอยควบคุม โครงสร้างการเรียนการสอนทั้งสามส่วน สามารถจัดสภาพเพื่อสร้างบรรยากาศ ในการเรียน ให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและมีเป้าหมายในการเรียนแตกต่างกันเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ ได้แก่

1) โครงสร้างเป้าหมายแบบร่วมมือ เป็น โครงสร้างที่บุคคลแต่ละคนมีจุดมุ่งหมาย ร่วมกัน และการไปสู่จุดมุ่งหมายนั้นต้องอาศัยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันบุคคลหนึ่งจะบรรลุ จุดมุ่งหมายของตนได้ก็ต่อเมื่อบุคคลอื่นที่มีจุดมุ่งหมายร่วมกันนั้น สามารถจะบรรลุจุดมุ่งหมาย ของเขาได้เช่นเดียวกัน เช่น การแข่งขันเบสบอล ผู้เล่นคนเดียวหนึ่งจะบรรลุจุดมุ่งหมายในการเป็น ผู้ชนะได้ ก็ต่อเมื่อผู้เล่นทุกคนในทีมเดียวกันร่วมมือกันเสมอจนทีมของตนเป็นฝ่ายชนะและทุกคน ในทีมได้บรรลุจุดมุ่งหมายในการเป็นผู้ชนะร่วมกัน ในสภาพการเรียนแบบร่วมมือ ผู้เรียนจะช่วยกัน เรียนเพื่อให้ทุกคนบรรลุผลในการเรียนร่วมกัน

2) โครงสร้างเป้าหมายแบบแข่งขัน เป็น โครงสร้างที่บุคคลแต่ละคนมีจุดมุ่งหมาย เดียวกัน แต่ผู้ที่บรรลุจุดมุ่งหมาย ได้มีเพียงคนเดียว บุคคลหนึ่งจะบรรลุจุดมุ่งหมายของตนได้ก็ ต่อเมื่อบุคคลอื่นที่มีจุดมุ่งหมายเดียวกันนั้น ไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของเขาได้ เช่น ในการแข่งขัน เทนนิสระหว่างผู้เล่น 2 คน ซึ่งมีเป้าหมายให้มีผู้ชนะเพียงคนเดียว ผู้เล่นทั้งสองคนจะพยายามเล่น ให้ตนเป็นฝ่ายชนะ แต่คนใดคนหนึ่งจะบรรลุจุดมุ่งหมายในการเป็นผู้ชนะได้ก็ต่อเมื่ออีกคนหนึ่ง ไม่ สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายนั้น ในสภาพการเรียนแบบแข่งขัน ผู้เรียนจะทำการที่ให้เกิดดีต่อตนเอง มากที่สุด แม้สิ่งนั้นจะทำให้เพื่อนผิดหวังก็ตาม

3) โครงสร้างเป้าหมายเฉพาะบุคคล เป็น โครงสร้างที่บุคคลแต่ละคนมีจุดมุ่งหมาย ไม่ขึ้นต่อกัน การที่บุคคลหนึ่งจะบรรลุจุดหมายของตนหรือไม่ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ

กับการที่บุคคลอื่น บรรลุจุดมุ่งหมายของเขา ในสภาพการเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่ขึ้นต่อกันผู้เรียนจะ
ทำสิ่งที่ให้ผลดีต่อตนเอง โดยไม่สนใจว่าเพื่อนร่วมชั้นจะบรรลุจุดมุ่งหมายของเขาด้วยหรือไม่
สำหรับโครงสร้างเป้าหมาย แบบร่วมมือและแบบแข่งขัน อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมได้ 2
ลักษณะ คือ

3.1) ผู้ที่มีเป้าหมายแบบร่วมมือ จะยินดีแลกเปลี่ยนบทบาทกับเพื่อนหรือ
กระทำ พฤติกรรมที่ทดแทนกัน เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน จะยกย่องชมเชยการกระทำของ
เพื่อนที่ช่วยให้ สมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่ม ได้เข้าใกล้จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยเข้าร่วมช่วยเหลือในการ
กระทำนั้น

3.2) ผู้ที่มีเป้าหมายแบบแข่งขัน จะขัดขวางการกระทำของผู้อื่นแทนการ
ช่วยเหลือ จะรู้สึกไม่ชอบการกระทำของผู้อื่น และจะแก้ไขการกระทำของผู้อื่น แทนที่จะพอใจ
ในสภาพของการแข่งขัน "ผู้ชนะ" จะมีเพียงคนเดียวเท่านั้นนอกจากนี้ ผู้ที่มีเป้าหมายแบบ
แข่งขัน ยังมีแนวโน้มที่จะช่วยเหลือผู้อื่นอำนวยความสะดวกต่อการกระทำที่สังเกตเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการ
บรรลุจุดมุ่งหมาย ของตนด้วย จาก โครงสร้างเป้าหมายและพฤติกรรมที่โครงสร้างเป้าหมายอาจ
ก่อให้เกิดขึ้นได้ ใน ลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าว ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับ โครงสร้างเป้าหมายและ
โครงสร้างการให้รางวัลใน ห้องเรียน เพื่อค้นหาโครงสร้างที่มีแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
ได้มากที่สุด บางโครงสร้าง เป็นการร่วมมือกันเป็นสำคัญ บางโครงสร้างเป็นการแข่งขัน และ
บางโครงสร้างเป็นการให้รางวัล เป็นรายบุคคลโดยไม่ขึ้นต่อกัน ในระยะแรก โครงสร้าง
เป้าหมายแข่งขันในลักษณะ ที่เป็นการแข่งขันระหว่างบุคคล ได้รับการสนับสนุนว่าเป็น
รูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่มี ประสิทธิภาพมากที่สุด มีการวิจัยหลายชิ้นที่ให้ผลว่า
การแข่งขันระหว่างบุคคล ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีกว่าการให้รางวัลเป็นรายบุคคล
โดยไม่มีการแข่งขัน การให้รางวัลเป็นกลุ่มและ การแข่งขันระหว่างกลุ่ม (สมทรัพย์ เลิศนา.
2547 : 17-18 ; อ้างอิงมาจาก Michael. 1977 : 87-98) จึงได้มีการใช้การแข่งขันระหว่างบุคคล
ในการจัดสภาพการเรียนการสอนโดยทั่วไปด้วย ผลของการจัดสภาพการเรียนการสอนแบบ
แข่งขันดังกล่าว เนลสัน และ เคแกน (สมทรัพย์ เลิศนา. 2547 : 18-19 ; อ้างอิงมาจาก Nelson
and Kagan. 1972 : 53-91) กล่าวว่า นักการศึกษาและ นักวิทยาศาสตร์ซึ่งตระหนักในผลการของ
การแข่งขันที่มีต่อสภาพความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในสังคม จึงได้หันมาศึกษาวิธีการเรียน
แบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning) ซึ่งหมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนเป็น
สองกลุ่มย่อยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันและได้รับรางวัล ตามผลที่กลุ่มทำได้ โดยอาศัย
โครงสร้างเป้าหมายแบบร่วมมือเป็นแรงจูงใจ ในการทำงาน ของ กลุ่มเพื่อปรับปรุงและส่งเสริม

ให้ใช้ในการเรียนการสอน โดยทั่วไปเนื่องจากเชื่อว่าจะเป็นวิธีการสอน ที่นอกจากจะช่วยพัฒนา สติปัญญาของเด็กแล้ว ยังจะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางสังคมและจิตใจ อย่างเหมาะสมมากกว่าการสอนที่เน้นการแข่งขันอีกด้วย การเรียนแบบร่วมมือแบบแรกที่ได้รับ การพัฒนาขึ้นที่ Johns Hopkins University สลาวิน (สมทรัพย์ เลิศนา. 2547 : 18-19 ; อ้างอิง มาจาก Slavin. 1987 : 7-43) เรียกชื่อแบบภาษาอังกฤษว่า Student Teams Achievement Divisions (STAD)

2.2 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีวัตถุประสงค์ (สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. 2545 : 170)

2.2.1 เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

2.2.2 เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการทางสังคม เช่น ทักษะกระบวนการ กลุ่ม ทักษะการเป็นผู้นำ และฝึกความรับผิดชอบ

2.3 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบด้วยกิจกรรมที่เป็นวงจรตามลำดับต่อไปนี้

2.3.1 ครูสอนบทเรียน

2.3.2 ผู้เรียนทั้ง 4 คน ทำงานร่วมกันตามที่ครูกำหนดให้ เปรียบเทียบคำตอบ ซักถามกัน ตรวจสอบกัน

2.3.3 ผู้เรียนได้รับคำแนะนำให้คำอธิบายวิธีทำแบบฝึกหัดให้เพื่อนฟังด้วยไม่ใช่บอกคำตอบเท่านั้น

2.3.4 เมื่อจบบทเรียน ครูให้ทำแบบทดสอบสั้น ๆ ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนต้องทำด้วยตนเองจะช่วยเหลือกันไม่ได้

2.3.5 ครูตรวจผลการสอบของเด็กแล้วคำนวณคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มให้เด็กทราบและ ถือว่าเป็นคะแนนของเด็กแต่ละคนในกลุ่มด้วย

2.3.6 ผู้เรียนคนใดทำคะแนน ได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับคำชมเชยเป็นรายบุคคล และ กลุ่มใดทำคะแนน ได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับคำชมเชยทั้งกลุ่ม

2.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ 2545 : 172-74)

2.4.1 ขั้นเตรียมเนื้อหา ประกอบด้วย

1) การจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เป็นเนื้อหาใหม่โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนศึกษา เรียนรู้ด้วยตนเองรวมทั้งสื่อวัสดุ อุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน เป็นต้น

2) การจัดเตรียมแบบทดสอบย่อย เช่น ข้อทดสอบ กระดาษ

คำตอบเกณฑ์ การให้คะแนน เป็นต้น

2.4.2 ชั้นจัดทีม

1) ผู้สอนจัดทีมผู้เรียน โดยให้ละกันทั้งเพศและความสามารถ ทีมละประมาณ 4-5 คน เช่น ทีมที่มีสมาชิก 4 คน อาจประกอบด้วยชาย 2 คน หญิง 2 คน เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน เป็นต้น

2.4.3 ชั้นเรียนรู้ ประกอบด้วย

1) ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้

2) ทีมวางแผนการเรียนรู้ โดยแบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ผู้อ่าน ผู้หาคำตอบ ผู้สนับสนุน ผู้จัดบันทึก ผู้ประเมินผล เป็นต้น

3) สมาชิกในแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาสาระและทำกิจกรรมตามใบงานที่ผู้สอน กำหนด ซึ่งการเรียนรู้โดยใช้วิธีนี้เน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในทีมมากกว่าการแข่งขัน ผู้เรียนหรือสมาชิกแต่ละกลุ่มประเมินเพื่อทบทวนความรู้ ความเข้าใจใน เนื้อหา ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้ จากข้อทดสอบของผู้สอน

4) ผู้สอนและผู้เรียนอาจร่วมกันตรวจผลการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน

5) ทีมจัดทำคะแนนการพัฒนาของสมาชิกแต่ละคน และคะแนนการพัฒนาของกลุ่ม

6) ให้แต่ละทีมนำคะแนนมาพัฒนาของทีมไปเทียบกับเกณฑ์ เพื่อหาระดับคุณภาพซึ่งอาจกำหนด

2.4.4 ชั้นการรับรองผลงานและเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม เป็นการประกาศผลงานของทีม ว่าแต่ละทีมอยู่ในระดับคุณภาพใด รับรองยกย่อง ชมเชย ทีมที่มีคะแนนการพัฒนาสูงในรูปแบบ ต่าง ๆ เช่น ปิดประกาศ ให้รางวัล ลงจดหมายข่าว ประกาศเสียงตามสาย เป็นต้น

2.5 กระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (ทิสนา แคมมณี2545 : 66 -67)

2.5.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

2.5.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระนั้นอาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอนและเก็บคะแนนของตนไว้

2.5.3 ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้ายซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอดและนำ คะแนนของคนไปหาคะแนนพัฒนาการ (Improvement Score)

2.5.4 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรานำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมเป็น คะแนนของกลุ่ม กลุ่มใด ได้คะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุดกลุ่มนั้น ได้รางวัล

2.6 องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สิริพร ทิพย์คง (2545 : 156-161) ให้ความหมายไว้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มี ดังนี้

2.6.1 การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียน (Class Presentation) ครูเป็นคนนำเสนอสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนไม่ว่าจะเป็นมโนคติ ทักษะการคิด กระบวนการ โดยครูอาจจะใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย สาธิต อธิบาย และแสดงเหตุผล ใช้คำถาม ทดลอง อุปนัย เป็นต้น

2.6.2 การทำงานเป็นกลุ่ม (Teams) ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนประมาณ 4-5 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทั้งมีความสามารถสูง ความสามารถปานกลาง และความสามารถต่ำในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 แต่ละกลุ่มมีทั้งเพศหญิงและ เพศชาย หลังจากจัดกลุ่มเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูต้องชี้ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มทราบบทบาทและ หน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มว่า นักเรียนต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เรียนร่วมกัน อภิปรายปัญหา ร่วมกัน ตรวจสอบคำตอบที่ได้รับมอบหมายและแก้ไขคำตอบร่วมกัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้อง ทำงานให้ดีที่สุด เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ต้องให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนสามารถทำงาน ร่วมกัน ได้ แล้วครูแจกใบงานให้แต่ละกลุ่มทำ โดยใบงานที่ครูเตรียมมานั้นเป็นคำถามที่สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของบทเรียน และครูควรบอกนักเรียนว่าใบรายงานนี้ออกแบบมาเพื่อให้นักเรียน ช่วยกันตอบคำถาม เป็นการเตรียมตัวเพื่อทดสอบย่อย ขอให้สมาชิกทุกคนช่วยกันตอบคำถาม ทุกคำถาม โดยการทำงานร่วมกันเป็นคู่ ๆ เช่น สมาชิกในกลุ่มมี 4 คน เมื่อจับคู่กันจะได้ 2 คู่ แต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามทั้งหมด เมื่อตอบคำถามเสร็จแล้วสมาชิกในกลุ่มนำคำตอบมาแลกเปลี่ยนตรวจ โดยสมาชิกในแต่ละกลุ่มต้องมีความรับผิดชอบช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการตรวจคำตอบในแต่ละข้อให้ได้ สำหรับการกระตุ้นให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มมีความรับผิดชอบซึ่งกันและกันนั้น มีข้อปฏิบัติดังนี้

1) สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนต้องแน่ใจว่าสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสามารถตอบคำถามแต่ละข้อได้

2) สมาชิกในกลุ่มต้องช่วยกันตอบคำถามทุกข้อให้ได้ โดยไม่ต้อง ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนนอกกลุ่ม หรือถ้าจำเป็นที่ ต้องของความช่วยเหลือจากครูก็ให้ ขอความช่วยเหลือจากครูให้มากที่สุด

3) สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนต้องแน่ใจว่าสมาชิกแต่ละคนสามารถอธิบายคำตอบแต่ละข้อได้

2.6.3 การทดสอบย่อย (Quizzes) หลังจากที่นักเรียนในแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูก็จะทำการทดสอบย่อย โดยให้นักเรียนต่างคนต่างทำแบบทดสอบ เพื่อเป็นการประเมินความรู้ที่นักเรียนได้เรียนมา วิธีการนี้จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง

2.6.4 คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน (Individual Improvement Score) คะแนนพัฒนาการของนักเรียนจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนทำงานหนักมากขึ้น ในการทดสอบแต่ละ ครั้งครูจะมีคะแนนฐาน (Base Score) ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบย่อยที่ผ่านมา ก่อนการใช้ STAD คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนได้ระหว่าง ความแตกต่าง ระหว่างคะแนนฐาน (คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบย่อยที่ผ่านมา ก่อนการใช้ STAD) กับการเก็บคะแนนที่นักเรียนสอบได้ หลังจากการทดสอบย่อยหลังจากเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค (STAD) ส่วนคะแนนของกลุ่ม (Team Scores) หาได้จากการหาค่าเฉลี่ย โดยรวมคะแนนพัฒนาการของ นักเรียนในกลุ่ม แล้วหารด้วยสมาชิกในกลุ่มแต่ละกลุ่ม วิธีการหารายละเอียดดังนี้

1) เมื่อนักเรียนเริ่มเรียนชั้นใหม่ อาจจะใช้เกรดเมื่อปีที่แล้วมาเป็น คะแนนฐาน โดยการเทียบเกรดกับคะแนนฐาน ดังนี้

2) การใช้คะแนนเฉลี่ยของการใช้ข้อสอบย่อยที่ผ่านมา ก่อนการใช้ STAD มาเป็นคะแนนฐาน เช่น การทดสอบย่อย จำนวน 3 ครั้ง นางสาวสมร ได้คะแนน 90, 87 และ 93 นางสาวสมรได้คะแนนฐาน คือ 90 ถ้าคะแนนทดสอบย่อยหลังการใช้ STAD ได้คะแนน 100 คะแนน ความแตกต่างคือ 10 จะได้คะแนนพัฒนาการ 20 การเทียบคะแนนพัฒนาการทำได้

2.6.5 การรับรองผลงานกลุ่ม (Team Recognition) เป็นการประกาศคะแนนกลุ่มให้แต่ละกลุ่มทราบ พร้อมกับให้คำชมเชยให้รางวัล และติตรายชื่อไว้ที่ป้ายนิเทศห้อง ครูควรชี้แจง ให้กับนักเรียนว่าคะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนมีความสำคัญเท่าเทียมกับ

คะแนนที่นักเรียน ได้รับจากการทดสอบ ดังนั้นสมาชิกในแต่ละกลุ่มต้องร่วมมือกันทำงาน หรือกิจกรรม ตลอดทั้ง ความรับผิดชอบต่องานร่วมกัน โดยมุ่งเน้นประโยชน์และความสำเร็จของกลุ่ม ดังนั้นสิ่งที่สมาชิก ของกลุ่มจะต้องคำนึงมี 3 ประเภท คือ

1) รางวัลของกลุ่ม (Team Rewards) รางวัลที่ได้เมื่อกลุ่มทำงานเฉลี่ยได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด

2) ความรับผิดชอบของรายบุคคล(Individual Accountability) หมายถึงความสำเร็จของกลุ่ม สมาชิกทุกคนจะต้องเข้าใจในเนื้อหาของบัตรงาน (Worksheets) เป็นอย่างดี ดังนั้นสมาชิกที่เข้าใจดีแล้วจะต้องอธิบายให้ทุกคนในกลุ่มเข้าใจด้วย เพราะเมื่อมีการทดสอบสมาชิก จะต้องทำด้วยตนเอง โดยไม่มีการช่วยเหลือกัน แต่คะแนนที่ได้จากการสอบจะนำมาเฉลี่ยเป็น คะแนนของกลุ่ม

3) โอกาสความสำเร็จที่เท่าเทียมกัน (Equal Opportunity of Success) หมายถึง สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีโอกาที่จะทำดีที่สุด และประสบความสำเร็จอย่างเท่าเทียมกัน เพราะคะแนนสอบแต่ละครั้งจะนำมาแปลงเป็นคะแนนของกลุ่ม ดังนั้นกลุ่มจะต้องประสบความสำเร็จ ได้ก็ ต้องได้รับความร่วมมือ ช่วยเหลือกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

2.7 ข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ 2545 : 175) /IAHASARAKHAM UNIVERSITY

ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

- 2.7.1 ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น
- 2.7.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้เรียนรู้ร่วมกัน
- 2.7.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ
- 2.7.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง
- 2.7.5 ผู้เรียนมีความตื่นตัว สนุกสนานกับการเรียนรู้

2.8 เงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

ครูจะต้องตระหนักถึงเงื่อนไขที่จำเป็น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ดังนี้

2.8.1 เป้าหมายของกลุ่ม (Group Goal) เงื่อนไขนี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับผู้เรียน ทั้งนี้เพราะกลุ่มจำเป็นต้องให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้ทราบเป้าหมายของกลุ่ม ในการร่วมมือกันทำงาน ถ้าปราศจากเงื่อนไขข้อนี้งานจะสำเร็จไม่ได้เลย

2.8.2 ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Accountability) สมาชิกทุกคน ในกลุ่มจะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองเท่า ๆ กัน รับผิดชอบต่อกัน กล่าวคือ กลุ่มจะได้รับการชมเชย หรือได้รับคะแนน ต้องผลสืบเนื่องมาจากคะแนนรายบุคคลของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งนำไป แปลงเป็นคะแนนของกลุ่มได้โดยระบบกลุ่ม "สัมฤทธิ์" นั่นเอง

ทั้งสองเงื่อนไขนี้มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน ของนักเรียนที่เรียน โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กล่าวคือ เป้าหมาย ของกลุ่มเป็นสิ่งที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจที่จะช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มคนอื่น ๆ ในกลุ่ม ให้เรียนรู้ได้เหมือนคนปราศจากเป้าหมายของกลุ่ม นักเรียนก็จะทำงานผิดจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นนักเรียนจึง ต้องทราบเป้าหมายของกลุ่มเพื่อความสำเร็จในการเรียน ยิ่งไปกว่านั้น เป้าหมายของกลุ่มอาจจะช่วย ให้นักเรียนผ่านพ้นความสงสัย ลังเล ไม่แน่ใจที่จะตั้งคำถามครู ซึ่งถ้าปราศจากข้อนี้ นักเรียนจะ ไม่กล้าถาม ขณะเดียวกันถ้าปราศจากความรับผิดชอบต่อตนเอง ทั้งหมด ส่วนที่เป็นสมาชิกในกลุ่ม นั่นคือ หมายความว่า สมาชิก 2 ใน 3 คนภายในกลุ่มเท่านั้น ที่ต้องทำเองทั้งหมด ส่วนที่เหลือจะ ไม่ลงมือปฏิบัติงานเพื่อนในกลุ่ม และไม่ให้ความร่วมมือ จะส่งผลให้วิธีการเรียน โดยใช้กิจกรรม การเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประสบความ สัมฤทธิ์ได้ในที่สุด

2.9 กิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

กิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีส่วนประกอบพื้นฐาน อยู่ 2 ส่วน และ มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

2.9.1 กลุ่มหรือทีม (Student Teams) การจัดกลุ่มนักเรียนในกิจกรรม การเรียน การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD นั้น แต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกจำนวน 4 คน ซึ่ง ประกอบด้วย นักเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ อยู่ด้วยกัน ซึ่งสมาชิก ในกลุ่มหรือทีมต้องร่วมมือกัน ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียน เพื่อจะให้แต่ละคน มีความรู้ เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ในแต่ละกลุ่มหรือทีม จะต้องเตรียมสมาชิกในกลุ่มให้พร้อม สำหรับการทดสอบรายบุคคล และ คะแนนที่ได้จะถูกแปลงให้เป็นคะแนนของกลุ่มโดยใช้ ระบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (Achievement Divisions) จากนั้นนำคะแนนที่ได้มารวมกันเพื่อจะแข่งขัน กับกลุ่มอื่นหรือทีมอื่น

2.9.2 กลุ่มสัมฤทธิ์ (Achievement Divisions) ระบบกลุ่มสัมฤทธิ์เป็นวิธีที่จะ ช่วยให้เด็กที่มีความสามารถทางการเรียนทุกระดับ สามารถทำคะแนนได้สูงสุดเต็มความ สามารถของ ตนเอง ระบบกลุ่มสัมฤทธิ์จะเริ่มนำคะแนนทดสอบครั้งที่ผ่านมานักเรียนทุก

คนมาเรียงลำดับ จากคะแนนที่มากที่สุด ไปหาคะแนนน้อยที่สุด นักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุด จำนวน 8 คนแรกจะถือว่าเป็นกลุ่มสัมฤทธิ์ที่ 1 (Division 1) นักเรียนที่ได้คะแนนรองลงไปอีก จำนวน 8 คน จะถือว่าเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ 2 (Division 2) เช่นนี้ไปเรื่อย ๆ ระบบกลุ่มสัมฤทธิ์นี้จะ ใช้การแปลง คะแนนการทดสอบที่นักเรียนทำได้จากการทดสอบในแต่ละครั้งให้เป็นคะแนน ของกลุ่ม หรือทีม ของตนเอง โดยการแปลงคะแนนนี้จะพิจารณาจากคะแนนของนักเรียนในแต่ละ กลุ่มสัมฤทธิ์ โดยนักเรียนที่ได้รับคะแนนเป็นอันดับสองของแต่ละกลุ่มสัมฤทธิ์จะได้อำนาจ สำหรับ กลุ่มหรือทีมของตน 8 คะแนน ส่วนนักเรียนที่ได้รับคะแนนเป็นอันดับ 3 ของแต่ละกลุ่ม สัมฤทธิ์จะ ได้รับคะแนนสำหรับ กลุ่มหรือทีมของตน 6 คะแนน นักเรียนที่ได้รับคะแนนเป็น อันดับ 4 จะได้รับคะแนนสำหรับกลุ่ม หรือทีมของตน 4 คะแนน นักเรียนที่ได้รับคะแนนเป็น อันดับ 5,6,7 และ 8 ในแต่ละกลุ่ม สัมฤทธิ์จะ ได้รับคะแนนสำหรับกลุ่มหรือทีมของตน 2 คะแนน .

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เป็นวิธีการที่ เปิดโอกาสให้นักเรียนทำงาน ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยที่คละทั้งความสามารถและเพศ กิจกรรมการ เรียนส่วนมากจะให้นักเรียน เป็นผู้ปฏิบัติค้นคว้าด้วยตนเอง ทุกคนในกลุ่มมีการร่วมมือกัน ทำงานตามที่รับมอบหมาย มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมถึง การเรียนรู้สภาพอารมณ์ การปรับตัว อาจเป็นแนวทางในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ตาม ความเหมาะสมแต่ละบุคคลต่อไป

2.10 การนำรูปแบบแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ไปใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้

การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค (STAD) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ สนับสนุน และส่งเสริม การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้สอน - ผู้เรียน รวมทั้ง ผู้เรียน - ผู้เรียน ซึ่ง ผู้สอนจะจัดเตรียมเอกสารใบงาน รวมทั้งเป็นผู้อำนวยความสะดวก ในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน จุดประสงค์ที่สำคัญของการเรียนรู้ แบบร่วมมือ ก็เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคน มีอิสระในการคิด เสนอความคิดเห็น รวมทั้งมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ร่วมมือและ ช่วยเหลือกันเพื่อให้การทำงานกลุ่มของตนเอง ประสบความสำเร็จ

นาตยา ปีลันธนานนท์ (2543 : 8-13) กล่าวว่า ครูสามารถนำการเรียนรู้แบบ ร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ไปใช้ได้ ดังนี้

1. ใ้ร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนแบบอื่น ๆ หรือหลังจากที่ครูได้สอน ผู้สอนทั้งชั้นไปแล้ว และต้องการให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า ศึกษาร่วมกันเองภายในกลุ่ม สืบเนื่องจากสิ่งที่ครูได้สอนไป

2. การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ใช้ได้กับทุกวิชาที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่ เป็นข้อเท็จจริง เกิดความคิดรวบยอด ค้นหาคำตอบที่แน่นอนชัดเจน

สุภาพ ยิ่งกำแหง (2553 : 30-31) กล่าวว่า ครูสามารถนำการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในการนำไปใช้

1. ครูผู้สอน สามารถนำแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ไปใช้ได้ และใช้เป็นแนวทางในการสร้างแผนและการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อเป็นการเสริมสร้างทักษะให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน และมีการเรียนรู้ร่วมกันมากขึ้น

2. ก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ครูผู้สอนต้องศึกษาเนื้อหาสาระของแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ จุดประสงค์การเรียนรู้ และต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในแผนการจัด การเรียนรู้ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีคุณภาพมากขึ้น

3. ครูผู้สอนต้องชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้เรียนก่อนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนในเรื่อง หลักการ วิธีการเรียน ขั้นตอนการให้คะแนน จะช่วยทำให้นักเรียนมีความเข้าใจ และมั่นใจเพราะนักเรียนยังไม่เคยเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือมาก่อน จะช่วยทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในกิจกรรมการเรียนการสอน และร่วมมือกันเรียนรู้ เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

4. ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกลุ่มร่วมมือ ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้กำลังใจกับผู้เรียน เพื่อให้มีความมั่นใจในการเรียน และมีความกล้าในการแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อสมาชิกในกลุ่ม

5. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ครูผู้สอนควรจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น

สุชาติ มุ่งช่อนกลาง (2540 : 36) ได้กล่าวว่า ครูสามารถนำการเรียนรู้ แบบ STAD ไปใช้ได้ คือ การจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกันมาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายเดียวกันของกลุ่มทั้งนี้ความสำเร็จของกลุ่มขึ้น อยู่กับความรับผิดชอบของนักเรียนทุกคนในกลุ่ม นักเรียนทุกคนในกลุ่มต้องมีบทบาทที่ชัดเจนและทำงานไปพร้อม ๆ กัน มีทักษะทาง

สังคม มีการพึ่งพาซึ่งกันและกันจนสามารถทำให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายของกลุ่ม

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541 : 34) ได้กล่าวว่า ครูสามารถนำการเรียนรู้แบบ STAD ไปใช้ได้ คือ การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่ม โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน

สรุปได้ว่าการนำการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ไปใช้ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดนักเรียนเป็นกลุ่มขนาดเล็ก สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสมาชิกแต่ละคนจะมีบทบาทและหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบร่วมกันได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบผลสำเร็จ โดยสมาชิกทุกคนของกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกันคือความสำเร็จของกลุ่มซึ่งเป็นการประสบความสำเร็จของตนเองด้วย

2.11 ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

2.11.1 ถ้าผู้เรียนขาดความเอาใจใส่และความรับผิดชอบจะส่งผลให้ผลงานกลุ่มและการเรียนรู้ไม่ประสบผลสำเร็จ

2.11.2 เป็นวิธีการที่ผู้สอนจะต้องเตรียมการ ดูแลเอาใจใส่กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างใกล้ชิดจึงจะได้ผลดี

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมเนื้อหา ขั้นจัดทีม ขั้นเรียนรู้ ขั้นการรับรองผลงานและเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม ขั้นกระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียน ซึ่งส่วนมากจะใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา และใช้ในบางรายวิชา แต่มีบางรูปแบบที่สามารถใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาได้ ครูควรนำรูปแบบการเรียนการสอนเหล่านี้ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียนของตนเอง เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด

ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1. ประสิทธิภาพ

ในการหาประสิทธิภาพในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ศึกษา

รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอนดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชัยงค์ พรหมวงศ์ (2537 : 9133 - 916) ได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพเครื่องมือ โดยมีการกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนตั้งความคาดหมายว่านักเรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยจะมีการกำหนดให้เปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียน ทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมดนั้นคือ ถ้าเกณฑ์ 80/80 ก็คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่ง ประสิทธิภาพของแผนใช้สถิติ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต \bar{X} เป็นผลรวมเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนทั้งหมด ถ้าค่าเฉลี่ย สูงแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มหรือห้องนั้น ๆ สูง ในการทำแบบฝึก คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนจะต้องมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน จึงจะถือว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพ

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นค่าที่วัดการกระจายของข้อมูลหรือคะแนนของนักเรียนในกลุ่มหรือห้องนั้น ๆ ว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถแตกต่างกันมากน้อยเพียงใดถ้าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มากก็แสดงว่าระดับความสามารถของนักเรียนในห้องหรือกลุ่มนั้น แตกต่างกันมาก ถ้าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) น้อย ก็แสดงว่าระดับความรู้ความสามารถของ นักเรียนในห้องหรือในกลุ่มนั้น ๆ แตกต่างกันน้อย ในการทำแบบฝึก ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลังเรียนจะต้องน้อยกว่าก่อนเรียนถึงจะถือว่าแผนการสอนมีประสิทธิภาพ

ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าเฉลี่ยเลขคณิต \bar{X}

1. ถ้า \bar{X} มาก S.D. น้อย หมายความว่า ความรู้ความสามารถของกลุ่ม หรือห้องนั้น ๆ จะสูงใกล้เคียงกัน

2. ถ้า \bar{X} มาก S.D. มาก หมายความว่า ความรู้ความสามารถของกลุ่ม หรือของห้องนั้น ๆ จะสูงแตกต่างกัน

3. ถ้า \bar{X} น้อย S.D. น้อย หมายความว่า ความรู้ความสามารถของกลุ่ม หรือห้องนั้น ๆ จะต่ำใกล้เคียงกัน

เผชิญ กิจกรรมการ (2544 : 46-51) กล่าวว่า สื่อหรือเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ได้ผลิตขึ้นมาแล้วควรมีการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนเสมอ ซึ่งวิธีหาประสิทธิภาพของสื่อหรือเทคโนโลยีทางการสอนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้ และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Expert) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสม ในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) หลังจากนั้นจึงนำผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปหาประสิทธิภาพตามสูตรมาตรฐานต่อไป ซึ่งถ้าพบว่าสื่อมีประสิทธิภาพไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่อีกครั้ง

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้เป็นการนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพ ของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน แผนการสอน และแบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่ จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดง เป็นค่าตัวเลข 2 ตัว ซึ่งแทนสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย E./E, ซึ่งเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยาก ก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น

สำหรับการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ได้มีการหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD จากทั้งสองกระบวนการ คือ มีการหาประสิทธิภาพ เชิงเหตุผลด้วยการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และ ความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพ และมีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพเท่ากับ 80/80

$$\text{สูตร } E1 = \frac{\sum X}{N} \times 100 \text{ หรือ } E1 = \frac{\bar{x}}{A} \times 100$$

2. ดัชนีประสิทธิผล

ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้า ในการเรียนของผู้เรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับ คะแนน ที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนและคะแนนเต็ม หรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จาก การทดสอบ ก่อนเรียนเมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา

เชษฐ กิจระการ (2546 : 1-6) ได้กล่าวถึง ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) ไว้ ว่า เมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้น มักจะดูประสิทธิผลทางการสอนและการวัด ประเมินผลทางสื่ออื่นใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่าง ของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและ คะแนนการทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับผลสมฤทธิ์ทางการ เรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ซึ่งการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะ ก็อาจยังไม่ เพียงพอ (เชษฐ กิจระการ. 2546 : 2 ; อ้างถึงใน Hovland. 1994 : unpagged) ได้เสนอ ดัชนี ประสิทธิภาพ (Effectiveness Index) ซึ่งคำนวณ ได้จากความแตกต่างของการทดสอบก่อน การ ทดลองและการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ โดยค่า ความสัมพันธ์ของการทดลองจะสามารถกระทำ ได้อย่างถูกต้องแน่นอนจะต้องคำนึงถึงความ แตกต่าง ของคะแนนพื้นฐานและคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด เวบ์ ได้เปรียบเทียบความ แตกต่างของ คะแนนโดยใช้วิธีการเพิ่มเติมจากดัชนีประสิทธิผลของฮอปแลนด์ โดยให้ความ สนใจค่าเฉลี่ยร้อยละ ของคะแนนซึ่งเรียกว่า วิธีการ Conventional (เชษฐ กิจระการ. 2546 : 3 ; อ้างอิงถึงใน Webb. 1963 : unpagged) โดยดัชนีประสิทธิผลมีรูปแบบในการหา ดังนี้ (สังคม ภูมิพันธ์. ม.ป.ป. : 84 ; อ้างถึงใน Goodman and Schnieider. 1980 : 30-40)

(ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน - ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน)

สูตร = (จำนวนนักเรียน X คะแนนเต็ม) - ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียน ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือความ คิดเห็นไม่ว่าจะเป็นทางบวกหรือลบ ซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์ ความเชื่อ ผู้ให้ความหมายของ ความพึงพอใจ ไว้ ดังนี้ ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นความรู้สึกที่รับรู้ ด้วยจิตใจ และอาจ แสดงออกมาเป็น พฤติกรรมต่าง ๆ ให้นักทดลองข้างได้รับรู้ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ ความหมายของความ พึงพอใจไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 739) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าพึงพอใจ หมายถึง รัก ชอบใจ

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546 : 95) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก ส่วนรวม ของบุคคลในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่ได้รับผลการตอบแทนจากการ ปฏิบัติงาน

วัชรินทร์ กาวิชา (2548 : 38) ได้สรุปความหมายความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกที่มีสุข เมื่อ ได้รับผลสำเร็จและผลตอบแทนจากการ ปฏิบัติตามที่บุคคลคาดหวังหรือต้องการทางด้านวัตถุและจิตใจ ทำให้บุคคลเกิดความ กระตือรือร้น มีความมุ่งมั่น มีขวัญและกำลังใจในการทำงานซึ่งเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงาน

บุญธรรม กิจปริดาภิรุตส์ (2549 : 189) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ เป็น สภาพความรู้สึกที่มีความสุขสดชื่นต่อบุคคล สิ่งของและบริการ เป็นภาวะทางอารมณ์เชิงบวกที่ บุคคล แสดงออกเมื่อได้รับผลสำเร็จทั้งปริมาณ และคุณภาพตามจุดมุ่งหมายความต้องการ

เอกสิทธิ์ จันทร์ทอง (2549 : 48) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง เจตคติ ของบุคคลที่มีต่องาน หรือกิจกรรมที่เขาทำ ซึ่งเป็นผลให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความ มุ่งมั่นที่จะทำงาน สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการทำงาน ซึ่งส่งผลต่อ ความสำเร็จและเป็น ไปตามเป้าหมายขององค์กร

จำปา วัฒนศิรินทรเทพ (2550 : 48) สรุปไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก นึกคิด ความเชื่อ การแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยแสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ ทางบวก ซึ่งแสดงในลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย ทำ ให้อยากทำงาน หรือปฏิบัติกิจกรรม อีกลักษณะหนึ่งคือ ทางลบ ซึ่งจะแสดงออกในลักษณะ ของความเกลียด ไม่พึง ประสงค์ไม่พอใจ ไม่สนใจไม่เห็นด้วย อาจทำให้บุคคลเกิดความเบื่อ หน่าย หรือต้องการหนีห่าง จากสิ่งนั้น นอกจากนี้ความพึงพอใจอาจจะแสดงออกในลักษณะ ความเป็นกลางก็ได้เช่น รู้สึกเฉย ๆ ไม่รักไม่ชอบไม่น่าสนใจในสิ่งนั้น ๆ

สมพิศ ไชยเสนา (2550 : 54) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลต่อ สิ่งใด สิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ตนต้องการและทำให้บุคคลมี พฤติกรรม ต่อสิ่งเรานั้นในเชิงบวกหรือเป็น ไปตามเป้าหมายที่ตนเองต้องการ หรือไม่มีความ รู้สึกขัดแย้งกับ สิ่งเหล่านั้น และถ้าระดับความรู้สึกถ้ามีความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน ความพึงพอใจเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาและสถานการณ์แวดล้อม

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่มีองค์ประกอบอยู่ในด้านต่าง ๆ และเขาได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของตนได้ในเชิงบวก การวัดหรือประเมินความพึงพอใจ

เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์ (2537 : 93 - 97) ได้กล่าวถึงเครื่องมือประเภทมาตราวัดทัศนคติ ไว้ว่า เป็นข้อความที่ใช้เพื่อการเก็บข้อมูลทางด้านจิตพิสัย เช่น ความคิดเห็น ความสร้างสรรค์ ทัศนคติต่าง ๆ เป็นต้น มาตราวัดทัศนคติที่นิยมใช้กันมาก คือ วิธีของลิเคิร์ต (Likert) การวัด ทัศนคติตามวิธีนี้จะกำหนดช่วงความรู้สึกของคนเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ การสร้างมาตราวัดทัศนคติตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

1. ตั้งจุดมุ่งหมายของการศึกษาว่าต้องการศึกษาทัศนคติของใครที่มีต่อสิ่งใด
2. ให้ความหมายของทัศนคติต่อสิ่งที่จะศึกษานั้นให้แจ่มชัด เพื่อให้ทราบว่าเป็นที่เป็น ประเด็นหรือเรื่องที่จะสร้างแบบวัดนั้นประกอบด้วยคุณลักษณะใดบ้าง
3. สร้างข้อความให้ครอบคลุมคุณลักษณะที่สำคัญ ๆ ของสิ่งที่จะศึกษาให้ครบถ้วนทุกแง่มุม และต้องมีข้อความที่เป็นไปในทางบวกและทางลบมากพอต่อการที่เมื่อนำไปวิเคราะห์แล้ว เหลือจำนวนข้อความที่ต้องการ
4. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้น ซึ่งทำได้โดยผู้สร้างข้อความเองและนำไปให้ผู้ที่มี ความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ตรวจสอบ โดยพิจารณาในเรื่องของความครบถ้วนของคุณลักษณะของสิ่งที่ศึกษา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ตลอดจนจนลักษณะการตอบกับข้อความที่สร้างว่าสอดคล้องกันหรือไม่เพียงใด เช่น พิจารณาว่าควรจะให้ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วย, เฉย ๆ, ไม่เห็น ด้วย, ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, หรือชอบมากที่สุด, ชอบมาก, ปานกลาง, ชอบน้อย , ชอบน้อยที่สุด เป็นต้น
5. ทำการทดลองขึ้นก่อนที่จะนำไปใช้จริง โดยการนำข้อความที่ได้ตรวจสอบแล้วไป ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของข้อความและภาษาที่ใช้ อีก ครั้งหนึ่ง และเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านอื่น ๆ ได้แก่ ความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนก และค่าความ เชื่อมั่นของมาตราวัดทัศนคติทั้งหมดด้วย
6. กำหนดการให้คะแนนการตอบของแต่ละตัวเลือก โดยทั่วไปนิยมใช้คือ กำหนด คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 หรือ 4, 3, 2, 1, 0 สำหรับข้อความทางบวก และ 1, 2, 3, 4, 5, หรือ 0, 1, 2, 3, 4 สำหรับข้อความทางลบ ซึ่งเป็นวิธีที่สะดวกมากในทางปฏิบัติ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นข้างในจิตใจของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะแสดงออกมาให้เห็นว่า ชอบใจมีความสุข ในการดำเนินกิจกรรมการเรียน

กิจกรรมแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD การสอนความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบผลสำเร็จ โดยวิธีการวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนว่าจะวัดโดยวิธีใด สำหรับการศึกษา ในครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจต่อวิธีการสอนอ่านแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังนั้นถ้าครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ ส่งผลให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ความคงทนในการเรียนรู้

1. ความหมายของการคงทนในการเรียนรู้

มีผู้ให้ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้ไว้หลายท่าน ดังนี้

อาดัมส์ (Adams, 1967 : 9) ได้ให้ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้ว่า หมายถึงการคงไว้ซึ่งได้ทั้งช่วงระยะเวลาหนึ่ง ความจำเป็นพฤติกรรมภายในที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ เช่นเดียวกับความรู้สึกรับรู้ ความชอบและจินตนาการของมนุษย์ การที่จะจดจำสิ่งที่เรียนมาได้มากน้อยเพียงใดนั้น ส่วนหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนรู้

ประสาธ อิศรปริดา (2522 : 137) ได้ให้ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้ว่า การเรียนรู้และการจำมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด กล่าวคือ ในการเรียนรู้อะไรก็ตามที่เรา กำหนด นั้น เราข่อมประเมินผลได้โดยพิจารณาจากผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ถ้าเราประเมินผลทันทีที่ ผู้เรียนทำสิ่งที่เราให้ทำแล้ว ผลที่ได้จะเป็นผลการเรียน แต่ถ้าหลังจากการเรียนแล้วช่วงระยะเวลาหนึ่ง แล้วจึงประเมิน การเปลี่ยนแปลงที่ได้จะเป็นผลการเรียนรู้และการจำ

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2524 : 238) ให้ความหมายว่า ความสามารถสะสม ประสิทธิภาพต่าง ๆ ที่ได้รับจากการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อมแล้วสามารถถ่ายทอดออกมาในรูปของการระลึกได้หรือจำได้

ชะเอม ชวลิตชัยชาญ (2530 : 238) ได้ให้ความหมายว่าความคงทนในการจำ คือ ความคงไว้ซึ่งผลการเรียนรู้หรือความสามารถที่จะระลึกได้ต่อสิ่งเร้าที่เคยเรียนหรือเคยมี ประสิทธิภาพ การเรียนรู้มาแล้ว หลังจากที่ได้ทิ้งระยะเวลาหนึ่ง

2. การจำ

2.1 ความหมายของการจำหรือความจำ

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2544 : 250) ได้ให้ความหมายของความจำ ไว้ดังนี้ ความจำ คือ ความสามารถที่จะเก็บสิ่งที่เรียนรู้ไว้ในได้เป็นเวลานานและสามารถและสามารถค้นคว้า มาใช้ได้หรือระลึกได้ ซึ่งความจำประกอบด้วยส่วนประกอบ 4 ส่วนคือ 1. การเรียนรู้และประสบการณ์ เพื่อจะได้รับข้อมูลข่าวสารและทักษะต่าง ๆ 2. การเก็บ (Retention) การเก็บสิ่งที่เรียนรู้และ ประสบการณ์ไว้ 3. การระลึกได้ซึ่งความรู้และประสบการณ์ 4. สามารถเลือก ข้อมูลข่าวสาร หรือ ความรู้ที่มีไว้มาใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์และเวลา

เพ็ญพิไล และอินเฮลเดอร์ (เพ็ญพิไล ฤทธาภานนท์. 2536 : 217-218 ; อ้างอิงจาก Piaget ; & inhaieder : 1973) อธิบายให้เห็นความแตกต่างระหว่างความจำแท้ (Memory in the Strict Sense) และความจำอย่างกว้าง ๆ (Memory in the Wider Sense) ดังนี้

ความจำแท้ หมายถึง การจำเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่เฉพาะเจาะจง โดยที่ผู้จำ จะจำได้ว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อใด และตนได้มีประสบการณ์ในเหตุการณ์นั้นอย่างไร

ความจำกว้าง ๆ หมายถึง การจดจำผลและสัมฤทธิ์ผลที่เกิดขึ้นจากพัฒนาการทาง ปัญญาของเราตั้งแต่ต้นจนปัจจุบัน

เพ็ญพิไล ฤทธาภานนท์ (2536 : 218-219) ได้อธิบายความหมายของความจำในลักษณะที่ต่างออกไป ดังนี้

การเก็บจำ หมายถึง การใส่ใจ การใส่รหัส การท่องจำ หรือการศึกษา คำที่ใช้แทน กันได้คืออีกคำหนึ่งก็คือ "การเรียนรู้" (Learning)

การนำข้อมูลออกมาจากระบบความจำ หมายถึง การจำได้ การระลึกได้ หรือการนำสิ่งที่เก็บไว้มาจัดระบบใหม่ (Reconstructing)

การเก็บจำและการนำข้อมูลออกมาไม่ใช่กิจกรรมที่เกิดขึ้นในผู้ที่ ได้ยินข้อมูลเท่านั้น เวลาเราต้องการจำอะไรเราอาจจะท่องสิ่งนั้น แต่เราก็อาจจะจดบันทึก อัดเทป หรือเก็บใน คอมพิวเตอร์ก็ได้ อีกวิธีหนึ่งก็คือ ขอให้คนอื่นช่วยจำ ดังนั้นคนอื่นจึงเป็นแหล่งความจำภายนอกที่เรา เก็บ และนำข้อมูลออกมาใช้ในชีวิตจริง ในขณะที่สมองของเราเป็นแหล่งความจำภายใน

การใช้วัตถุหรือบุคคลภายนอกช่วยจำ เป็นเรื่องที่มีการเคลื่อนไหวกลับไปกลับมา ระหว่างความจำภายในและความจำภายนอก เราจำได้ว่าเราได้จดบันทึกไว้ ดังนั้นเราจึง

เปิดสมุดโน้ต ดู และพบว่ามียี่ห้อความบางอย่างที่เราจดไว้ ซึ่งอาจเตือนให้เราคิดถึงบางสิ่ง บางอย่างที่เราอาจจะ ไม่ได้บันทึกไว้

ในส่วนของการนำข้อมูลออกมาใช้นั้นเรามีตัวชี้แนะ (Retrieval Cue) ที่เตือนให้เรา นึกถึงบางอย่าง การนำข้อมูลออกมามี 2 อย่างคือ การจำได้ (Recall) และการระลึกได้ (Recognition) ถ้าเราเห็นอะไรแล้วจำได้ แสดงว่าเราได้เห็นบางอย่างที่เหมือนหรือคล้าย หรือ คล้ายคลึงคล้ำคลา กับบางสิ่งบางอย่างที่เราเคยมีประสบการณ์มาก่อน และสิ่งนั้นจะต้องมี ตัวแทน ในสมองเรา ซึ่งจะถูกสัมผัสเมื่อเรามองเห็นวัตถุนั้นแล้วจำได้ ส่วนการระลึกนั้น สิ่งที่เราระลึกถึงจะไม่อยู่ในขณะนั้น แต่เราจะต้องดึงตัวแทนของมันออกมาจากความจำ ดังนั้นใน การจำได้ วัตถุเองจะเป็น ตัวชี้แนะ แต่ในการระลึกได้ คนที่ระลึกนั้นจะต้องทำงานหนักกว่าเพื่อ ดึงข้อมูลออกมา กระบวนการ ระลึกมักจะมีกิจกรรมของการจำได้อยู่ด้วย การเก็บจำและการนำ ข้อมูลออกมาจึงมีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน

2.2 ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้และการจำ

การจำเป็นเรื่องของการระลึกย้อนกลับ ซึ่งมีลักษณะเป็นกระบวนการที่ ต่อเนื่องกันเป็น ลำดับการเรียนรู้ และการจำมีความสัมพันธ์กัน ดังที่กาเย่ (เพ็ญพิไล ฤทธาภินา นนท์. 2536 : 218 - 219 ; อ้างอิงจาก Gagne. 1974 : 27 - 46) ได้อธิบายขั้นตอนของ กระบวนการเรียนรู้และการจำไว้ ดังนี้

1. ขั้นสร้างความเข้าใจ (Apprehension) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจ สถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า
2. ขั้นเรียนรู้ (Acquisition) ในขั้นนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดเป็น ความสามารถอย่างใหม่
3. ขั้นเก็บไว้ในความจำ (Storage) คือ การนำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปเก็บไว้ในส่วน ของความจำในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
4. ขั้นการรื้อฟื้น (Retrieval) คือ การเอาสิ่งที่เรียน ไปแล้ว และเก็บเอาไว้นั้น ออกมาในลักษณะของการกระทำที่สังเกตได้

2.3 ระบบของความจำ

ชัยพร วิชชาวุธ (2523 : 278) จำแนกกระบวนการจำออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. ระบบของการจำความรู้สึกสัมผัส (Sensory Memory) หมายถึง ความคงทน อยู่ของความรู้สึกหลังจากการเสนอสิ่งเร้าได้สิ้นสุดลง

2. ระบบความจำระยะสั้น (Short-Term Memory) หรือ STM เป็นความจำหลังการรับรู้ที่ได้รับการตีความหมายจนเกิดการรับรู้แล้วจะอยู่ในความจำระยะสั้นเราใช้ความจำระยะสั้นสำหรับการจำชั่วคราวเพื่อให้เป็นประโยชน์ในขณะที่จำอยู่เท่านั้น

3. ความจำระยะยาว (Long-Term Memory) หรือ LTM เป็นความจำที่มีความคงทนถาวร เราไม่รู้ลึกในสิ่งที่จำอยู่ แต่เมื่อต้องการใช้หรือมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาสะกิดใจก็สามารถรื้อฟื้นขึ้นมาได้ เช่น การจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อหลายชั่วโมงก่อน หลายวันก่อน หรือหลายปีก่อน

แอทคินสัน และชิฟฟิน (ชัยพร วิชาวุธ. 2520 : 71-72 ; อ้างอิงจาก Atkinson ; & Shiffin. 1968) อธิบายถึงทฤษฎีความจำเพื่ออธิบายกระบวนการต่าง ๆ ในระบบความจำระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความจำระยะสั้นเป็นความจำชั่วคราว
2. สิ่งที่จำไว้ในความจำระยะสั้นต้องได้รับการทบทวนตลอดเวลาไม่เช่นนั้นความจำจะสลายตัวไปอย่างรวดเร็ว
3. จำนวนสิ่งของที่ได้รับการทบทวนครั้งหนึ่ง ๆ ในความจำระยะสั้นนั้นมีจำนวน จำกัดเราจะทบทวนได้เพียง 5-9 สิ่ง ในขณะเดียวกันเท่านั้น
4. สิ่งใดก็ตามถ้าอยู่ในความจำระยะสั้น ยืงนานก็จะมีโอกาสฝังอยู่ในความจำระยะยาวมากเท่านั้น
5. การฝังตัวในความจำระยะยาว เป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อยู่ในความจำระยะยาวแล้วกับสิ่งเร้าที่เราต้องการจำ

จากงานวิจัยของ แวนนิงตัน (สุรางค์ ใ้วตระกูล. 2544 : 250-252 ; อ้างอิงจาก Wannington. 1979) มีใจความสำคัญว่า ความจำระยะสั้นและระยะยาวมีระบบประสาท-จิตวิทยา แตกต่างกันเช่นเดียวกันกับความจำระยะยาว 2 ประเภท คือ ความจำ ซีแมน-ติก (Semantic Memory) และความจำ เอปปีโซดิก (Episodic Memory) ก็มีความแตกต่างกันทางระบบประสาท- จิตวิทยาด้วยปัจจุบันนี้นักวิทยาศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับความจำจากทุกแขนงได้ยอมรับว่าความจำมี หลายระบบและได้แบ่งความจำเป็นระบบใหญ่ 2 ระบบ

ระบบความจำ	Explicit	-Implicit
	Declarative	-Procedural
	Direct	-Indirect
	Declarative	-Nondeclarative

Memory with Awareness -without Awareness

2.4 กลวิธีในการจำ

เพรสเลย์ (Presley. 1982 ; อ้างอิงจาก เฟ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. 2536 : 237) กล่าว ว่าการใช้กลวิธีในการจำนั้น ผู้จำจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเพื่อทำให้เกิดการจำได้ ซึ่ง เฟ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์ (2539 : 238-246) ได้อธิบายถึงกลวิธีในการจำ ดังนี้

1. การจัดระเบียบข้อมูล (Organization) เนื้อหาที่มีการศึกษามากที่สุดในการจัดระเบียบข้อมูลก็คือ การจัดกลุ่มข้อมูลตามความหมายหรือประเภทของข้อมูล ยกตัวอย่างเช่น ผู้ที่จำจะสังเกตโดยอัตโนมัติว่าสิ่งที่จะต้องจำนั้นประกอบด้วยเสื้อผ้าสองสามอย่าง และสิ่งที่เป็นอาหาร นอกจากนั้นยังพบว่าวัตถุอื่นๆ ในรายการที่ให้จำเกี่ยวกับ โรงเรียน เช่น รถเมล์ โต๊ะเรียน และหนังสือ เป็นต้น ดังนั้นในขณะที่มีการเสนอข้อมูล ผู้จำก็จะคิดถึงสิ่งที่อยู่ในประเภทเดียวกัน และท่องจำตาม ประเภทที่ได้จัดไว้ และในเวลาทำให้บอกถึงสิ่งที่ให้จำ ข้อมูลที่ออกมา ก็จะจับกันเป็นกลุ่ม ๆ (Clustered) ตามประเภทที่ได้จัดไว้ เช่น กลุ่มที่เป็นอาหาร กลุ่มที่เป็นเสื้อผ้า และกลุ่มที่เป็นเครื่องใช้ในโรงเรียน กลุ่มเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องมีสิ่งให้จำครบทุกอย่าง ซึ่งการเกาะกลุ่มกันของข้อมูลเมื่อมีการนำข้อมูลออกจากระบบความทรงจำไม่ได้หมายความว่าผู้จำมีความตั้งใจที่จะจัดกลุ่มข้อมูล และกระทำอย่างรู้ตัว

2. การเพิ่มเติมรายละเอียดแก่ข้อมูล (Elaboration) กลวิธีในการจำแบบนี้เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการจัดระเบียบข้อมูล กล่าวคือ ผู้จำจะพยายามมองหาสิ่งอ้างอิงหรือความหมายร่วมกันของสิ่งที่ต้องการจำ การศึกษากลวิธีที่เพิ่มเติมรายละเอียดแก่ข้อมูลมักทำในกรณีที่มีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์เป็นคู่ ๆ (Paired-Associate Learning Task) ในการทดสอบแบบนี้ผู้ที่จำจะต้องจำสิ่งเร้าและตัวตอบสนองเป็นคู่ๆ เช่น ถ้าสิ่งเร้าเป็นคำว่า "ช้าง" ผู้ที่จำจะต้องตอบว่า "เข้มหมุด" ซึ่งเป็นตัวตอบสนองที่ได้จัดเป็นคู่ไว้ถ้าผู้จำจะพยายามเชื่อมโยงสองสิ่งนี้เข้าด้วยกันก็จะต้องมีการเพิ่มเติมรายละเอียดเข้าไป เช่น เขาอาจจะนึกถึงภาพช้างทรงตัวอยู่บนหัวเข็มหมุด หรือแต่ง ประโยคขึ้นมาเพื่อเชื่อมโยงสองสิ่งเข้าด้วยกัน เช่น "ช้างใช้วงหยิบเข็มหมุดขึ้นมา" มิงานวิจัยจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มเติมรายละเอียดแก่ข้อมูลมีประสิทธิภาพสูงในการเชื่อมสองสิ่งเข้าด้วยกันในความทรงจำในชีวิตประจำวัน วิธีนี้จะมีประโยชน์ในการเรียนรู้คำใหม่ ๆ ในภาษาของตนเอง หรือในภาษาต่างประเทศ

3. กลวิธีในการนำข้อมูลออกมา (Retrieval Strategies) ผู้จำจะพยายามค้นหาข้อมูลที่อยู่ในความทรงจำไม่ว่าเขาจะรู้ตัวล่วงหน้ามาก่อนหรือไม่ก็ตามกลวิธีในการนำข้อมูลออกมามีความแตกต่างกันมากตามระดับความซับซ้อน วิธีที่ค่อนข้างธรรมดาก็คือ การไม่ยอม

เลิกค้นหา ข้อมูลจากความจำ เมื่อเราหาข้อมูลนั้น ไม่พบในทันทีทันใด การพยายามคิดถึงปัญหา อาจจะไม่ช่วยให้จำได้ แต่มันก็เป็นกลวิธีขั้นพื้นฐานในการนำข้อมูลออกมา ส่วนกลวิธีการนำ ข้อมูลออกมาก็ซับซ้อน และพัฒนาที่หลังก็จะเกี่ยวข้องกับการใช้ความจำข้อมูลในบางส่วนที่ยัง จำได้อยู่ ความรู้ทั่วไปและการใช้เหตุผล หรือการอนุมาน เช่น "ผมจำได้ว่าได้ยื่นเสียงคลื่นข้าง นอก (ข้อมูลบางส่วนของที่จำได้) ดังนั้นมันคงเกิดขึ้นใกล้กับทะเล (การอนุมาน, ความรู้ทั่วไป) แต่ ผมเคยไปทะเลเพียงหนเดียวในปี 1969 (ข้อมูลบางส่วนของที่จำได้) ดังนั้นมันจะต้องเป็นในฤดูร้อน ที่มีการพักผ่อนกัน (การอนุมาน)"

4. กลวิธีในการเรียนและจำสิ่งที่ซับซ้อน (Strategies for Learning and Remembering Complex Material) งานศึกษาพัฒนาการของการใช้กลวิธีในการจำส่วนใหญ่จะ ใช้สิ่งเร้าที่ให้อำนาจเป็นวัตถุใด ๆ เช่น เป็นคำ หรือรูปภาพ แทนที่จะเป็น โครงสร้างของข้อมูลที่มีความหมายแต่ก็เป็นไปได้ที่เราจะใช้กลวิธีในการจำเพื่อเข้าใจ เก็บจำ และนำข้อมูลที่มีความ ซับซ้อน มีระบบ ระเบียบและมีความหมายออกมาเช่นเดียวกับที่เราจำคำหรือคู่ของคำ การเรียน ที่ได้ผลใน โรงเรียนเป็น ตัวอย่างที่สำคัญของการมีแผนในการเก็บจำและเข้าใจข้อมูลที่มีความหมาย การอ่านบทความที่กล่าวถึงสาเหตุซับซ้อนของสงคราม โลกครั้งที่ 2 ตามสบายอาจ ทำให้เราเข้าใจและจดจำได้ แต่ถ้าเราอ่าน โดยใช้สติปัญญา มีการจดบันทึกและค้นหาความ สัมพันธ์ที่ไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในบทความจะทำให้เรายังมีความเข้าใจและจำได้ดียิ่งขึ้น สำหรับเนื้อหาประเภทนี้ กลวิธีที่ทำให้จำได้ก็คือ ความพยายามที่จะให้มีความเข้าใจที่ลึกและ กว้างขึ้น ในการนำข้อมูลออกมาก็เช่นเดียวกัน กลวิธีในการ ประสานความจำเฉพาะเรื่อง ความรู้ทั่วไป และการอนุมานก็ใช้ได้กับเนื้อหาที่ซับซ้อน เช่นเดียวกันไม่ว่าจะเป็นความจำ เหตุการณ์ (Episodic Memory) หรือ ความจำที่มีความหมาย (Semantic Memory) เราสามารถใช้ กลวิธีเหล่านี้ในการสร้างสาเหตุของสงคราม โลกครั้งที่ 2 ขึ้นมาเช่นเดียวกับการสร้างประสพ การณ์บางอย่างเกี่ยวกับทะเล ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นการเข้าใจถึงธรรมชาติและพัฒนาการ ของกลวิธีในการเก็บจำและการนำข้อมูลออกมาใช้ โดยเฉพาะในเรื่องของการทำให้เกิด อย่าง มั่นคงและถาวร โดยการสอนอย่างมีระบบจะมีความหมายต่อการจัดการศึกษาเป็นอันมาก

ปรีชา ช้างขวัญยืน (2534 : 47-68) ได้สรุป เหตุแห่งการลืมไว้ 4 ประการ ได้แก่
 1) ประสพการณ์ไม่ประทับใจพอ เพราะขาดความเอาใจจดจ่อต่อประสพการณ์ 2) ปลดปล่อยให้ ประสพการณ์ที่จำแล้วขาดการใช้ประโยชน์ ด้วยการไม่ทำให้ประสพการณ์นั้นเกิดซ้ำอีก

3) การมี ความจำประสบการณ์อื่นมาระงับความจำเดิม 4) การเก็บกดความจำที่ไม่พึงพอใจ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าถ้าเราทราบสาเหตุที่ทำให้ลืมแล้ว ดังนั้นถ้าเราเลี่ยงสาเหตุดังกล่าวได้ เราก็จะจำได้ดีขึ้น ซึ่งจะพิจารณา ทีละหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. การทำให้ประสบการณ์ประทับใจ ความจำจะเกิดขึ้นได้ ต้องมีการประทับใจ ใน ประสบการณ์อย่างยิ่ง การประทับใจในประสบการณ์อย่างยิ่ง จะเกิดขึ้นเมื่อมีความเอาใจจดจ่อ หรือ ความตั้งอกตั้งใจ ความตั้งอกตั้งใจจะเกิดได้เมื่อใจมุ่งในสิ่งเดียว โดยตัดสิ่งอื่นออกให้หมด การมีความตั้งใจหรือเอาใจจดจ่อในสิ่งใดก็คือ การมุ่งให้ได้ประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นอย่างสมบูรณ์ ความเอาใจจดจ่อหรือความตั้งใจนั้นไม่อยู่นิ่งแม้เมื่อเรากำลังมีสมาธิในเรื่องใด ความตั้งใจของเราในเรื่องนั้นก็ยังคงเปลี่ยนแปลงจากความตั้งใจในลักษณะอย่างหนึ่งไปสู่ลักษณะอื่น ๆ ของสิ่งนั้นจนเราจดจ่อกับสิ่งใดได้ไม่นาน ถ้าให้จดจ่อกับสิ่งเดียวนานๆเรามากจะหลับหรืออยู่ในภาวะถูกสะกดจิต เมื่อเราฟังคนที่พูดจาเนือย ๆ ถ้าไม่หลับใจเราก็มักเปลี่ยนไปสนใจเรื่องอื่น ๆ ไม่จดจ่ออยู่กับเรื่องที่ฟัง การที่จะทำให้จิตใจจดจ่อกับเรื่องใดได้จะต้องฝึกใจให้เกิดเป็นนิสัย และเรื่องที่ใจจดจ่อจะต้องมีลักษณะต่าง ๆ หลายอย่าง ใจจึงจะพิจารณาเรื่องนั้นในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อเข้าใจเรื่องนั้นหาไม่แล้วใจจะติดอยู่กับเรื่องใด ๆ ได้ไม่นาน การทำให้ใจติดอยู่กับเรื่องใดนาน ๆ หรือทำให้เกิดสมาธิในเรื่องนั้น ไม่ใช่สิ่งที่เป็นไปโดยธรรมชาติ แต่เกิดจากการฝึก การฝึกใจให้มีสมาธิในเรื่องที่เราต้องการจดจำต้องคำนึงถึงสิ่ง ต่อไปนี้

1.1 นิสัย ใจของคนเราโดยธรรมชาติไม่อยู่นิ่ง เมื่อตั้งใจจะคิดเรื่องใดหรือจำเรื่อง ใด ก็มักมีเรื่องอื่นที่สำคัญหรือน่าสนใจ ผุดขึ้นมาชักจูงให้ใจเข้าไปคิดหรือจำเรื่องนั้นก่อน เป็นเหตุให้ คิดหรือจำเรื่องที่ต้องการไม่ได้ สมาธิไม่ใช่ธรรมชาติของใจ จะให้มีสมาธิได้ต้องฝึกหัด การฝึกหัด นั้นก็ต้องค่อย ๆ ฝึนธรรมชาติ เมื่อฝึนธรรมชาติได้แล้วก็จะเกิดนิสัย และ เป็นคนมีสมาธิในเรื่องที่ ต้องการ ได้ การฝึกใจให้มีสมาธิเป็นนิสัยนั้น ต้องค่อยเป็นค่อยไป และมีความอดทน เพราะเป็นการฝึกธรรมชาติของใจ ในระยะแรก ๆ เราอาจไม่สามารถควบคุมใจได้นาน แต่ถ้าหมั่นตั้งใจที่หัน ไปหา เรื่องอื่นให้กลับมาสู่เรื่องที่เราต้องการ ตัดเรื่องที่ไม่ใช่เรื่องสำคัญออกเสียก่อน คิดเฉพาะเรื่องเดียว ไม่คิดหลายเรื่องในเวลาเดียวกัน เมื่อหมั่นฝึกก็จะควบคุมใจให้มีสมาธิ ได้นานขึ้นทีละน้อย ๆ จนในที่สุดจะสามารถมีสมาธิในเรื่องที่ต้องการได้ตลอด

1.2 ความสนใจ การที่คนเราเต็มใจทำในสิ่งที่ตนไม่ต้องการ ก็เพราะการกระทำ ดังกล่าว นำไปสู่ผลประโยชน์ซึ่งตนต้องการ นักเรียนไม่ชอบอ่านหนังสือ แต่ทนอ่านหนังสืออยู่ฝึก ๆ ติดต่อกันหลายวัน ก็เพราะต้องการสอบ ได้ การกระทำที่เป็นทุกข์แต่นำ

ความสุขหรือผลประโยชน์ที่ต้องการมาให้ในบั้นปลาย เป็นการกระทำที่คนเราเต็มใจทำ แต่สิ่งที่คนเราเต็มใจทำ อาจไม่ใช่สิ่งที่นำประโยชน์มาให้เสมอไป อีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้คนเราเอาใจจดจ่อหรือเกิดสมาธิก็คือ ความสนใจที่มีต่อเรื่องนั้นๆ ถ้าเราไม่สนใจวิชาใด เรามักไม่ยอมอ่าน เมื่ออ่านก็ไม่สนุก จึงพยายามหาเรื่องอื่นที่สนใจมาทำ ในที่สุดก็อ่านวิชานั้นไปเพียงให้จบเท่านั้น ไม่เกิดความเข้าใจ จำอะไรไม่ได้ สอบตก และโทษวิชานั้นว่าน่าเบื่อ ไม่รู้เรื่อง บางครั้งความสนใจกับประโยชน์ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกันเสมอไป ในบางกรณีคนเราเกิดความสนใจจึงพยายามเอาใจจดจ่อในเรื่องหนึ่งเพราะเห็นประโยชน์ แต่ถ้าขาดความสนใจที่แท้จริงก็อาจไม่มีสมาธิได้ เช่น นักเรียนที่อยากสอบได้ จะพยายามดูหนังสือวิชาที่สนใจ จะเข้าใจและสอบได้ดีกว่า เมื่อสอบแล้วก็ยังจำได้ต่อไปอีกนาน วิชาใดที่ไม่สนใจมักไม่ค่อยมีสมาธิในการอ่าน เมื่อใช้ความพยายามก็อาจพอสอบได้ แต่เมื่อสอบเสร็จก็ลืมหมด ความสนใจจึงทำให้เกิดสมาธิได้ง่ายและจำได้นาน แม้เป็นเรื่องที่ไม่สนใจมาก่อน แต่เมื่อมีประสบการณ์แล้วจะเกิดความสนใจขึ้น หลังจากมีความสนใจแล้ว ก็จะมีสมาธิในเรื่องนั้น ได้ง่าย ศึกษาได้นาน ๆ และจดจำได้ดี

1.3 การผ่อนคลาย บางคนเห็นว่า สมาธิจะเกิดขึ้นเมื่อร่างกายและจิตใจอยู่ในสภาวะผ่อนคลาย ไม่ต้องเครียดด้วยเรื่องใด ๆ การทำใจเคร่งเครียดและเอาใจจริงจังในเรื่องใดมากเกินไป จะทำให้เสียสมาธิ บางคนมีความเห็นตรงกันข้าม คือ คนเรายิ่งผ่อนคลายมาก ๆ ก็ยิ่งไม่มีสมาธิ ถ้าไม่หลับก็มักคิดฟุ้งซ่านไปต่าง ๆ นานา การบังคับกล้ามเนื้อและประสาทให้ตึงเครียด จะทำให้มีสมาธิดี จะสังเกตได้ว่า ถ้าเรามีสมาธิในเรื่องใดมาก ๆ เราจะรู้สึกเหนื่อย แสดงว่าความตึงเครียดทางร่างกายกับสมาธิมีความเกี่ยวข้องกัน ถ้าบังคับร่างกายให้ตึงเครียด จะทำให้เกิดสมาธิได้ง่าย แต่จากผลการทดลองของนักจิตวิทยาชื่อ คอร์ท (F.A. Courts) ได้ให้ความกระจ่างว่าการมีความเครียดบ้างเล็กน้อยทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น แต่ถ้ามีความเครียดมาก ๆ ระดับการเรียนรู้จะลดลง

1.4 ความขัดแย้งทางอารมณ์ บางครั้งการทำใจให้มีสมาธิไม่สำเร็จมักเกิดจากปัญหาอื่นที่เกี่ยวกับอารมณ์ เช่น รู้สึกว่าตนมีปมค้อย ไม่มั่นใจในตนเอง บุคลิกภาพไม่ดี เข้าสังคมไม่เป็น ไม่รู้จักการวางตัวต่อเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น ดังนั้น ถ้าจะให้ใจมีสมาธิ ก็ต้องยอมรับปัญหาทางอารมณ์ และแก้ปัญหานั้นให้ตกก่อนจะแก้ปัญหาด้วยทำใจให้มีสมาธิด้วยพร้อมกันทีเดียวย่อมไม่ได้ เพราะเราไม่สามารถเอาใจจดจ่อหลายเรื่องได้พร้อม ๆ กัน

2. การทำให้เกิดประสบการณ์ซ้ำ การซ้ำทำให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น และความเข้าใจช่วยให้จำได้ง่ายขึ้น แต่การซ้ำโดยไม่มีเงื่อนไข ก็ไม่ช่วยให้จำได้ดีขึ้นมากนัก เช่น

การท่องจำอย่างหนักแคว้นกขุนทองอาจช่วยให้จำได้ แต่จะจำได้ไม่มาก ไม่เร็ว และไม่นานเท่ากับการเข้าใจอย่างมีเงื่อนไข เงื่อนไขในการจำเพื่อให้จำได้ดีมีอยู่หลายประการดังต่อไปนี้

2.1 การเข้าใจสิ่งที่เรียนซ้ำ ๆ เราจึงเข้าใจสิ่งที่เราเรียนมากเพียงไร เราก็ยังจำได้ มากนั้น สิ่งที่มีความหมายจะจำได้ง่ายกว่าสิ่งที่ไร้ความหมายหรือเรียนด้วยการท่อง สิ่งที่มีความหมายจะจำได้ง่ายและลืมยาก หลังจากเข้าใจแล้วมีการเรียนซ้ำอีกไม่กี่ครั้ง ก็จำได้แม่นยำ ความพยายามในการแสวงหาความเข้าใจสิ่งที่เรียน ทำให้เกิดความจดจ่อ และทำให้สิ่งที่เรียนฝังใจ การเรียนที่ดีจึงต้องพยายามเข้าใจก่อนแล้วจึงจำ

2.2 การเรียนทีละเล็กทีละน้อยแต่เรียนบ่อยๆ นักจิตวิทยา คือ เอbbingเฮาส์ (Ebbinghaus) และ อเวลิง (Aveling) ได้ทำการทดลองและยอมรับว่าการจำครั้งละเล็ก ละน้อย แต่จำบ่อย ๆ ได้ผลดีกว่าการจำครั้งละมาก ๆ และได้ผลดีกว่าการจำครั้งละมาก ๆ แล้วทิ้งไปนานๆ จะเห็นได้ว่าหากการจำดี การเรียนก็ดี ขอมต้องใช้สมาธิ แต่คนเรามีสมาธิในเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้ไม่นาน สักเกตได้จากกรอ่านหนังสือหรือฟังคำบรรยาย เรามีสมาธิอยู่ประมาณ 45 นาที หรือ 1 ชั่วโมง หลังจากนั้นสมองมักจะรับรู้้น้อยลง และมีเรื่องอื่นเข้ามารบกวน เราจะเริ่มเหน็ดเหนื่อย ดังนั้นการอ่านหนังสือวันละครึ่งชั่วโมงทุกวัน จึงดีกว่าการอ่าน 3 ชั่วโมงทุกวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ นอกจากนั้นการอ่านทุกวันยังเท่ากับเป็นการเรียนซ้ำเรื่องเดิมด้วย เพราะในการอ่านต่อเราต้องคิดถึงสิ่งที่ได้อ่านแล้ว ไปด้วยการทบทวนดังกล่าวทำให้เกิดความเข้าใจ จำได้ และอ่านต่อได้ดีขึ้น

2.3 การท่อง ในปัจจุบันคนเรามักเข้าใจผิดว่าการท่องเป็นวิธีการเรียนที่ผิด การที่เราเน้นวิธีท่องจำน้อยลง มิได้หมายความว่าความท่องจำไม่ดี แต่เป็นเพราะความรู้ในปัจจุบันมีมาก ถ้าใช้วิธีการท่องจำวิธีเดียวจะเรียนไม่ไหว จึงท่องจำเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น ความเข้าใจผิดในเรื่องการท่องจำอีกอย่างหนึ่งก็คือ คิดว่าการท่องจำเป็นการจำคำโดยไม่ต้องรู้ความหมาย การท่องจำเช่นนั้นทำให้ไม่เกิดประโยชน์ในการศึกษา การท่องจำต้องท่องโดยรู้ความหมายของคำพูดที่เราท่องด้วย นอกจากนั้นการท่องโดยพูดสิ่งที่ต้องจำออกมาดัง ๆ จะช่วยให้จำได้ดีขึ้น อันที่จริงเราระลึกถึงสิ่งที่เราจำโดยไม่ต้องออกเสียงก็ได้ แต่เรามักเสียสมาธิได้ง่าย เพราะใจเรามักเปลี่ยนไปคิดเรื่องอื่นได้ แต่ถ้าออกเสียงด้วยจะทำให้เราต้องเอาใจใส่อยู่แต่ในเรื่องนั้น เพราะต้องพยายามถ่ายทอดความคิดเป็นเสียงจะคิดเรื่องอื่นไปด้วยไม่ได้เลย คำพูดยังเป็นเครื่องทดสอบด้วยว่าสิ่งที่เราพูดนั้นตรงกับที่เราจำทุกคำหรือไม่ ถ้าเพียงแต่คิดเรามักจะคิดข้าม ๆ ไป ไม่คิดละเอียดทุกถ้อยคำ นอกจากนั้น เรายังได้ฝึกหูให้มีประสิทธิภาพในการฟังยิ่งขึ้นอีกด้วย

2.4 การเรียนเกิน เมื่อเราท่องหนังสือจนจำได้ แล้วหยุดท่องไป ไม่นานเราจะลืม แต่ถ้าจำได้แล้วยังคงท่องต่อไปอีกจนขึ้นใจ เรามักไม่ลืม หรือลืมเพียงบางส่วนและฟื้นฟูใหม่ได้เร็ว การเรียนซ้ำหลังจากจำได้แล้ว จึงช่วยให้เราจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น การดูตำราหลาย ๆ เทียบ การท่องจำหัวข้อสำคัญ ๆ หลาย ๆ เทียบจนกระทั่งสามารถท่องได้ทุกหัวข้อตามลำดับโดยไม่ติดขัด ไม่ต้องนั่งนึกนาน ๆ เลย เป็นการประทับใจรอยความจำที่มั่นคง ทำให้จำได้แม่นยำและจำได้นาน

2.5 การเรียนซ้ำส่วนร่วม การเรียนทีละส่วน ๆ โดยมองไม่เห็นส่วนร่วม ทำให้ ผู้เรียนไม่เห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ จึงขาดความเข้าใจ จับหลักไม่ได้ ไม่รู้ขอบเขตการจำจึงควรจำส่วนรวมมาหาส่วนย่อย เช่น แทนที่จะจำทีละคำก็จำทั้งประโยค ครั้งแรกอาจจำได้ไม่ครบทุกคำ แต่เมื่อเรียนหลาย ๆ ครั้งก็จะจำได้เอง

2.6 การสร้างความเชื่อมั่นแก่ตนเอง การเรียนซ้ำในหัวข้อนี้ต่างกับหัวข้อที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยเป็นการบอกตัวเองตัวเองซ้ำ ๆ ว่า "เราสามารถจำได้" การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ตนเอง โดยการเตือนซ้ำ ๆ เช่นนี้ จะทำให้ใจเรามีสมารถดีขึ้น และจำได้ดีขึ้น คนที่ไม่เชื่อมั่นในตนเอง มักคิดว่าความจำของตนไม่ดีและบอกตนเองซ้ำ ๆ อยู่ตลอดเวลาว่าไม่สามารถจำได้ เป็นการสร้างปมด้อยให้แก่ตนเอง แล้วเกิดความท้อแท้ ไม่พยายามขาดสมาธิ ในที่สุดก็จำไม่ได้จริง ๆ เมื่อจำไม่ได้ก็ยังมั่นใจว่าตนเองความจำไม่ดี เป็นผลให้เป็นคนจำอะไรไม่ค่อยได้ไปจริง ๆ แต่ถ้าเราพูดกับตนเองทุกวันว่า "เราสามารถจำได้" เราจะสามารถจำได้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ในที่สุดเราจะจำได้ดีขึ้นจริง ๆ

2.7 การซ้ำสภาวะ การเรียนซ้ำในหัวข้อนี้ เป็นการซ้ำเพื่อให้ระลึกถึงสิ่งที่เคยเรียนมาแล้วได้ เช่น คนที่นึกถึงเรื่องที่ตนฝันไม่ได้ เมื่อไปนอนที่เตียงแล้วนึกได้ อธิบายได้ว่า คนผู้นั้น ได้เข้าไปอยู่ในสภาวะที่เคยมีประสบการณ์ จึงสามารถระลึกถึงประสบการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วได้ ความหมายของสิ่งต่าง ๆ สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม การที่จะนึกถึงสิ่งใดจึงนึกได้ง่าย เมื่อมี สภาพแวดล้อมเป็นเครื่องเตือนสภาพแวดล้อมนี้ เราอาจไม่ต้องระลึกโดยการเข้าไปอยู่ในสภาพนั้นเสมอไป เพียงแต่นึกถึงสภาพแวดล้อมของเรื่องที่เราลืมอย่างละเอียด บางครั้งก็ทำให้เราจำสิ่งที่ลืมได้ ด้วยเหตุนี้จึงมีคำแนะนำในการเรียนอย่างหนึ่งว่า "ควรมีที่ซึ่งเรานั่งอ่านหนังสือที่แน่นอนและจับหนังสือในท่าที่แน่นอน"

3. การลดการรบกวนความจำ สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ลืมคือ การรบกวนจากความจำอื่น เพื่อลดการลืม จึงต้องหาทางกำจัดการรบกวนดังกล่าว หลังจากคนเราจำแล้ววิเศษ ๆ ความจำจะถูกรบกวนจากความจำอื่นได้ง่าย แต่เมื่อจำจนฝังเป็นรอยความจำที่แน่นอนแล้ว จะ

ด้านทานการรบกวนได้ ดังนั้น การที่เราลืมจึงมีไว้เพราะเวลาผ่านไปนาน แต่เพราะถูกย้อน
 ระวังจากความจำใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นตามมา ถ้าเราลดการรบกวนจากความจำใหม่ได้ความจำที่เรา
 ต้องการก็จะมีโอกาสฝังแน่นได้มากขึ้น วิธีที่จะลดการรบกวนอาจทำให้หลายวิธีดังนี้

3.1 การเข้านอน สภาวะที่ดีที่สุดสำหรับการจำก็คือ สภาวะที่ไม่มีกิจกรรมเรียน
 อะไร ตามมาอีก จนกว่าความจำจะฝังแน่นแล้ว เช่น หลังจากจำแล้วนอนหลับ ไม่มีกิจกรรมอื่น
 ใดตามมา จะจำได้ดีกว่าเมื่อมีกิจกรรมอื่น ๆ ตามมาในขณะที่หลับ การลืมนจะน้อยกว่าตอนตื่น
 เมื่ออ่านหนังสือตอนหัวค่ำแล้วควรเข้านอนไม่ควรทำอะไรอื่นอีก การเข้านอนไม่เพียงแต่จะทำ
 ให้เราจำได้ดีเท่านั้น ยังทำให้เราสดชื่นและพร้อมที่จะทำสิ่งอื่นอีกในวันรุ่งขึ้น

3.2 ทบทวนในตอนเช้า เมื่อตื่นขึ้นมาแล้ว เราอาจต้องมีกิจกรรมมากมายใน
 วัน ใหม่ เพื่อไม่ให้กิจกรรมเหล่านั้นมาระงับความจำเดิม เราควรทบทวนสิ่งที่จำได้แล้วอีกใน
 ตอนเช้า ความจำนอกจากจะถูกลืมน้อยในตอนนอนหลับแล้ว จะจำแนบยิ่งขึ้นเมื่อได้รับการ
 ทบทวนซ้ำในตอนเช้า

3.3 การพักผ่อนอย่างอื่น เมื่อเรียนรู้แล้ว เราอาจไม่ได้นอนหลับในทันที การ
 รักษาความจำไว้อาจทำได้โดยพักผ่อนอย่างอื่นไม่ทำอะไรที่ต้องใช้สมอง

3.4 ระยะเวลาการจำกับการระลึกให้สั้นเข้า เมื่อจะต้องจำสิ่งใดในเวลาสั้น ๆ
 ควร จัดเนื้อหาที่จะต้องจำให้พอดีเวลา คือ ให้เวลาที่สั้นระหว่างการจำกับการระลึกสิ่งที่จำให้
 เหลือน้อยที่สุด เพื่อให้สิ่งเร้าที่จะมารบกวนมีน้อยที่สุด

3.5 หลีกเลี่ยงการจำในสิ่งที่คล้ายกัน กิจกรรมทางสมองที่สามารถรบกวน
 และ ทำลายความจำได้มากที่สุด คือ กิจกรรมที่คล้ายหรืออยู่ในประเภทเดียวกับที่เราจำไว้แล้ว
 ถ้าเรายังมีกิจกรรมดังกล่าวหลังการจำมากเพียงไร เราก็ยิ่งลืมนมากเพียงนั้น ดังนั้น ในการดูหนัง
 ลีอสอบหรือเตรียมตัวเรียนล่วงหน้า ถ้าจะอ่านสองวิชาในเวลาใกล้ ๆ กัน ต้องเลือกวิชาที่มี
 ลักษณะต่างกัน เช่น วิทยาศาสตร์กับภาษา สังคมศาสตร์กับคณิตศาสตร์ เป็นต้น จะช่วยให้การ
 ลืมวิชาที่อ่านไว้ก่อนลดลง

3.6 พักผ่อนก่อนทำสิ่งอื่นต่อไป นอกจากกิจกรรมที่ตามมาจะย้อนระงับ
 กิจกรรมที่จำไว้แล้วได้กิจกรรมที่จำไว้ก่อนก็อาจตามระงับกิจกรรมใหม่ทางสมองด้วย ดังนั้น
 การที่จะเริ่มเรียนอีกวิชาหนึ่งหลังจาก ได้เรียนวิชาหนึ่งมาแล้ว ควรมีเวลาพักเล็กน้อยก่อนเรียน
 วิชาต่อไป แต่ ถ้าต้องเรียนติดต่อกัน ก็ควรให้เป็นวิชาที่ต่างกัน ดังกล่าวมาแล้ว

4. การปลดปล่อยสิ่งที่เก็บกด การที่คนเรานึกเรื่องอะไรไม่ออกและรู้สึกเหมือน
 ติดอยู่ที่ปาก แต่ยังไม่ก็ยังไม่จำไม่ได้ ลักษณะดังกล่าวนักจิตวิทยาอธิบายว่า มีสาเหตุมาจากการ

เก็บกด ยิ่งพยายามนึกมากเท่าไร แรงกดก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น เมื่อไม่พยายามนึก แรงกดก็ลดลง ดังนั้น ในการแก้ความเก็บกดจึงต้องให้แรงในการนึกมีมากกว่าแรงในการเก็บกด หรือเปลี่ยนความตั้งใจไปเรื่องอื่น เมื่อความเก็บกดลดความรุนแรงลงก็จะนึกเรื่องที่ต้องการได้เอง วิธีที่จะช่วยให้จำสิ่งที่ถูกเก็บกดได้ อาจใช้วิธีปลดปล่อยหรือวิธีเพิ่มแรงในการระลึกด้วยการโยง ความสัมพันธ์ก็ได้

4.1 การแก้ปัญหาในตอนหลับ วิธีแก้ปัญหากการเก็บกดอย่างหนึ่งก็คือ แก้ปัญหาในตอนหลับ ในตอนหลับแรงกดจะลดลงและเรามักจะฝันในความฝันนั้น เราอาจระลึกถึงสิ่งที่ถูกกดไว้ในตอนตื่นได้ บางคนแก้ปัญหาไม่ได้ในตอนก่อนนอน ก็ตั้งใจไว้ว่าจะแก้ปัญหานั้นแล้วเข้านอนบางครั้งเมื่อตื่นขึ้นจะแก้ปัญหานั้นได้เอง

4.2 การเลิกคิดเรื่องที่นึกไม่ออก ปัญหาที่แก้ไม่ได้หรือเรื่องที่นึกไม่ออกนั้น บางครั้งเรานึกได้เองโดยไม่ตั้งใจเมื่อเลิกคิดเรื่องนั้นแล้ว เช่น นึกได้ในห้องน้ำ ขณะกำลังกินอาหารหรืออยู่บนรถโดยสาร บางคนมักจะนึกได้ตอนเข้านอนแล้วก่อนที่จะหลับหรือขณะตื่นขึ้นกลางดึก ความคิดหรือวิธีแก้ปัญหานั้นบางครั้งมีค่ามาก อาจเป็นวิธีการหรือความคิดที่ไม่เคยมีใครพบมาก่อน ดังนั้น การแก้ความเก็บกดอาจแก้ด้วยวิธีเลิกคิดเรื่องนั้นเสีย แล้วหันไปทำเรื่องอื่น ๆ ก่อน

4.3 การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ สิ่งทั้งหลายมีความสัมพันธ์กัน การเห็นสิ่งหนึ่ง อาจทำให้นึกถึงอีกสิ่งหนึ่งก็ได้ สิ่งที่มีสัมพันธ์กันอาจเป็นสิ่งที่มาช่วยกระตุ้นความจำ ทำให้มีแรงเหนือกว่าความเก็บกดได้ การระลึกโดยวิธีโยงความสัมพันธ์นี้ บางครั้งเราใช้เป็นวิธีปลดปล่อยความเก็บกด โดยการจดสิ่งที่เรานึกได้ทุกอย่างโดยไม่ตั้งใจนึกหรือเลือกอะไร โดยเฉพาะสุดแต่นึกอะไรได้ก็จดไว้เรื่อยไปได้อย่างหนึ่งก็นึกต่อว่าจำอะไรได้อีก จนกว่าจะนึกถึงสิ่งที่ต้องการได้

ประสาธ อิศรปริดา (2547 : 265-266) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเก็บจำชั่วคราวและการเก็บจำถาวรว่า เนื่องจากสารข้อมูลในหน่วยเก็บจำชั่วคราวยังกระจัดกระจายไม่เป็นระเบียบ จึงทำให้ลืมง่าย ฉะนั้นวิธีการที่จะให้สารข้อมูลคงอยู่ได้นานขึ้น จะต้องมีการปฏิบัติการจำด้วยการท่องในใจหรือเชื่อมโยงสารข้อมูลที่กำลังจำในหน่วยเก็บจำชั่วคราวเข้ากับสารข้อมูลจากหน่วยเก็บจำถาวรที่มีอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามการลืมอาจเกิดขึ้นได้หากมีสิ่งสอดแทรก (Interference) หรือเมื่อเวลาผ่านไปเนิ่นนาน การเก็บจำชั่วคราวจะมีข้อพิจารณาเรื่องหนึ่งที่สำคัญคือ วิธีการเก็บสารข้อมูลไว้ให้นานหรือคงทนมากขึ้น เพื่อที่จะให้สารข้อมูลในหน่วยการจำชั่วคราวคงทนอยู่ได้นานมากกว่าครั้งหน้าที่ คนส่วนใหญ่มักจะใช้วิธีการ 2 วิธี ดังนี้

1. การท่องในใจ (Maintenance Rehearsal) การท่องในใจนี้ถ้าหากท่องนานเท่าใดก็จะสามารถเก็บสารข้อมูลไว้ในหน่วยการจำชั่วคราวได้นานมากเท่านั้น ส่วนใหญ่เราจะท่องไว้เพื่อใช้ประโยชน์แล้วก็ทิ้งไป เช่น การจำหมายเลขโทรศัพท์จากสมุดโทรศัพท์ เมื่อใช้โทรศัพท์เสร็จแล้วเราก็ลืม

2. การเชื่อมโยงสารข้อมูลกับความรู้เก่า (Elaborative Rehearsal) เป็นวิธีการเชื่อมโยงสารข้อมูลที่พยายามจดจำเข้ากับสารข้อมูลที่มีอยู่แล้วในหน่วยการจำถาวร เช่น เมื่อพบชายคนหนึ่งในงานเลี้ยงสังสรรค์ ชื่อชายคนนั้นเหมือนชื่อน้องของท่าน ท่านก็ไม่ต้องท่องชื่อของเขาผู้นั้นเพียงแต่สร้างความเชื่อมโยงสัมพันธ์ระหว่างสารข้อมูลทั้งสองเข้าด้วยกันก็ทำได้ การปฏิบัติเช่นนี้ไม่เพียงแต่จะเก็บสารข้อมูลไว้ในหน่วยปฏิบัติการจำ (Working Memory) เท่านั้น แต่ยังช่วยให้สารข้อมูลจากหน่วยการจำชั่วคราวส่งผ่านไปยังหน่วยการจำถาวรมากขึ้นด้วย ส่วนการเก็บจำถาวรนั้นสารข้อมูลที่เก็บไว้ในหน่วยการจำถาวรมีจำนวนมากอย่างไม่มีขีดจำกัด และจะถูกเก็บไว้เป็นระยะเวลาอนัน การจะรับข้อมูลเพื่อเก็บไว้ในหน่วยการจำถาวรนี้ จะไม่ได้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทันทีเหมือนในหน่วยการจำชั่วคราว ทั้งนี้เพราะจะมีการเข้ารหัส (Encoding) ซึ่งเป็นกระบวนการถ่ายโอนสารข้อมูลระหว่างหน่วยการจำ ด้วยการเชื่อมโยงหรือบูรณาการสารข้อมูลใหม่ในหน่วยการจำชั่วคราวกับข้อมูลเก่าที่มีอยู่แล้วในหน่วยการจำถาวรนั่นเอง การเข้ารหัสสารข้อมูลเพื่อเก็บไว้ในหน่วยการจำถาวรนั้น มักจะกระทำให้สารข้อมูลมีความหมาย (Meaningfulness) กระบวนการเข้ารหัสเพื่อให้สารข้อมูลมีความหมายมีวิธีที่สำคัญได้แก่

1) การขยายรายละเอียดสาระ (Elaboration) กระบวนการขยายรายละเอียดสาระ เป็นการผนวกและขยายความหมายของสารข้อมูลใหม่ด้วยการเชื่อมโยงสาระใหม่กับสาระที่มีอยู่แล้วในหน่วยการจำถาวร เช่นกรณีที่ได้กชาย ก. ไม่เคยเห็นท่านมาก่อน ท่านเป็นสาระใหม่ซึ่งเขาจะเข้ารหัสเพื่อเก็บไว้ในหน่วยการจำถาวร แต่เด็กชาย ก. เคยเห็นเปิดมาก่อน เขาจึงเชื่อมโยงท่านเข้ากับคุณลักษณะเฉพาะของเปิด เช่น มีขนเหมือนเปิด เป็นนกชนิดหนึ่ง ตัวโตกว่าเปิด เสียงร้องต่างจากเปิด เป็นต้น การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่จะจดจำกับสิ่งที่จำได้แล้วนี้ จะทำให้เด็กชาย ก. ขยายสคีมา (Schema) ของสัตว์ประเภทนกเพิ่มเติมขึ้นในหน่วยการจำถาวร กระบวนการขยายรายละเอียดสาระนี้ เป็นวิธีเข้ารหัสที่มีประสิทธิภาพที่สุดและเป็นวิธีที่สามารถประยุกต์ได้อย่างกว้างขวางในการเรียนการสอน

2) การจัดระเบียบสาระ (Organization) การจัดระเบียบสาระ เป็นการตัดตอนตัดต่อสาระข้อมูลเข้าเป็นกลุ่ม ๆ โดยภายในกลุ่มมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเป็นกระบวนการเข้ารหัสที่สำคัญมากอีกวิธีหนึ่ง

3) การปฏิบัติหรือการประกอบกิจกรรม (Activity) นักจิตวิทยาปัญญานิยมมีความคิดว่า ผู้เรียนมีลักษณะกระฉับกระเฉง ดันรนชวนขวยที่จะกระทำเพื่อหาความรู้ ผู้เรียนไม่เพียงแต่คอยรับความรู้หรือดูดซับสาระความรู้เหมือนฟองน้ำ แต่ผู้เรียนจะสร้างความรู้และจัดระเบียบสาระข้อมูลด้วยตนเองเพื่อเก็บไว้ในหน่วยการจำถาวร ดังนั้น การให้ผู้เรียนมีบทบาทในฐานะผู้กระทำหรือได้ปฏิบัติย่อมทำให้เขาสามารถเข้ารหัสสาระข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวอย่างการสอนที่เน้นให้เด็กปฏิบัติหรือประกอบกิจกรรม

- 3.1) พยายามถามเด็กให้คิดซ้ำ ๆ และวิเคราะห์
- 3.2) ให้เด็กสรุปสาระด้วยภาษาของตนเอง มากกว่าจะ让他คัดลอกคำกล่าวหรือข้อความจากหนังสือ
- 3.3) เน้นการประยุกต์มากกว่าจดจำนิยาม
- 3.4) เน้นการแก้ปัญหา
- 3.5) ให้แบบฝึกหัดและการบ้าน
- 3.6) ให้งานค้นคว้าในรูปของการทำรายงานหรือค้นคว้า
- 3.7) ในการทดสอบ ครูเน้นวัดความเข้าใจและการคิด มากกว่าการจำ

3. วิธีวัดความจำ

จิราภา เต็งไตรรัตน์ (จิราภา เต็งไตรรัตน์ และคณะ. 2544 : 48-70) กล่าวว่า หลังจากที่ได้เรียนรู้สิ่งหนึ่งแล้ว ถ้าต้องการทราบว่าจะจำได้มากน้อยแค่ไหนนั้น มีวิธีวัดความจำ 3 วิธี ดังนี้

1. การระลึก (Recall) หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถสร้างเหตุการณ์ต่างๆ จากความจำ โดยไม่มีเหตุการณ์นั้นปรากฏตรงหน้า ตัวอย่างการรื้อฟื้นความจำด้วยวิธีการระลึกได้นี้ได้แก่ ถ้าเราสามารถบอกที่อยู่ของเพื่อนได้หลังจากที่เราเคยทราบมาแล้ว แสดงว่าเราสามารถระลึกที่อยู่ของเพื่อนได้ การบรรยายรูปร่างหน้าตาของคนร้ายให้ตำรวจฟัง การใช้ข้อสอบแบบอัตนัยเพื่อวัดการเรียนรู้ก็เป็นตัวอย่างของการวัดการระลึกได้ เช่น การถามคำถามว่า การถ่ายทอดการเรียนรู้คืออะไร การที่ถามคำถามเช่นนี้ เพื่อให้ผู้เรียนระลึกสิ่งที่เคยเรียนแล้ว และเขียนออกมาว่าเกิดการเรียนรู้มากน้อยแค่ไหน

2. การจำได้ (Recognition) ตัวอย่างของการจำได้ ได้แก่ การเห็นคนบางคน หรือของบางอย่างแล้วเรารู้สึกคุ้นเคย เช่น พอเห็นรูปภาพอันหนึ่งแล้วมีความรู้สึกคุ้นเคยเห็นภาพนี้ติดผนังบ้านใครมาก่อน แต่นึกไม่ออกกว่าเคยเห็นที่ไหน ในการวัดความจำด้วยวิธีการจำได้นี้จะต้องแสดงสิ่งของ หรือเหตุการณ์ซึ่งเป็นสิ่งเร้าที่เคยประสบมาแล้วต่อหน้าผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้สิ่งของหรือ เหตุการณ์ที่ปรากฏตรงหน้า แล้วเปรียบเทียบการรับรู้นี้กับการรับรู้ซึ่งเคยมีมาก่อนในอดีตว่าเหมือนกันหรือไม่ แล้วผู้เรียนจะจำได้หรือจำไม่ได้จากผลการเปรียบเทียบนี้ เช่น ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) เป็นตัวอย่างแบบทดสอบการจำได้ เพราะผู้เรียนจะต้องเลือกคำตอบที่ถูกจากตัวเลือกที่อาจเป็นคำตอบที่ถูกอีก 4 ข้อ จึงจะพิสูจน์ได้ว่าผู้เรียนจำได้ ถ้าให้เลือกระหว่างข้อสอบแบบอัตนัยกับแบบเลือกตอบ ผู้เรียนมักจะเลือกข้อสอบแบบเลือกตอบมากกว่าแบบอัตนัย เนื่องจากข้อสอบแบบเลือกตอบเป็นการทดสอบการจำได้ซึ่งง่ายกว่าข้อสอบแบบอัตนัยที่เป็นการทดสอบการระลึกได้

3. การเรียนรู้ (Relearning) เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้เราทราบว่า สิ่งที่เราเคยเรียนมาแล้วในอดีตยังมีความจำหลงเหลืออยู่ เช่น สิ่งที่เราเรียนบางอย่างที่เราไม่ทราบว่าเราจำได้ ถ้ากลับมาเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ปรากฏว่า จะใช้เวลาที่เรียนน้อยกว่าเวลาที่ใช้ในการเรียนครั้งแรก เช่น ถ้าเราต้องท่องโคลงบทหนึ่งถึง 10 เทียว จึงจะสามารถท่องจำโคลงบทนั้นได้ พอเวลาผ่านไปนานๆ ความจำจะค่อยๆ หายไป พออ่านโคลงบทนั้นอีกครั้งหนึ่ง เราอาจจะจำโคลงบทนั้นไม่ได้ว่าเคยท่องจำมาก่อน ถ้าเราพยายามท่องโคลงบทนั้นซ้ำอีกเพื่อให้จำได้ จะใช้เวลาในการท่องโคลงน้อยกว่าครั้งแรก ซึ่งหลังจากท่องซ้ำอีกเพียง 6 เทียวเท่านั้น ก็สามารถท่องโคลงบทนั้นได้อีก ถ้าผลเป็นเช่นนี้แสดงว่าเรายังมีความจำหลงเหลืออยู่ ถ้าความจำยังหลงเหลืออยู่มากจำนวนครั้งในการการเรียนรู้เพื่อให้จำได้ดีก็จะยิ่งน้อยลง หรืออาจกล่าวได้ว่า ถ้ามีความจำหลงเหลืออยู่มาก เราจะประหยัดเวลาหรือจำนวนครั้งในการเรียนซ้ำมากขึ้น

สรุปได้ว่า ความคงทนในการเรียนรู้ สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการเรียนรู้ คือ ความสามารถในการจำหรือความคงทน ไว้ซึ่งการเรียนรู้ นั้น ๆ ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้คิด ลงมือปฏิบัติ และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

บริบทโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ

โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ นักเรียนส่วนใหญ่มีข้อบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากสมองซีกซ้ายบกพร่อง หรือมีความยากลำบากในการจัดกระทำ

ข้อมูล นักเรียนจะแสดงพฤติกรรมด้านการอ่าน ดังนี้ อ่านช้า อ่านเสียงผิดเพี้ยน ประสมคำไม่ได้ จำรายละเอียดของคำไม่ได้ อ่านข้ามคำที่อ่านไม่ได้ อ่านตกหล่น หรืออ่านเพิ่มคำ ผันเสียงวรรณยุกต์สับสน หรือผันไม่ได้ อ่านเสียงดังอยู่ในลำคอ แทนที่คำที่อ่านไม่ออกด้วยคำอื่น อ่านตะกุกตะกัก ต้องสะดุดไปด้วยระยะห่างที่อ่าน อ่านกลับคำ สับสนมาตราตัวสะกดต่าง ๆ อ่านคำควบกล้ำไม่ได้ สับสนเสียงสระ โดยเฉพาะสระประสม สระลดรูป ขาดสมาธิในการเรียน ด้านการเขียน นักเรียนจะเขียนช้า เขียนตัวอักษรกลับหลัง สะกดคำผิดบ่อยแม้แต่คำง่าย ๆ เขียนแล้วลบบ่อย เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง เขียนเพิ่มหรืออาจเขียนตกหล่น วางสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง เขียนตัวอักษรสลับกัน ซึ่งเป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (NT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ความสามารถด้านภาษา ปีการศึกษา 2554,2555 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 58.76 และ 47.32 ตามลำดับ และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (O-net) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.78 และ 47.34 ตามลำดับ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1 (2554 : 50,30) และ (2555 : 33,47))

จากผลการทดสอบระดับชาติ พบว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยลดลง จากการวิเคราะห์ผลสอบ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปัญหาเรื่องการอ่าน การเขียนคำควบกล้ำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 จึงได้นำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นฐานในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยการสร้างเครื่องมือคัดกรองนักเรียนทุกระดับชั้นและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในลำดับต่อไป (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต1)

สรุปได้ว่า ได้พัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน คำควบกล้ำ ร ล ว โดยแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่กำลังเกิดขึ้น ประกอบกับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในยุคปฏิรูปการศึกษาซึ่งใช้ปรัชญา “ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ” และเป็นเครื่องมือให้ครูนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

เด่นศักดิ์ อิงอาจ (2547 : 87-90) ได้วิจัยเพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียน ศรีอรุณวิทย์เสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 30 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Reado, Sampling) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียน คอมพิวเตอร์ มีค่าตอบเท่ากับ 87.59/84.2511 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.61 และมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

กรรณิการ์ ภิมาลย์ (2547 : 78) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า สามารถพัฒนา ทักษะในการอ่าน และมีความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำได้คล่องขึ้น ถูกต้องชัดเจนรวดเร็วขึ้น แผนการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.99/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และมี ประสิทธิภาพของการพัฒนา มีค่าเท่ากับ 0.73 นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

คมขำ แสนกล้า (2547 : 71) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (4.16 และ 4.25 ตามลำดับ) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วย แผนการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปานดาว วาดโลกสูง (2547 : 65) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้การอ่าน และการเขียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ รลว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า แผนการเรียนรู้ การอ่านและการเขียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ รลว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยภาพรวมและรายด้านทั้ง 6 ด้าน คือ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และ การวัดผลประเมินผล พบว่า แผนการเรียนรู้มีความเหมาะสม

อยู่ในระดับมาก มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.52/91.37 ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้เท่ากับ 0.73 ซึ่งหมายถึงผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 78

ถาวร เทียงแก้ว (2548 : 97-99) ได้พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนวัดขี้ตุน กลุ่มโรงเรียน โศกสะอาด อำเภอลำปลายมาศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 15 คน ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.33/93.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.90 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่อง การอ่านคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่อง การอ่านคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมาก

ชาลิสา พรหมทรัพย์ (2548 : 87 - 91) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาไทยแบบกระบวนการกลุ่มร่วมมือ โดยใช้แบบฝึกทักษะ และแผนที่ความคิด เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองพวง จำนวน 17 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย แบบกระบวนการกลุ่มร่วมมือโดยใช้แบบฝึกทักษะ และแผนที่ความคิด เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.51/82.94 และค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบกระบวนการกลุ่มร่วมมือ โดยใช้ แบบฝึกทักษะและแผนที่ความคิด เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.4000 หมายความว่า นักเรียนมีความรู้มากขึ้น 0.4000 หรือคิดเป็นร้อยละ 40.00

ขนิษฐา จิตศรัทธา (2549 : 75-82) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านหนองแวงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 81.32/83.25 ค่าดัชนีประสิทธิผล ของแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย โดยใช้ แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.68 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 68 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก

รินรดา จันทร์วัน (2550 : 57-62) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) กลุ่มสาระ การเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองขุนเหล่าหลักวิทยา กลุ่มตัวอย่าง นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษา ค้นคว้าพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 81.75/81.93 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และมีดัชนีประสิทธิผล 62.28 หมายความว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 62.28

รังสี พลโลกก่อง (2551 : 73) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) ประกอบแบบฝึกทักษะเรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนเขาพระนอนวิทยาคม อำเภอขามเฒ่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่าน เชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.62/81.24 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม ร่วมมือ (STAD) ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ วิเคราะห์จากคะแนน แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีค่าเท่ากับ 0.6444 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ร้อยละ 64.44 และวิเคราะห์จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนมีค่าเท่ากับ 0.6254 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 62.54 นักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) ประกอบแบบฝึกทักษะมีความสามารถ ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กฤติกา เจริญยศ (2552 : 74-77) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทย ด้วยกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีความมุ่งหมาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนกุศบาทรามราษฎร์บำรุงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 2 จำนวน 27 คน จาก 1 ห้องเรียน ผลการศึกษาปรากฏว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD โดยใช้แบบฝึกทักษะ ด้านการอ่านและการเขียนคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.04/86.05 และค่าดัชนีประสิทธิผล

เท่ากับ 0.7095 ความพึงพอใจต่อการ เรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยกลุ่ม ร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้แบบฝึกทักษะ ด้านการอ่านและการเขียนคำยาก โดยรวมและราย ข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

นิรมล สมตัว (2552 : 68-71) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพการ์ตูน ประกอบด้วยกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มีสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นกระบวนการจัดการ เรียนรู้ ที่เน้นให้ผู้เรียน ได้ฝึกกระบวนการกลุ่ม โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็น นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนแพชุมชนปทุมภัทน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่นเขต 5 จำนวน 30 คน จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง จำนวนสุภาพิต และคำพังเพย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ การ์ตูนประกอบกิจกรรมด้วยกลุ่มเทคนิค STAD ประสิทธิภาพเท่ากับ 83.02/ 81.00 ดัชนี ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง จำนวนสุภาพิต และคำพังเพย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.6952 นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ด้วยกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วาสนา ไชยซ่า (2552 : 109-113) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง สระ ลครูป และสระเปลี่ยนรูป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านทรายทองวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 26 คน ผล การศึกษาปรากฏว่าแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง สระลครูป และสระเปลี่ยน รูปชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 87.92/86.28 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่อง สระลครูป และสระเปลี่ยนรูปชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7658 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 76.58 นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 มี ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง สระลครูป และ สระ เปลี่ยนรูป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ ใน ระดับมาก

พิสมัย บุญสอด (2553 : 112-118) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง อักษรควบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนเพ็ญพูนองเรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 จำนวน 30 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง อักษรควบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มีประสิทธิภาพ เท่ากับ $85.12/82.90$ ดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6765 หรือคิดเป็นร้อยละ 67.65 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง อักษรควบ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง อักษรควบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD พบว่า การจัดการเรียนรู้ในระยะแรก ๆ นักเรียนยังไม่ เข้าใจบทบาทของตนเองในการเรียนกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD. ทำที่ควร หลังจากการจัดกิจกรรมผ่าน ไปสักระยะหนึ่งทำให้นักเรียนรู้ บทบาทหน้าที่ของตนเองดีขึ้น เพื่อนักเรียนคนที่เรียนเก่งก็คอยช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน เพื่อเป้าหมายแห่งความสำเร็จของกลุ่มร่วมกัน จึงทำให้บรรยากาศใน การเรียนอบอุ่น นักเรียน ไม่เครียดรู้สึกผ่อนคลายและมีความสุขกับการเรียนกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

ดลวรรณ พวงวิภาค (2554 : 123) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนเรื่องคำศัพท์ ภาษาอังกฤษจากการเรียนด้วยหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนอนุบาลด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 60 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

- 1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำศัพท์จากนิทานภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี ประสิทธิภาพ $82.11/83.43$
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักเรียนเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำศัพท์จากนิทานภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ $.05$
- 3) ความคงทนในการเรียนหลังเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ที่เรียนจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำศัพท์จากนิทานภาษาอังกฤษกับการเรียนแบบ ปกติ พบว่า คะแนนความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างจากคะแนนทดสอบหลังเรียน เฉลี่ยลดลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$
- 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำศัพท์จากนิทานภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

2. งานวิจัยต่างประเทศ

เชน (Chen. 2004 : 57-A) ได้ศึกษาการวิจัยผลของยุทธศาสตร์การเรียนรู้แบบให้ ความร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในภาษาอังกฤษ ในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศในวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในไต้หวัน ความมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของยุทธศาสตร์การเรียนรู้แบบให้ ความร่วมมือ ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กลุ่มหนึ่งใน วิทยาลัย ในไต้หวัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 110 คน เข้าร่วมการศึกษา วิจัย เชิง กึ่งทดลอง เป็นเวลา 3 เดือน โดยใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้แบบให้ความร่วมมือ 2 แบบคือ แบบ Jigsaw และ แบบ STAD ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมใน เกณฑ์การอ่าน TOEIC ($P < .01$) และในคะแนนรวม ($P < .05$) ผู้ชายในกลุ่มทดลองทำคะแนน ได้ดีต่อกว่ากลุ่มควบคุม ($P < .05$) สังคมไต้หวันส่งเสริมการแข่งขันในกลุ่มผู้ชายมากกว่ากลุ่ม ผู้หญิงในการวิจัยครั้งนี้ผู้ชายทำคะแนนได้ดีกว่าใน โครงสร้างแบบให้ความร่วมมือ

เบคโจนส์ (Beck-Jone. 2004 : 2378-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบกลุ่ม ร่วมมือกับนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลองมีทั้งหมด 174 คน ได้มาโดยการสุ่ม ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ 2 สมาชิกมีการแบ่งหน้าที่ กำหนดบทบาทชัดเจน ได้ผลดีกับนักเรียนในเรื่องการฝึกคิด การใช้สติปัญญาด้วยตนเอง กลุ่มที่ 3 ที่มีการแบ่งหน้าที่ มีการจดบันทึก และได้รับคำแนะนำ ได้ผลดีที่สุดในการ ได้มาซึ่งความรู้ ความเข้าใจ เพราะระหว่าง การทำกิจกรรมมีการจดบันทึก และได้รับความรู้สอดคล้องตรงเวลาในช่วงกิจกรรม

แรมเซย์ (Ramsay. 2006 : 1879-A) ได้ทำการศึกษาเพื่อให้ทราบอิทธิพลของ การ รวมกันเป็นกลุ่มผู้เรียนทางสังคม ที่มีต่อผลของงานการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนระดับเกรด 4 และ เกรด 5 ผลการศึกษาพบตามสมมุติฐานว่า พลวัตของปฏิสัมพันธ์ทาง สังคมภายในกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นที่ยอมรับและพิจารณาเห็นว่าเป็นหนึ่งในหลาย ๆ ด้านที่จะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกรักของผู้เรียนแต่ละคนเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม

แอดกินสัน (Adkinson. 2008 : 1456-A) ได้ศึกษาการเรียนรู้แบบให้ความร่วมมือ (Cooperative Learning) มีผลกระทบต่อการเรียนรู้และทัศนคติของเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย ที่มี ต่อทักษะการเปลี่ยนแปลง ด้านคณิตศาสตร์ในห้องเรียนเพศเดียวและห้องเรียนรวมเพศหรือไม่ ความมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิธีการสอน โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD กับการเรียนรู้เป็นรายบุคคลตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับเกรด 4 และ เกรด 5 ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า การใช้วิธีสอน โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD จะมีผลสัมฤทธิ์

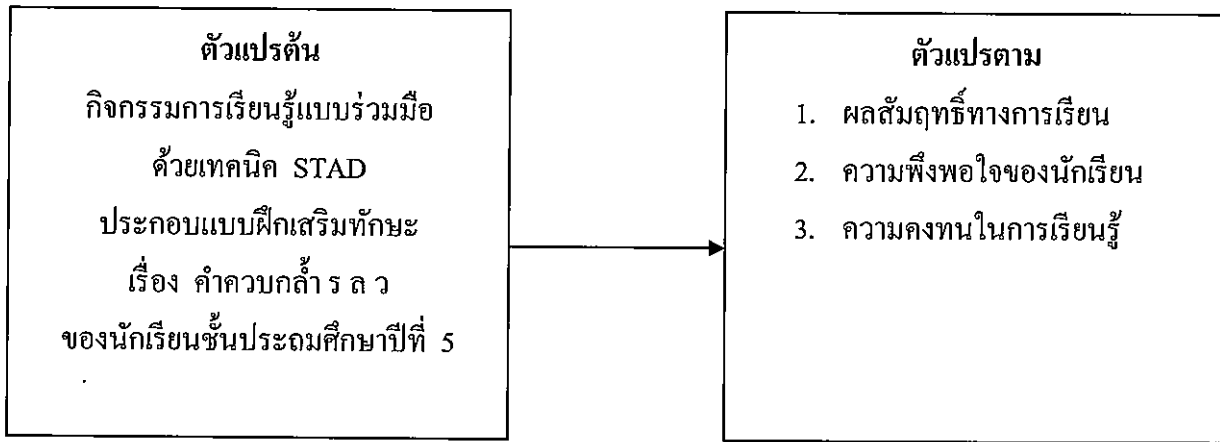
ทางการเรียน สูงกว่าการใช้วิธีการสอนเป็นรายบุคคลตามปกติ และมีทัศนคติ ตลอดจนปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อครูผู้สอนและกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาที่ได้เรียนรู้

ไฮนส์ (Hines. 2008 : 870-A) ได้ศึกษาการตรวจสอบการใช้การเรียนแบบ ให้ความร่วมมือของครูกับนักเรียนอเมริกันเชื้อสายแอฟริกา กลุ่มตัวอย่าง คือ เขตการศึกษาแห่งหนึ่งในรัฐเทนเนสซีที่ โรงเรียนมัธยมต้นกับครูวิชาสังคมศึกษาเกรด 7 จำนวน 5 คน โดยใช้แบบสอบถามตรวจสอบการใช้ยุทธศาสตร์การเรียนแบบ ให้ความร่วมมือ 8 ยุทธศาสตร์ การใช้ยุทธศาสตร์การสอนแบบ ให้ความร่วมมือ โดยรวมของครูมีส่วนร่วม ยุทธศาสตร์เหล่านี้ ครอบคลุมการนำเสนอ คือ ยุทธศาสตร์การเรียนการสอนแบบ ให้ความร่วมมือที่ครูใช้ คือ STAD และการเรียนร่วมกัน (Learning Together) ผลการวิจัยพบว่า การที่จะได้รับประสิทธิภาพ สูงสุดของยุทธศาสตร์การเรียนแบบ ให้ความร่วมมือครูต้องรู้ว่าบทบาทของเขา คือ อะไร และ รู้ขั้นตอนการใช้ยุทธศาสตร์การเรียนแบบ ให้ความร่วมมือ

ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า การสอนกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เป็นการสอนแบบแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ โดยการจัดให้นักเรียนเก่ง ปานกลาง และ อ่อน อยู่คู่กันในแต่ละกลุ่ม นักเรียนจะกล้าแสดงออก คนเก่งสามารถช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า นักเรียนมีความรู้ที่คงทนถาวร ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีทักษะ ที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียน และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อครูผู้สอน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม จากนั้น นำรูปแบบการพัฒนาดังกล่าวมาใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อประเมินประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจของนักเรียน ตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะผู้วิจัย ได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อและขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชัยภูมิ เขต 1 จำนวน 8 ห้อง จำนวน 360 คน โดยจัดแบบคละความสามารถ

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชัยภูมิ เขต 1 จำนวน 45 คน จากนักเรียน 1 ห้อง ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 4 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 40 ข้อ

3. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

4. แบบวัดความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง การจัดเวลาเรียน แนวดำเนินการ การวัดผลการประเมินผล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 4-12)

1.2 ศึกษาคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นและคำอธิบายหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1-47)

1.3 ศึกษาวิธีการ หลักการ ทฤษฎีและเทคนิคการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

1.4 พัฒนาแผนการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 8 แผน ดังตาราง

ตารางที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการสอนที่	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
1	ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	2 ชั่วโมง
2	ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	2 ชั่วโมง
3	คบพาล พาลพาไปหาผิด	2 ชั่วโมง
4	คบพาล พาลพาไปหาผิด	2 ชั่วโมง
5	เหตุการณ์ในบ้านสวน	2 ชั่วโมง
6	เหตุการณ์ในบ้านสวน	2 ชั่วโมง
7	ด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี	2 ชั่วโมง
8	ด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี	2 ชั่วโมง

1.5 นำแผนการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกกล้า ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 8 แผน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้พิจารณาตรวจสอบ เสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

1.6 นำแผนการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกกล้า ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 8 แผน ที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ประกอบด้วย

1.6.1 อาจารย์รัตนดา อัจฉริยะ อาจารย์มัธยมศึกษา ราชภัฏมหาสารคาม ศศ.ม. (ภาษาไทย) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทย

1.6.2 อาจารย์เหมราช ธนะปัทม์ อาจารย์ประจำสาขาวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

1.6.3 อาจารย์ไพศาล เอกะกุล อาจารย์มัธยมศึกษา ราชภัฏมหาสารคาม ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

1.6.4 นางอุทัยเพชร กำลั้งเลิศ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนยางนาดีราษฎร์ดำรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชัยภูมิ เขต 1 กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทย

1.6.5 นางสุนีย์ มุทาพร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชัยภูมิ เขต 1 ศษ.ม. (บริหารการศึกษา) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน วิชา ภาษาไทย

1.7 นำแบบประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาตรวจให้คะแนน

1.8 ผลการประเมินความเหมาะสมของการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ แปลผลใช้ลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด. (2554 : 121)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ มากที่สุด ตรวจให้ 5 คะแนน

เห็นด้วย หรือ มาก ตรวจให้ 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ หรือ ปานกลาง ตรวจให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย หรือ น้อย ตรวจให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ น้อยที่สุด ตรวจให้ 1 คะแนน

ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่มดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แปลความว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 แปลความว่า เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.00 แปลความว่า ไม่แน่ใจ

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลความว่า ไม่เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลความว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

พบว่า มีความเหมาะสมโดยภาพรวมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$) ดังปรากฏในภาคผนวก หน้า 169

1.9 ปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.10 จัดเตรียมเพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการทดลองต่อไป

2. แบบฝึกเสริมทักษะทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะที่ใช้สำหรับทำในระหว่างเรียนตามแผนการเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์ การสร้างตามเนื้อหาและผลการเรียนที่คาดหวังของบทเรียน

2.1.1 บัตรคำ คำควบกล้ำในบทเรียน จำนวน 8 แผ่น แผ่นละ 12 คำ

2.1.2 นิทานที่มีคำควบกล้ำในบทเรียน

2.1.3 ใบงาน

2.1.4 ใบความรู้

2.1.5 แบบฝึกเสริมทักษะ

2.2 นำแบบฝึกเสริมทักษะให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตรวจสอบการเรียนเขียนแบบฝึกเสริมทักษะ พร้อมคำแนะนำเพื่อมาปรับปรุงแก้ไข

2.3 แก้ไขแบบฝึกเสริมทักษะตามคำแนะนำของอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา เพื่อนำไปใช้ประกอบแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อผู้วิจัย ได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง แนวการจัดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้

3.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี สาระการเรียนรู้รายปี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.3 ศึกษาแนวทางการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กรมวิชาการ. 2552 : 13-18)

3.4 ศึกษาวิธีเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบจากเอกสารตำรา เทคนิคการสอน และรูปแบบการเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3.5 วิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ และพฤติกรรมที่ต้องการวัด เพื่อสร้างข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง และสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและได้สร้างข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 2 เท่าของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.6 นำแบบทดสอบที่สร้างเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.7 วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบ กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัทธิษณี. 2546 : 219-221)

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้สูตร IOC แสดงว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา พบว่า ข้อคำถามมีค่าดัชนีความ สอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6–1 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือข้อคำถามต้องมีค่าดัชนีความ สอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงจะสามารถนำไปใช้ได้ ดังนั้น ข้อคำถามทั้งหมดถือว่าผ่าน เกณฑ์ สามารถนำไปใช้ได้ จำนวน 40 ข้อ ดังปรากฏในภาคผนวก ค หน้า 172

3.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ที่เรียนเรื่องคำควบกล้ำ ร ล ว มาแล้ว ห้องที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 44 คน โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ แล้วนำข้อสอบมาตรวจให้คะแนน

3.9 วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของ Kuder-Richardson KR20 แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.34 – 0.88 และค่าความ ยากระหว่าง 0.36 - 0.80 และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ 0.9728 ของแบบทดสอบทั้ง ฉบับโดยวิธี ของ Kuder-Richardson KR20 (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 104-105) มีค่าเท่ากับ 0.9728

3.10 จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ต่อไป

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ศึกษาข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจ และสร้างแบบสอบถาม จำนวน 2 เท่า ของรายการประเมินที่ต้องการวัด เป็นแบบวัดความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย โดยให้คะแนนตามหลักของ บุญชม และบุญส่ง (บุญชม และบุญส่ง. 2535 : 22 - 28) ในการตอบแบบสอบถาม คือ

พอใจมาก	ตรวจให้ 3 คะแนน
พอใจปานกลาง	ตรวจให้ 2 คะแนน
พอใจน้อย	ตรวจให้ 1 คะแนน

ใช้เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.00 แปลความว่า พอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลความว่า พอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลความว่า พอใจน้อย

4.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจ โดยกำหนดระดับความพึงพอใจ เป็น 3 ระดับ

4.3 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณา

ความเหมาะสมของข้อความ แปลผลใช้ลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด. (2554 : 121)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ มากที่สุด ตรวจให้ 5 คะแนน

เห็นด้วย หรือ มาก ตรวจให้ 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ หรือ ปานกลาง ตรวจให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย หรือ น้อย ตรวจให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ น้อยที่สุด ตรวจให้ 1 คะแนน

ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่มดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แปลความว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 แปลความว่า เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.00 แปลความว่า ไม่แน่ใจ

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลความว่า ไม่เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลความว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

พบว่า แบบวัดความพึงพอใจมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 2.91$) ดังปรากฏใน
ภาคผนวก หน้า 82 และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.4 จัดพิมพ์เป็นแบบวัดความพึงพอใจฉบับจริงเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ One Group Pretest - Posttest Design (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 248-249) ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลอง โดยมี ลักษณะการทดลอง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 3 แบบแผนการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

X หมายถึง การทดลองสอนโดยใช้ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ วิชา ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

2. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง

2.3 เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ การเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและตรวจเก็บคะแนน

2.4 สอบถามความพึงพอใจของกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

2.5 วัดความคงทนในการเรียนรู้หลังจากเรียนจบแล้ว 2 สัปดาห์

2.6 นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ โดยใช้การวิเคราะห์เกณฑ์ประสิทธิภาพ $E1/E2 = 80/80$
2. วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ โดยใช้การวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผล E.I.
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน t-test (Dependent Samples)
4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ
5. วิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 22)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 123 - 124)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน แทนค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตรที่ใช้คำนวณ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 126)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 x แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 \sum แทน ผลรวมของคะแนน

2. สถิติที่ใช้ในการหาวิเคราะห์ตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือและตอบ
 วัตถุประสงค์

2.1 การทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดทักษะการอ่านภาษาไทย
 โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) มีสูตรที่ใช้
 คำนวณดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 70)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N	แทน	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การหาความยากง่าย (p) (Difficulty) ของแบบวัดทักษะการอ่านภาษาไทย มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 97)

$$P = \frac{PU + PL}{2}$$

เมื่อ P	แทน	ระดับความยาก
PU	แทน	สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
PL	แทน	สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดทักษะการอ่าน ภาษาไทย โดยใช้สูตร Brennan (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 106) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
N_1	แทน	จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)
N_2	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)
U	แทน	จำนวนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
L	แทน	จำนวนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

2.4 การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ใช้วิธีของ Kuder-Richardson KR20 มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 104-105)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right\}$$

- เมื่อ r_{tt} = ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 k = จำนวนข้อสอบ
 p = สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{R}{N}$
 เมื่อ R แทน จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้น และ
 N แทน จำนวนผู้สอบ
 q = สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ = $1 - P$
 S^2 = ความแปรปรวนของคะแนน

3. สถิติที่ใช้ในตอบวัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อการพัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2 = 80/80$ ใช้การทดสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ $E1/E2$ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2520 : 135)

$$E1 = \frac{\left[\frac{\sum X}{N} \right]}{A} \times 10$$

- เมื่อ $E1$ แทน ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนแบบฝึกหัดท้ายหน่วยระหว่างเรียนของนักเรียนทุกคน (N คน)
 N แทน จำนวนนักเรียน
 A แทน คะแนนเต็มของคะแนนแบบฝึกหัดท้ายหน่วยระหว่างเรียน

$$E2 = \frac{\left[\frac{\sum Y}{N} \right]}{B} \times 10$$

- เมื่อ $E2$ แทน ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้
 $\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

3.2 วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ผู้วิจัยใช้สูตรดังนี้

$$E. I. = \frac{P_2 - P_1}{Total - P_1}$$

เมื่อ $E. I.$ แทน ค่าดัชนีประสิทธิผล
 P_1 แทน ผลรวมของคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน
 P_2 แทน ผลรวมของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน
 $Total$ แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

3.3 วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3-4 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริม ใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน ตามสถิติ t-test (Dependent Samples) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการคำนวณ ผู้วิจัยใช้สถิติทดสอบดังนี้

$$t = \frac{\bar{d}}{Sd\sqrt{n}}$$

โดยที่

$$Sd = \sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n(n-1)}}$$

$$\bar{d} = \frac{\sum d}{n}$$

เมื่อ \bar{d} แทน ค่าเฉลี่ยของผลต่าง
 d แทน ผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่

Sd แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างนับเป็นคู่

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 5 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการคำนวณ

1) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน แทนค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 106)

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

x แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

\sum แทน ผลรวมของคะแนน

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ ของกลุ่มทดลอง โดยใช้ t-test Dependent Sample

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน $E1/E2 = 80/80$

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความคงทนความคงทนในการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน $E1/E2 = 80/80$ ปรากฏผล ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการพัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียน ชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบ
ฝึกเสริมทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน $E1/E2 = 80/80$

เลขที่	คะแนนกิจกรรมแผนการสอนที่								รวม	ทดสอบ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	E1	E2
คะแนน เต็ม	40	40	40	40	40	40	40	40	100	40
1	33	35	33	33	33	33	34	30	82.5	35
2	30	33	30	31	33	35	33	35	81.25	33
3	35	34	35	37	34	30	35	38	86.88	31
4	33	33	30	35	30	35	30	35	81.56	30
5	34	33	31	30	30	36	33	30	80.31	34
6	30	33	30	34	33	33	34	30	80.31	33
7	34	30	30	30	30	30	30	37	78.44	35
8	33	33	30	34	30	33	34	33	81.25	30
9	30	33	35	33	33	35	39	34	85	35
10	35	30	35	30	33	37	33	30	82.19	34
11	30	36	34	33	30	30	33	33	80.94	30
12	30	33	33	30	34	34	34	33	81.56	31
13	34	33	34	30	33	30	33	33	81.25	34
14	38	31	34	30	34	30	34	34	82.81	33
15	35	33	31	33	35	35	33	30	82.81	34
16	35	34	35	35	33	33	31	33	84.06	31
17	34	30	33	33	35	33	34	30	81.88	33
18	31	31	33	31	33	34	31	34	80.63	30

เลขที่	คะแนนกิจกรรมแผนการสอนที่								รวม	ทดสอบ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	E1	E2
คะแนน เต็ม	40	40	40	40	40	40	40	40	100	40
19	33	33	30	34	34	34	35	30	82.19	31
20	31	33	33	30	30	33	34	30	79.38	33
21	34	33	37	31	34	31	33	30	82.19	35
22	34	34	30	30	33	31	33	33	80.63	31
23	35	35	30	30	34	30	30	33	80.31	35
24	31	33	33	34	33	33	31	33	81.56	30
25	33	34	30	30	34	30	30	30	78.44	30
26	30	30	30	30	31	31	34	30	76.88	30
27	31	35	30	31	33	31	33	30	79.38	30
28	34	33	30	30	33	39	33	34	83.13	35
29	30	35	35	34	30	34	30	34	81.88	30
30	34	33	34	30	35	34	33	30	82.19	31
31	30	34	33	30	30	33	30	34	79.38	33
32	37	30	34	34	33	34	34	30	83.13	30
33	33	39	34	37	33	33	37	35	87.81	33
34	33	30	34	34	30	30	34	34	80.94	30
35	33	30	33	30	33	35	33	30	80.31	30
36	35	31	34	33	33	34	33	35	83.75	33
37	33	35	33	30	35	34	33	30	82.19	31
38	31	31	30	34	37	33	35	33	82.5	35
39	30	34	30	37	33	34	33	33	82.5	33

เลขที่	คะแนนกิจกรรมแผนการสอนที่								รวม	ทดสอบ หลังเรียน	
	1	2	3	4	5	6	7	8	E1	E2	
คะแนน											
เต็ม	40	40	40	40	40	40	40	40	100	40	
40	30	30	33	33	33	35	35	37	83.13	33	
41	35	33	30	33	30	33	33	33	81.25	31	
42	30	31	35	30	33	33	33	37	81.88	30	
43	35	31	33	37	35	33	33	35	85	31	
44	33	31	33	35	33	31	31	33	81.25	30	
45	30	31	33	37	30	33	30	30	79.38	33	
รวม	1472	1470	1460	1460	1471	1485	1484	1468	3678.1	1443	
เฉลี่ย	32.7	32.7	32.4	32.4	32.7	33	33	32.6	81.736	32.067	
S.D.	2.16	1.97	2.01	2.41	1.79	2.06	1.89	2.37	2.06	1.88	
P	81.78	81.67	81.11	81.11	81.72	82.5	82.44	81.56	81.74	80.17	

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนจำนวน 45 คน มีคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียน ทุกกิจกรรมเฉลี่ย 81.73 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.74 และมีคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเฉลี่ย 32.06 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.17 ทำให้การพัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ มีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 81.74/80.17$ เป็นไปตามเกณฑ์เป้าหมายที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7209
ปรากฏดังตาราง

คะแนนเต็มของแบบทดสอบ	40
ผลรวมของคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน	521
ผลรวมของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน	1443
ค่าดัชนีประสิทธิผล หรือ E.I.	0.7209

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนจำนวน 45 คน มีผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน 521 คะแนน มีผลรวมของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน 1443 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7209 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้า คิดเป็นร้อยละ 72.09

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
ปรากฏดังตาราง

คะแนนแบบทดสอบ	\bar{x}	S.D.	t	df	Sig. (2-tailed)
ก่อนเรียน	11.58	2.21	46.57*	44	0.00
หลังเรียน	32.07	1.88			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่า การทดสอบคะแนนของผู้เรียนมีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 11.58 คะแนน และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 32.07 คะแนน การเปรียบเทียบระหว่าง

คะแนนสอบทั้งสองครั้งพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อน ได้รับการพัฒนาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

ตารางที่ 7 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ปรากฏดังตาราง

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้			
1.1 การจัดกิจกรรมของครูทำให้นักเรียนเรียนรู้ง่ายขึ้น	2.96	0.21	มาก
1.2 เนื้อหาที่เรียนมีความต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นตอน	2.89	0.32	มาก
1.3 นักเรียนมีความสุขที่ได้เรียนในกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับครู	3.00	0.00	มาก
2. ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน			
2.1 บรรยากาศในการเรียนรู้มีความเป็นกันเอง และสนุกสนาน	2.89	0.32	มาก
2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีความเป็นกันเอง	2.73	0.45	มาก
2.3 กิจกรรมที่นักเรียนได้เรียนรู้น่าสนใจ	2.91	0.29	มาก
3. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน			
3.1 สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น	2.93	0.25	มาก
3.2 สื่อการเรียนการสอนทำให้นักเรียนสนุกสนานในการเรียน	2.91	0.29	มาก
4. ด้านการประเมินผล			
4.1 นักเรียนยอมรับในผลคะแนนที่ได้ในการทำแบบฝึก	2.93	0.25	มาก
4.2 นักเรียนมีความสุขที่ได้ทำแบบฝึกหัดในแบบฝึก	2.98	0.15	มาก
รวม	2.91	0.13	มาก

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนจำนวน 45 คน มีความพึงพอใจต่อการเรียน หลังเรียนด้วยการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านบรรยากาศการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมี 3 ด้าน คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล ซึ่งโดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.91, S.D. = 0.13$)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความคงทนความคงทนในการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 8 ผลการศึกษาความคงทนความคงทนในการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ปรากฏดังตาราง

คะแนนกลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig. (2-tailed)
หลังเรียน	32.07	1.88	-1.26	44	0.21
หลังเรียน 2 สัปดาห์	32.69	2.78			

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 32.07$) และคะแนนความรู้หลังจากระยะเวลาผ่านไป 2 สัปดาห์ ($\bar{X} = 32.69$) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้งพบว่า หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ มีลำดับขั้นตอนการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2 = 80/80$
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ
5. เพื่อศึกษาความคงทนในการรู้ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ สรุปได้ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า ผู้เรียนจำนวน 45 คน มีคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียนทุกกิจกรรมเฉลี่ย 81.73 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.74 และมีคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเฉลี่ย 32.06 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.17 ทำให้การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ มีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 81.74/80.17$ เป็นไปตามเกณฑ์เป้าหมายที่ตั้งไว้

2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า ผู้เรียนจำนวน 45 คน มีผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน 521 คะแนน มีผลรวมของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน 1443 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7209 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้า คิดเป็นร้อยละ 72.09

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า การทดสอบคะแนนของผู้เรียนมีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 11.58 คะแนน และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 32.07 คะแนน การเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้งพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า ผู้เรียนจำนวน 45 คน มีความพึงพอใจต่อการเรียนหลังเรียนด้วยการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้าน

บรรยากาศการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมี 3 ด้าน คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล ซึ่งโดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = 0.13)

5. นักเรียนมีความคงทนความคงทนในการเรียนรู้ในการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 32.07$) และคะแนนความรู้หลังจากระยะเวลาผ่านไป 2 สัปดาห์ ($\bar{X} = 32.69$) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้งพบว่า หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

อภิปรายผล

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ มีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 81.74/80.17$ เป็นไปตามเกณฑ์เป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ยึดหลักการเขียนแผน การจัดการเรียนรู้และพัฒนาตามลำดับขั้นตอนทางวิชาการ โดยมีลำดับขั้นตอน คือ เริ่มจาก การวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์เนื้อหาและกิจกรรม และวิเคราะห์ผู้เรียน กำหนดวัตถุประสงค์ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยการออกแบบและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ปรับปรุงแก้ไข ทดลองใช้ และทำการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการพัฒนาอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ ดังที่สถาบันพัฒนาความก้าวหน้า (2545 : 70) สรุปไว้ว่า การเตรียมความพร้อมของการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าจะทำให้ครูผู้สอนมีทิศทางการเรียนการสอนที่ชัดเจนและส่งผลดีต่อ ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ได้อย่างดียิ่ง

1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบ ความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านวัดและประเมินผล จากอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยอย่างเป็นขั้นตอน จากนั้นได้ทำการทดลองใช้ตาม รูปแบบการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 44 คน นำ

ข้อมูลที่ได้มาปรับปรุง แก้ไข แล้วนำไปทดลองภาคสนาม จึงทำให้แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และหลังจากที่ผู้เรียน ได้เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แล้วทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ซึ่งสอดคล้องผลการวิจัยของ รินรดา จันทะวัน (2550 : 57-62) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองขุนเหล่าหลักวิทยา มีประสิทธิภาพ 81.75/81.93 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7209 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้า คิดเป็นร้อยละ 72.09 ทั้งนี้เนื่องจาก แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นได้ออกแบบตามรูปแบบและขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยให้มีขั้นตอนทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอน นักเรียนมีความสุขในการเรียน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ และนักเรียนยังสามารถที่จะได้เรียนรู้ เป็นกลุ่ม ดังที่สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 170) สรุปว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง และส่งเสริมให้ผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการทางสังคม เช่น ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการเป็นผู้นำ และฝึกความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปานดาว วาดโลกสูง (2547 : 65) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้การอ่าน และการเขียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ รลว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้เท่ากับ 0.73 ซึ่งหมายถึงผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 78

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก ทั้งนี้เป็นเพราะการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน นักเรียนได้ พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีทักษะในการแสวงหาความรู้และการแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยนักเรียน ได้จัดระบบข้อมูล จัดลำดับขั้นตอน การวิเคราะห์ และแก้ไขข้อบกพร่องได้ด้วยตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับหลักการการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (รินรดา จันทะวัน. 2550 : 67 ; อ้างอิงมาจากสำนัก

วิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2546 : 10) ที่กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นการอ่านที่ฝึกให้ผู้อ่านรู้จักใช้ความคิด สติปัญญา และความรอบรู้ต่อสิ่งที่ได้อ่านการฝึกแสดงความคิดเห็นจะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักคิดเป็น มีความรู้กว้างขวาง เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการใช้ทักษะทางปัญญา เพื่อแสดงออกมาเป็นความคิดเห็น ของตนเอง การถ่ายทอดความคิดเห็นของตนเองออกมาได้จำเป็นจะต้องแสวงหาความรู้ต่าง ๆ นำมาเปรียบเทียบและนำไปพัฒนาความสามารถของตนเอง ซึ่งเทคนิคการสอนหรือรูปแบบการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีระบบขั้นตอน มีกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ กิจกรรมด้วยตนเอง อีกทั้งการจัดกลุ่มลดความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนเก่ง ได้ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนช้า นักเรียนมีส่วนช่วยเหลือ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง และของสมาชิกในกลุ่มได้ทันที ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จึงเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะความสามารถในอ่านเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียน ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รังสี พลโคกก่อ (2551 : 73) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) ประกอบแบบฝึกทักษะเรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) ประกอบแบบฝึกทักษะมีความสามารถ ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 และความคิดเห็นโดยรวมจัดอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการทางสังคม เช่น ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการเป็นผู้นำ และฝึกความรับผิดชอบ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 2545 : 170) เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยที่ลดความสามารถ กิจกรรมการเรียนรู้ส่วนมาก จะให้นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติค้นคว้าด้วยตนเอง ทุกคนในกลุ่มมีการร่วมมือกันทำงานตามที่รับ มอบหมายมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมถึงการเรียนรู้สภาพอารมณ์ การปรับตัว เป็นแนวทางในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ตามความเหมาะสม แต่ละบุคคลต่อไป จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD มีความพึงพอใจต่อ กิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

กฤติกา เจริญยศ (2552 : 74-77) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทย ด้วยร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ความพึงพอใจต่อการ เรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำยากโดยรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

5. ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนกับหลังคะแนนเฉลี่ยหลังจากระยะเวลาผ่านไป 2 สัปดาห์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งหมายความว่านักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจาก ในการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นกลุ่ม มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนเกิดความคงทนในการเรียนและจำได้นานกว่าที่จะเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้บอก อีกทั้งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน รวบรวมข้อมูลจากเรื่อง จัดระบบข้อมูล สร้างแผนภาพความคิดจากเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่าน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน มีกรอบและแนวทางในการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังมีการทบทวนความรู้เดิม เพื่อให้ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐาน เพื่อนำไปสู่การค้นพบความรู้ ข้อสรุป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คลวรรธ พวงวิภาค (2554 : 123) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการเรียนด้วยหนังสือ นิตานอิเล็กทรอนิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนอนุบาลด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 60 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า 1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำศัพท์จากนิตานภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 82.11/83.43 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักเรียนเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำศัพท์จากนิตานภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความคงทนในการเรียนหลังเรียน ไปแล้ว 2 สัปดาห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำศัพท์จากนิตานภาษาอังกฤษกับการเรียนแบบปกติ พบว่า คะแนนความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างจากคะแนนทดสอบหลังเรียน เฉลี่ยลดลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำศัพท์จากนิตานภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรตรวจสอบความสามารถและความรู้พื้นฐานของนักเรียนจากหลักฐาน การประเมินผลการเรียนรู้และวิธีการอื่น ๆ เพื่อให้ได้กลุ่มที่ทดสอบความสามารถของนักเรียนอย่างแท้จริง

1.2 ควรชี้แจงรายละเอียด ขั้นตอน และวิธีการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค

1.3 ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นอื่น ๆ และในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ในเรื่องอื่น ๆ และวิชาอื่น ๆ ด้วย

2.2 ควรศึกษารูปเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และวิธีสอนแบบอื่น ๆ ด้วย

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD และวิธีสอนแบบอื่น ๆ ด้วย

2.4 ควรศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการจัดการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ด้วย

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : นิยมวิทยา.
- กรมวิชาการ. (2544). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2552). แนวทางการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- _____. (2551). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- กรรณิการ์ ภิมาลัย. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาไทยเพื่อชีวิต ภาษาพาทีชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กฤติกา เจริญยศ. (2552). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการอ่าน และการเขียนคำยากชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กิ่งกาญจน์ ธิสุรคนธ์. (2521). ความสัมพันธ์ของข้อสอบเลือกตอบที่ใช้วัดความสามารถทางภาษากับการเขียนเรียงความ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ขนิษฐา จิตศรัทธา. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- คมขำ แสนกล้า. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- จำปา วัฒนศิรินทรเทพ. (2550). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโครงงาน
วิทยาศาสตร์ เรื่อง ระบบนิเวศ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้า
อิสระการศึกษามหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิราภา เต็งไธรัตน์ และคณะ. (2544). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จุไร วรศักดิ์โยธิน. (2520). การสร้างคู่มือการสอนเขียนภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตร
วิชา การศึกษาชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ชะเอม ชวลิตชัยชาญ. (2530). การทดลองสอนคณิตศาสตร์เรื่องการคูณ และการหารกับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับความสามารถทางการเรียนแตกต่างกันโดย
วิธีสอนแบบวรรณิ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- ชัยพร วิชชาวุธ. (2523). การสอนความคิดรวบยอดและหลักการ. เอกสารประกอบการ
สัมมนาอาจารย์ผู้สอนวิชาการสอนสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชาลิสา พรหมทรัพย์. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย แบบกระบวนการกลุ่ม
ร่วมมือโดยใช้แบบฝึกทักษะ และแผนที่ความคิด เรื่องชนิดของคำ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). เอกสารการสอนชุดวิชา 213211 สื่อการสอนระดับประถมศึกษา
สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. นนทบุรี : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศลวรรณ พวงวิภาค. (2554). ผลการเรียนรู้และความคงทนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการ
เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เด่นศักดิ์ อิงอาจ. (2547). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง
คำควบกล้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ถาวร เทียงแก้ว. (2548). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านคำ
ควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้า
อิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- ทีศนา แคมมณี. (2545). รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิรมล สมตัว. (2552). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องจำนวน สุภาษิต
และคำพังเพย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การ์ตูนประกอบกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือ
แบบ STAD. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
_____. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาปริสฺฐ์. (2549). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.
กรุงเทพฯ : จามจุรี.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2547). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. มหาสารคาม :
โครงการตำราคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
_____. (2522). จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ : กราฟฟิคอาร์ต.
- ปรีชา ช้างขวัญยืน. (2534). เรียนดี-เรียนเก่ง. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : บริษัทสร้างสรรค์
วิชาการจำกัด
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). นิเทศการสอน. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ปานดาว วาดโคกสูง. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้การอ่านและการเขียนภาษาไทยเรื่อง
คำควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพชญ์ กิจระการ. (2544). “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
(E1/E2),” วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
_____. (2546). ดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
- พิสมัย บุญสอด. (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง อักษรควบ ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD. การศึกษา
ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. (2536). พัฒนาการทางพุทธิปัญญา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

- มนตรี เข้มกสิกร. (2551). **เกณฑ์ประสิทธิภาพในการวิจัยและพัฒนาสื่อการสอน.**
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รังษี พลโลกก่อง. (2551). **ผลการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) ประกอบแบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.**
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.** กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์.
- รินรดา จันทะวัน. (2550). **การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการเรียนแบบร่วมมือ (STAD) กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.**
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2550). **การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.**
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2542). **การสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา
พานิช.
- วัชรินทร์ กาวิชา. (2548). **การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเรื่องสิ่งแวดล้อมสำหรับ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2.** วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. อุตรดิตถ์ : มหาวิทยาลัยราช
ภัฏอุตรดิตถ์.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2541). **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.**
กรุงเทพฯ : ตันอ้อ.
- วาสนา ไชยชำ. (2552). **ผลการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD.** การศึกษา
ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). **การวัดผลการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กอสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

- สมพิศ ไชยเสนา. (2550). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สังคม ภูมิพันธ์. **ดัชนีประสิทธิผล**. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม,ม.ป.ป..
- สังวาล เมืองมนตรี. (2553 อ้างถึงใน พยุง ฉญาณโกมุท. (2520). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค =STAD ชเรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ กลุ่ม สาระภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2553 อ้างถึงใน สนิท สัตโยภาส. (2532). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. (2554). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ชัยภูมิ.
- _____. (2554). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ชัยภูมิ.
- _____. (2555). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ชัยภูมิ.
- _____. (2556). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ชัยภูมิ.
- _____. (2555). เอกสารรายการผลการทดสอบความรู้ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2555. ชัยภูมิ
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2557). ผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษารอบ 3 ปีพุทธศักราช 2557. กรุงเทพฯ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- สิริพร ทิพย์คง. (2545). **หลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์**. กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- สุภาพ ยิ่งกำแหง. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 : ร้อยเอ็ด.

- สุธาดา มุ่งช่อกลาง. (2540). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนด้วยวิธีการแบบร่วมมือที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ : (ค.ม.), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. (2545). 120 วิธีการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์. สุวีริยาสาส์น.
- ไสว พักขาว. (2544). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : เอ็มพันธ์.
- เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์. (2537). การวิจัยเทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เอกสิทธิ์ จันทร์ทอง. (2549). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องจังหวัด ยโสธรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Adams, J.A. (1967). **Human Memory**. New York : McGraw-Hill.
- Adkinson, Jane Ellen. "Does Cooperative Learning Affect Girls' and Boys' Learning and Attitudes toward Mathematic Transformation Skills in Single – Sex and
- Beck-Jones, Juan Joan. "The Effect of Cross-train and Role Assignment in Cooperative Learning Groups on Task Performance, Knowledge of Accounting Concepts, Teamwork Behavior, and Acquisition of Interposition Knowledge," **Dissertations Abstracts International**. 64(07), 2004.
- Chen, Mei – Ling. "A Study of the Effects of Cooperative Learning Strategies on Student Achievement in English as a Foreign Language in a Taiwan College," **Dissertation Abstracts International**. 65(1), 2004.
- Hines, Carlondrea D. "An Investigation of Teacher Use of Cooperative Learning with Low Achieving African American Students," **Dissertation Abstracts International**. 69(1), 2008.
- Mixed –Sex Classroom ?," **Dissertation Abstracts International**. 68(11), 2008.

Ramsay, Helen. "The Influenced of the Social Composition of a Learner Group on the Results of Cooperative Learning Tasks," **Masters Abstracts International**. 44(02), 2006.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว. ว ๐๑๔๓/๒๕๕๘

วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพศาล เอกะกุล

ด้วย นางสาวเลิศลักษณ์ กำลังเลิศ รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๘๐๑๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- ด้าน ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวจีระนัน เสนาจักร)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐
ที่ บว. ว ๐๑๔๓/๒๕๕๘ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์รัตนดา อาจวิชัย

ด้วย นางสาวเดศลักษณ์ กำลังเลิศ รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๘๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- ด้าน ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวจีระนัน เสนาจัตร์)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ บว ๖ ๐๑๕๔/๒๕๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๕๐๐๑

๒๕ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน ดร.เหมราช ณะปัทม์

ด้วย นางสาวเลิศลักษณ์ กำลังเลิศ รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๘๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ๓ ๖ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- ด้าน ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจีระนัน เสนาจัตร์)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

ที่ บว ว ๐๑๕๔/๒๕๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๕ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณเศรษฐี นุทาพร

ด้วย นางสาวเลิศลักษณ์ กำลังเลิศ รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๘๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- ด้าน ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจีระนัน เสนาจักร์)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

ที่ บว ว ๐๑๕๔/๒๕๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๙ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณครูอุทัยเพชร กำลั้งเลิศ

ด้วย นางสาวเลิศลักษณ์ กำลั้งเลิศ รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๘๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลั้งทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- ด้าน ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจิระนัน เสนาจักร์)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

ที่ บว ๐๑๕๕/๒๕๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๕ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ

ด้วย นางสาวเลิศลักษณ์ กำลิ่งเลิศ รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๘๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๘ โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ จำนวน ๔๕ คน จากนักเรียน ๑ ห้องเรียน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจิระนันท์ เสนาจักร)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๕๓๘

ที่ บว ๐๑๕๖/๒๕๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๕ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ

ด้วย นางสาวเลิศลักษณ์ กำลิ่งเลิศ รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๘๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควมกล้า ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๘ โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ จำนวน ๔๕ คน จากนักเรียน ๑ ห้องเรียนเพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจิระนัน เสนาจักร์)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๑๗๒-๕๔๓๘

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รหัส ท 15101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ภาษาพาสุนัข เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำควบกล้ำ

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ภาคเรียนที่ 2

ผู้สอน นางสาวเลิศลักษณ์ กำลั้งเลิศ

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ ความคิดและ ความรู้สึกลงในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษาภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5)

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถพูดอธิบายความหมายของคำได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถฟังและแยกแยะจากเรื่องที่ฟังได้
4. นักเรียนสามารถเขียนคำควบกล้ำได้อย่างถูกต้อง
5. นักเรียนสามารถพูดอธิบายลักษณะของคำควบกล้ำได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
3. นักเรียนสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงจากเรื่องที่อ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปลักษณะของคำควบกล้ำได้
5. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำได้อย่างถูกต้อง

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระสำคัญ

คำควบกล้ำ หรือ อักษรควบ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัว เรียงกัน ประสมสระเดียวกัน พยัญชนะที่ควบหรือกล้ำกับตัว ล เมื่อควบหรือกล้ำกันแล้วจะทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้น ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าควบกับ ร เป็นเสียงควบกล้ำ (อ่านออกเสียงพยัญชนะต้น 2 ตัวพร้อมกัน) เรียกว่า อักษรควบแท้ เช่น กลาย ขลุ่ย พลับ ฯลฯ

สาระการเรียนรู้

1. ลักษณะของคำควบกล้ำ
2. คำควบกล้ำ ร ล ว
3. การเขียนคำควบกล้ำ
4. การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

กระบวนการเรียนรู้

ขั้นการนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ ว่า เมื่อเรียนจบแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว นักเรียนสามารถ

1.1 สรุปลักษณะของคำควบกล้ำ หรืออักษรควบ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัว เรียงกัน ประสมสระเดียวกัน พยัญชนะที่ควบหรือควบกับตัว ร ล ว เมื่อควบหรือกล้ำกันแล้วจะทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้น ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าควบกับ ร ล ว เป็นเสียงควบกล้ำ

1.2 ออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้องชัดเจน

2. ครูแจ้งวัตถุประสงค์ของการทำงานกลุ่ม การทำงานร่วมกัน การมอบหมายหน้าที่ การช่วยเหลือกันในการทำงานกลุ่ม กติกาของกลุ่ม เช่น ไม่พูดเสียงดังจนเกินไป การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนทุกคนร่วมรับผิดชอบ ร่วมคิดร่วมแสดงความคิดเห็น ช่วยเหลือเอื้ออาทรกัน

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมเนื้อหา ประกอบด้วย

1.1 ครูแจ้งเรื่องที่จะสอนให้นักเรียนทราบ และนำบัตรคำมาให้นักเรียนดู เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคำกับคำควบกล้ำ เช่น ปาง-ปราง ฐ-ครู ความ-ความ เกาะ-เกละ ฯลฯ เน้นความแตกต่างที่จำนวนพยัญชนะต้น

1.2 ครูอ่านบัตรคำให้นักเรียนฟังทีละคู่ ให้นักเรียนสังเกตการอ่านออกเสียง อักษรควบ ฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงอักษรควบจากบัตรคำจนคล่อง

1.3 ครูแนะนำหนังสือนิทานอีสป เรื่อง “หมาป่าอกตัญญู” ให้นักเรียนดู พร้อมเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังอย่างคร่าวๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจติดตามเรื่องราวในหนังสือนิทาน

1.4 ทบทวนพร้อมทั้งซักถามคำควบกล้ำ ที่นักเรียนเคยเรียนมา

ขั้นที่ 2 ขั้นจัดทีม ประกอบด้วย

2.1 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มชาย – หญิงละความสามารถ 5 กลุ่มๆละ 4 คน คือมีนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน แต่ละกลุ่มแต่งตั้งประธาน กรรมการ และเลขานุการ ส่งตัวแทนออกมารับหนังสือการ์ตูนเรื่อง หมาป่าอกตัญญู กลุ่มละ 1 เล่ม ให้นักเรียนอ่านหนังสือนิทานอีสป เรื่อง หมาป่าอกตัญญู ครูเน้นมารยาทการปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ขั้นเรียนรู้ ประกอบด้วย

ให้แต่ละกลุ่มผลัดกันอ่านหนังสือนิทานอีสป เรื่อง “หมาป่าอกตัญญู” โดยครูเน้นให้นักเรียนมีมารยาทในการอ่านคำควบกล้ำจนคล่องเพื่อให้นักเรียนสังเกตและจำคำควบกล้ำในเนื้อหาได้แม่นยำยิ่งขึ้นแล้วครูก็สนทนากับนักเรียนเกี่ยวเนื้อหาในเรื่อง ตัวละครในเรื่อง

3.1 ครูแจกกระดาษปรี๊ฟกลุ่มละ 1 แผ่น สีเมจิก ให้นักเรียนเลือกคำที่อยู่ในนิทาน เป็นคำควบกล้ำทั้งหมดในเนื้อเรื่องเขียนลงบนกระดาษที่ครูแจกดังนี้ คำที่มี ล ควบกล้ำ เช่น ใกล้เคียง เพราะ เป็นต้น ครูย้าให้นักเรียนเขียนให้ถูกต้องและสวยงาม

3.2 นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

3.3 นักเรียนร่วมกันแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

3.4 นักเรียนร่วมกันสรุปแนวคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน

3.5 ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของตนเองให้เพื่อตรวจสอบผลงานอีกครั้งหนึ่ง

3.6 นักเรียนอ่านใบความรู้ที่ 1-3 โดยออกเสียงแต่ละคำให้ถูกต้อง

3.7 ครูและนักเรียนสรุปลักษณะของคำควบกล้ำ ว่า คำควบกล้ำ หรือ อักษรควบ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัว เรียงกัน ประสมสระเดียวกัน พยัญชนะที่ควบหรือกล้ำกับตัว ร ล ว เมื่อควบหรือกล้ำกันแล้วจะทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้น ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าควบกับ ร ล ว เป็นเสียงควบกล้ำ (อ่านออกเสียงพยัญชนะต้น 2 ตัวพร้อมกัน) เรียกว่า อักษรควบแท้ เช่น เพราะ มะพร้าว ปลุก ใกล้เคียง ความ ฯลฯ

ขั้นที่ 4 ขั้นผู้เรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อย

4.1 นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะ

ขั้นที่ 5 ขั้นการรับรองผลงานเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม

5.1 ครูและนักเรียนร่วมกันอธิบายความหมายของคำ

5.2 นักเรียนร่วมกันคัดเลือกผลงานที่เขียนได้ถูกต้อง ผลงานเรียบร้อยสวยงาม ติดไว้ที่ป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน มีการประกาศเสียงตามสาย และมอบรางวัลหน้าเสาธง

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. นิทานอีสป เรื่อง หมาป่าอกตัญญู
2. กระดาษปรี๊ฟ / สีเมจิก
3. บัตรคำควบกล้ำ / บัตรภาพ
4. ป้ายแสดงผลงาน
5. กระเป๋าพนัก
6. ใบงานที่ 1 เรื่องคำควบกล้ำ

การวัดและประเมินผล

วิธีวัดและสิ่งที่วัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การวัดและเกณฑ์การประเมิน
สังเกตพฤติกรรมการอ่าน	แบบสังเกต พฤติกรรมการอ่าน คำควบกล้ำ	เกณฑ์การให้คะแนน ปรับปรุง (1) อ่านคำได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 50 พอใช้ (2) อ่านคำได้ถูกต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ดี (3) อ่านคำได้ถูกต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ดีเยี่ยม (4) อ่านคำได้ถูกต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
สังเกตพฤติกรรมการเขียน	แบบประเมินการ อ่านคำควบกล้ำ	เกณฑ์การให้คะแนน ปรับปรุง (1) เขียนคำได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 50 พอใช้ (2) เขียนคำได้ถูกต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ดี (3) เขียนคำได้ถูกต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ดีเยี่ยม (4) เขียนคำได้ถูกต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
สังเกตพฤติกรรมการร่วม กิจกรรมกลุ่ม	แบบสังเกต พฤติกรรมการเรียน (แบบร่วมกิจกรรม กลุ่ม)	เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบสังเกต มี 6 ด้าน ให้คะแนนเท่ากัน เกณฑ์การผ่านคือร้อยละ 80
ตรวจผลงานการทำแบบฝึก แบบฝึกที่ 1 การอ่านคำควบกล้ำ แบบฝึกที่ 2 การเขียนคำควบกล้ำ แบบฝึกที่ 3 การวิเคราะห์แสดง ความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	ตรวจผลงานการทำ แบบฝึก	เกณฑ์การให้คะแนน แบบฝึกเสริมทักษะ มี 3 ตอน ตอนที่ 1 12 คะแนน ตอนที่ 2 12 คะแนน ตอนที่ 3 20 คะแนน รวม 44 คะแนน เกณฑ์การผ่านคือร้อยละ 80

บัตรคำ

ปาง

ปราง

เพาะ

เพราะ

ค
บ

ค
ร

ช
ฟ้า

ช
ฟ้า

ซ้อม

พร้อม

กล้วย

กล้วย

ก่อน

ก่อน

แกะ

แกะ

เคื่อน

เคลื่อน

ควม

คววม

ไก้

ไกล้

ปึก

ปรึก

นิทานอีสป เรื่อง หมาป่าอกตัญญู

ในตอนเย็นใกล้พลบค่ำ เมื่อเสร็จจากการดูแลฝูงแกะเรียบร้อยแล้ว
จึงต้อนฝูงแกะของตนกลับลงมาจากภูเขาเพราะใกล้จะค่ำแล้ว
“เฮ้... ใครก็ได้ช่วยที... ช่วยด้วย”

เสียงนั้นดังอยู่ใกล้ออกมาจากหลุมลึกหลุมหนึ่ง
เมื่อเด็กเลี้ยงแกะมองลงไป ในหลุม เขาก็พบว่า มีหมาป่าตัวหนึ่ง
กำลังพยายามกระโดดขึ้นมาจากหลุมหลายต่อหลายครั้ง
พร้อมๆ ไปด้วยร้องขอความช่วยเหลือไปด้วย
“นั่นหมาป่านี้... ท่านกำลังทำอะไรอยู่หรือ!” เด็กเลี้ยงแกะตะโกนถาม

“เจ้าเด็กเลี้ยงแกะนี้, มาพอดีเลย ได้โปรดช่วยเหลือข้าหน่อยสิ”

“ไม่เอาหะ, เดียวถ้าเราช่วยท่านแล้ว

ท่านก็คงจะมาจับพวกแกะของเรากินเสียล่ะสิ”

คุณครูเคยบอกว่าอย่าไว้ใจหมาป่าเจ้าเล่ห์

“ไม่หรอก ถ้าเจ้าช่วยข้า ข้าสัญญาว่าจะไม่จับแกะ

ของเจ้ากินอย่างแน่นอน”

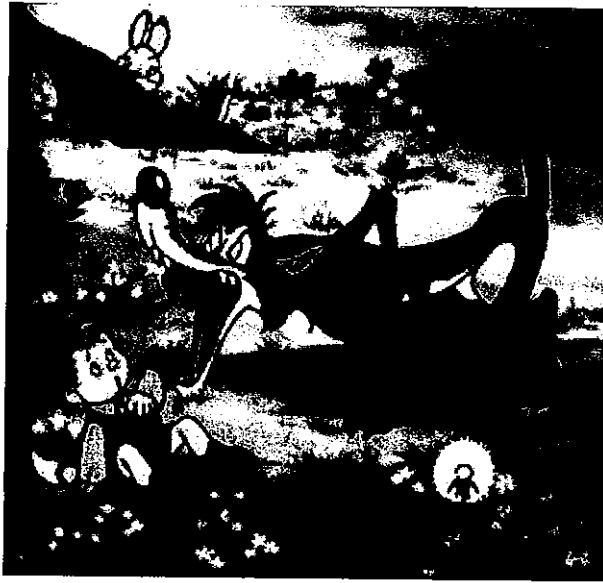
จึงไปที่ขอบหลุมแล้วเอาเชือกผูกที่ขาหน้าของเจ้าหมาป่า

จากนั้นเขาก็พยายามดึงมันขึ้นมาอย่างสุดความสามารถ

แต่เชือกนั้นเกิดขาดจากกัน

“ปั้งง... โอ๊ะ... โอ๊ย ๆ”

หมาป่าก็เลยเป็นอันต้องตกลงไปกระทบเข้ากับพื้นด้านล่างหลุมอีก

ต่อมาเด็กเลี้ยงแกะได้ไปยืนที่ขอบหลุม

แล้วใช้มือของเขาจับขาหน้าของหมาป่าเอาไว้

แล้วดึงมันขึ้นมา จึงสามารถดึงหมาป่าให้ขึ้นมาจากหลุมได้

และเมื่อสุนัขจิ้งจอกขึ้นมาจากหลุมได้แล้ว มันก็เปลี่ยนไปในทันที

คือไม่สำนึกถึงบุญคุณของเด็กเลี้ยงแกะเลยสักนิด

แถมยังอ้าปากอันใหญ่ของมัน ที่มีเขี้ยวอันน่ากลัว

“เจ้าผูกขาของข้าด้วยเชือกแล้วยังไม่พอ ยังพยายามที่จะฆ่าข้า ด้วยการแกล้งทำให้เชือกขาด ทำให้ข้าต้องตกลงไปกระแทกกับพื้น ในหลุมอีกด้วย ข้าจะขึ้นจากหลุมได้อยู่แล้วมันเป็นของกล้วยๆ” พุดไม่พุดเปล่า มันยังทำท่าจะกระโจนเข้าไปใส่เด็กเลี้ยงแกะอีกด้วย

“อ้ายเด็กเลวคนนี้นั้นเป็นคนที่ทำให้ข้าต้องตกลงไป
กระแทกกับพื้นหลุมด้วยการตัดเชือกที่ผูกขาหน้าของข้าเอาไว้”
หลังจากนั้นเด็กเลี้ยงแกะจึงปรึกษาเจ้าลิงน้อยชื่อเจ้าแกะละ

ลิงจึงเอ่ยขึ้นว่า

“ไหนลองทำเหมือน ๆ กับสถานการณ์ตอนนั้นอย่างที่เราพูด
ให้ดูอีกครั้งได้ไหม? ...เพื่อจะได้เป็นการยืนยัน ตามข้อเท็จจริง
ยังงั้น”

“ได้เลย จะได้รู้กันว่าข้านั้นเป็นผู้ที่ถูกต้อง” ว่าแล้วเจ้าหมาป่า...
ก็กระโดดตกลงไปในหลุมทันที

หมาป่าก็พูดว่า

“นี่...แล้วเอาเชือกนั้นมามัดขาหน้าของข้าด้วยสิ เดี่ยวนี้เลย”
หลังจากที่ได้มัดขาหน้าของหมาป่าเอาไว้ และได้ทำท่าเป็นดิ่งมัน

ขึ้นมา
เด็กเลี้ยงแกะก็ปล่อยมือที่ถือเชือกนั้น ในทันที
แล้วเคลื่อนตัวออกจากที่นั้นอย่างรวดเร็ว

“โอ๊ยเจ็บ...เห็นหรือยังล่ะเจ้าลิง...
ว่าข้าต้องได้รับกับสิ่งที่ย่าแม่มากอย่างที่เราได้เห็นนี่แหละ”

หมาป่ากล่าว

“เราเข้าใจแล้วล่ะ อ้ายหมาป่าเนรคุณ
เชิญเจ้าอยู่ที่นั่น ไปตลอดกาลเลยล่ะกัน ลาก่อน...”
ลิงกล่าวว่าแล้วเด็กเลี้ยงแกะกับลิงก็เดินท่องกลอนแสนสนุก
ออกจากที่นั้นกันไปในที่ที่สุด...

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

“เมื่อได้รับความช่วยเหลือจากใครแล้ว...

หากลืมความเมตตาที่ตนไปเสีย...

ก็คงไม่มีใครที่จะคิดช่วยเหลือท่านอีกครั้งอย่างแน่นอน”

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบฝึกการเขียน
ใบงานกลุ่มที่.....
เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว

ชื่อกลุ่ม.....

สมาชิกกลุ่ม

ประธานกลุ่ม

กรรมการ 1

กรรมการ 2

เลขานุการ

ให้นักเรียนเลือกคำที่อยู่ในนิทานที่ เป็นคำที่มี ร ล ว เป็นคำควบกล้ำทั้งหมดในเนื้อเรื่อง เช่น
พร- กล- คว-

คำที่มี ร เป็นคำควบกล้ำ	คำที่มี ล เป็นคำควบกล้ำ	คำที่มี ว เป็นคำควบกล้ำ

แบบฝึกการอ่าน
แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร

1.	กรู	กริ่ง	เกรง	กรู	โกรธ
	ขริ้ว	ขรม	ขรุ	ขระ	ขริม
	เครา	เคราะห์	ครู	ครึม	คราง
	ครู่	ครอง	ครม	แตร	ตรี
2	ปราง	ปรีก	โปรด	เปราะ	ปริม
	เพราะ	พรั่ง	พริ้ว	พราหมณ์	พร้อม
	เคร่ง	แครง	ครี	ครู	ครวญ
	ตรึม	เตร	ครอง	ครม	ตราบ
3.	ปรับปรุง	โปรดปราน	เปรียบเปรย	ปรีดิ์เปรม	แปรปรวน
	กริ่งเกรง	กราบกราน	เกรี้ยวกราว	กรุยกราย	กริ้วโกรธ
	ครั้นแครง	คร่ำครวญ	โครมคราม	ครองแครง	เคร่งครัด
	ตริกครอง	ตรมตรอม	ตระเตรียม	ไตรีครอง	ตริกตรา
4.	กระโปรง	ประพรม	รัมครึม	ผ้าแพร	ครอบครอง
	เก้าโครง	เกรี้ยวกราด	กะพริบ	กรุงเก่า	เปราะบาง
	เพราะพริ้ง	เคร่งขรึม	ครึกครื้น	กราบพระ	ปราดเปรียว
	ประพุดติ	กรูบกรอบ	เครื่องปรุง	พรมเปราะ	เตร็ดเตร่

แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ด

1.	แกละ	ไถ้	แกลบ	กตอน	กล้วย
	ขลุ่ย	เขลา	โขลง	ขลุ้ม	ขลาด
	เคลื่อน	โคลง	ค້อง	คลุก	ค้าย
	ปี่	แปลก	ปลุก	ปล้า	ปลา
2.	ไผ่	ผลาญ	เปลอ	ผุบ	ผี
	กล่อง	ก້อง	กลีบ	เกลา	กลอก
	พลิว	พลบ	พลู	พลับ	เพล
	ปลาย	ปลอม	แปลง	ปลัก	ปลง
3.	ผลิผลาม	ผลุนผลัน	เผาผลาญ	ผุบไผ่	
	เพติดเพติน	พลิกแพลง	พุกพ้าน	พลับปลา	
	โคลงเคลง	คลอเคลีย	คลุกเกล้า	เคติบเคติ้ม	
	ปลอมแปลง	ปลุกปล้า	เปลี่ยนแปลง	ปลดปลง	
4.	พลั้งเปลอ	หัดบพล้อย	ตกผลึก	ลมพลิว	
	คลื่นลม	คลองเล็ก	พลุไฟ	พลบคำ	
	ไถ้ไถล	เกลียวคลื่น	เกล็ดปลา	กล่องแกลบ	
	กล่อมแกล้ม	เกล็ดปลับ	โคลนตม	กั๊กกั้ม	

แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ว

1. กวา กว่า กวาง
 กว่าง กว้าง กวาด
 กวาน ไกว แกว่ง
 กวัก

2. ขวา ขวัก ไขวู
 ขวาก ขวาง ขว้าง
 ขวาน แขวง แขนว
 ขวับ

3. ความ ควาย คว้าง
 เคว้ง ความ แคว้น

แบบฝึกการเขียน

แบบฝึกที่ 1

คำชี้แจง เขียนแยกอักษรพยัญชนะต้นของคำควบกล้ำ
ที่กำหนดให้ แล้วฝึกอ่าน

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	วรรณยุกต์	ตัวสะกด	อ่านว่า
ตัวอย่าง					
พลอง	พล	อ	-	ง	พลอง
1. มะพร้าว					
2. เพราะ					
3. คุณครู					
4. กำพรว้า					
5. ปรีक्षा					
6. พร้อม					
7. กั๊วย					
8. กลอน					
9. แกละ					
10. ไก่ล้					
11. เกลื่อน					
12. ความ					

แบบฝึกการเขียน

แบบฝึกที่ 2

คำชี้แจง เขียนคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนคำที่กำหนด

จำนวน 3 คำ แล้วฝึกอ่าน

1. มะพร้าว =

2. เพราะ =

3. คุณครู =

4. กำพร้าว =

5. ปรีक्षा =

6. พร้อม =

7. กั๊วย =

8. กลอน =

9. แกละ =

10. ไก่ต้ =

11. เคลื่อน =

12. ความ =

แบบฝึกการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

แบบฝึกที่ 3

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านบทความที่กำหนดให้ต่อไปแล้วตอบคำถามให้ถูกต้องคำถามมีทั้งหมด 7 ข้อ
20 คะแนน ใช้เวลา 20 นาที

การพักผ่อนหย่อนใจ

เมื่อรู้สึกเครียด หลังเลิกงานแล้วควรทำกิจกรรมอื่นเพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น เล่นกับสัตว์เลี้ยง ฟังเพลง แต่งกลอนสนุกๆ ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสืออ่านเล่น ปลูกต้นไม้ ไปช้อปปิ้งห้างสรรพสินค้าใกล้บ้าน ไปดูภาพยนตร์หรือทำอะไรก็ได้ที่ใจชอบพร้อมกับออกกำลังกายเป็นประจำ ทำแล้วเพลิดเพลินมีความสุข การที่คนเราพักผ่อนหย่อนใจหลังการทำงาน ไม่ได้แสดงว่าเป็นคนขี้เกียจ คร้านหรือรักสนุก แต่ถือว่าเป็นการพักผ่อนและเติมพลังชีวิต ทำให้พร้อมที่จะกลับไปทำงานอย่างสดชื่นอีกครั้งหนึ่ง

กิจกรรมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจมีมากมายหลายอย่าง ควรเลือกที่ถูกต้อง ทำแล้วรู้สึกผ่อนคลาย และควรเลือกกิจกรรมที่ตรงกันข้ามกับงานประจำที่ทำอยู่ เช่น งานประจำต้องนั่งโต๊ะตลอดวัน เช่น อาชีพคุณครูหรือพนักงานอื่น ยามว่างควรทำกิจกรรมที่สนุกสนานได้เคลื่อนไหวตลอดเวลา เช่น สังสรรค์กับเพื่อนฝูง ไปเที่ยวชายหาด ล่องเรือ เทียวชมป่าเขา ถ้ามีงานประจำต้องให้บริการ อำนวยความสะดวกสบายแก่ผู้อื่น ยามว่างควรไปให้ผู้อื่นรับบริการบ้าง เช่น ไปเสริมสวยเปลี่ยนทรงผม ถักเปียบ้าง ทำผมเกล้าระบำน่ารักๆ ตัดผม นวดตัว ขัดผิวให้หนังกำพร้าหลุดออก หนังใหม่จะได้ขึ้นมาแทน ไปรับประทานอาหารนอกบ้าน ฯลฯ จะเป็นการชดเชยทำให้ชีวิตสมดุลขึ้น ควรรับประทานอาหารรสอร่อยเป็นประจำหรือผลไม้อื่น เช่น ส้ม มะพร้าว ชมพู่ ฯลฯ เพราะจะช่วยให้อึดอัดได้

ยอมเสียเวลา เสียเงินเสียทองเพื่อแลกกับความสุขทางใจจากการพักผ่อนหย่อนใจบ้าง เพราะมันจะได้ผลคุ้มค่า นั่นคือเมื่อกลับมาทำงานใหม่จะทำให้รู้สึกสดชื่น มีความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น ความคิดปลอดโปร่งขึ้น สามารถทำงานได้ดีขึ้นและพร้อมจะเผชิญปัญหาต่างๆ ได้ดีขึ้นด้วย

อย่าลืมว่าเครื่องจักรยังต้องมีเวลาหยุดพัก ต้องมีการดูแลซ่อมบำรุง เพื่อไม่ให้สึกหรอหรือเสื่อมสภาพเร็วเกินไป คนเราก็เช่นกัน หลังจากทำงานหนักในแต่ละวัน ควรให้โอกาสตัวเองได้พักผ่อนหย่อนใจบ้าง ชีวิตจะได้ไม่เครียดจนเกินไป

(กรมสุขภาพจิต : วิถีปฏิบัติเพื่อช่วยคลายเครียดในการทำงาน)

คำถามแบบฝึกหัดที่ 3

1. การพักผ่อนหย่อนใจหมายถึง (2 คะแนน)

.....

.....

.....

2. เหตุใดจึงต้องพักผ่อนหย่อนใจ (2 คะแนน)

.....

.....

.....

3. กิจกรรมใดบ้างที่เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ (2 คะแนน)

.....

.....

.....

4. จงยกตัวอย่างเนื้อหาในด้านข้อเท็จจริงจำนวน 5 ประเด็น (3 คะแนน)

.....

.....

.....

.....

.....

5. จากบทความเรื่อง “การพักผ่อนหย่อนใจ” นักเรียนชอบและเห็นด้วยกับบทความนี้หรือไม่
จงบอกเหตุผล (3 คะแนน)

.....

.....

.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

(การร่วมกิจกรรมกลุ่ม)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ภาษาพาสนุก
คำชี้แจง ครูสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม ตามแบบประเมิน
แล้วให้คะแนนลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

เกณฑ์การประเมิน ผู้ผ่านการประเมินต้องได้คะแนนรวมร้อยละ 80 ขึ้นไป

กลุ่มที่ 1

ข้อ	รายการประเมิน	คะแนนที่ได้	สรุปผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.	คณะทำงาน			
2.	การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบภายในกลุ่ม			
3.	ขั้นตอนการทำงาน			
4.	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและ การแสดงความคิดเห็น			
5.	การร่วมงานกลุ่มอย่างมีความสุข			
6.	เวลา			
รวมคะแนน				

คะแนนเต็มข้อละ 3 คะแนน รวม 18 คะแนน

ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 14 คะแนนขึ้นไปถึงจะผ่านเกณฑ์

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเกศลักษณ์ คำดังเลิศ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ (Rubrics)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. คณะทำงาน	มีประธาน เลขานุการ ผู้ร่วมงาน ผู้นำเสนอ	ขาดองค์ประกอบ 1 อย่าง	ขาดองค์ประกอบ 2 อย่างขึ้นไป
2. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ ภายในกลุ่ม	ทุกคนมีหน้าที่ และมี ความรับผิดชอบต่อ หน้าที่ของตนเอง	มีผู้มีหน้าที่ แต่ไม่ รับผิดชอบ 1 คน	มีผู้มีหน้าที่ แต่ไม่ รับผิดชอบ 2 คน ขึ้นไป
3. ขั้นตอนการทำงาน	1. ปฏิบัติตามคำชี้แจง 2. มีการวางแผน 3. เตรียมวัสดุอุปกรณ์ 4. ปฏิบัติตามแผน และพัฒนางาน	ขาดขั้นตอน 1 ขั้นตอน หรือไม่ชัดเจน	ขาดขั้นตอน 2 ขั้นตอน หรือไม่ชัดเจน
4. การยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์	ทุกคนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์	ร้อยละ 80 ของกลุ่ม ยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและการแสดง ความคิดเห็นอย่าง สร้างสรรค์	ร้อยละ 60 ของกลุ่ม ยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและการแสดง ความคิดเห็นอย่าง สร้างสรรค์
5. การร่วมงานกลุ่มอย่างมีความสุข	ทุกคนร่วมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีความสุข	ร้อยละ 80 ของกลุ่มร่วม กิจกรรมอย่างมีความสุข	ร้อยละ 60 ของกลุ่มร่วม กิจกรรมอย่างมีความสุข
6. เวลา	เสร็จตามกำหนด และงานมีคุณภาพ	เสร็จไม่ทันตามกำหนด และงานมีคุณภาพ	เสร็จไม่ทันตามกำหนด และงานไม่มีคุณภาพ

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน			รวมคะแนน	คิดเป็นร้อยละ	สรุปผลการประเมิน	
		แบบฝึกที่ 1	แบบฝึกที่ 2	แบบฝึกที่ 3			ผ่าน	ไม่ผ่าน
		12	12	20				
41.								
42.								
43.								
44.								
45.								
	รวม							
	เฉลี่ย							
	ร้อยละ							

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเกศลักษณ์ กำลังเลิศ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคะแนน				สรุปผลการประเมิน		หมายเหตุ
		1	2	3	4	ผ่าน	ไม่ผ่าน	
36.								
37.								
38.								
39.								
40.								
41.								
42.								
43.								
44.								
45.								

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้สอน
 (นางสาวเลิศลักษณ์ คำตั้งเลิศ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคะแนน				สรุปผลการประเมิน		หมายเหตุ
		1	2	3	4	ผ่าน	ไม่ผ่าน	
35.								
36.								
37.								
38.								
39.								
40.								
41.								
42.								
43.								
44.								
45.								

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเลิศลักษณ์ กำลั้งเลิศ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินการอ่านออกเสียง (อ่านร้อยแก้ว) (Rubrics)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. การจับหนังสือ/พลิกหนังสือ/ท่าทาง ในการอ่าน ถูกต้อง	ลักษณะท่าทางการวางและการจับหนังสือ ถูกต้อง	ลักษณะท่าทางการวางหนังสือไม่ถูกต้อง 1 อย่าง	ลักษณะท่าทางการวางและการจับหนังสือไม่ถูกต้อง 2 อย่าง ขึ้นไป
2. อ่านถูกต้องตามอักขรวิธี	อ่านถูกต้อง ตามอักขรวิธี ออกเสียง ร และคำควบกล้ำ ร ล ว ชัดเจน	อ่านถูกต้อง ตามอักขรวิธีออกเสียง ร และคำควบกล้ำ ร ล ว ชัดบ้าง ไม่ชัดบ้าง	อ่านไม่ถูกต้อง ตามอักขรวิธี ออกเสียง ร และคำควบกล้ำ ร ล ว ไม่ชัดเจนเลย
3. การเว้นวรรคตอนถูกต้อง	อ่านเว้นวรรคตอนได้ ถูกต้อง ตลอดทั้งเรื่อง ตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่อง	อ่านเว้นวรรคตอนผิด บ้างเป็นบางครั้ง	อ่านเว้นวรรคตอนผิดตลอด ทั้งเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง
4. น้ำเสียงเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	อ่านเสียงดัง ชัดเจน น้ำเสียงเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	อ่านเสียงดัง ชัดเจน น้ำเสียงเหมาะสมบ้าง เป็นบางครั้ง	อ่านเสียงไม่ชัดเจน น้ำเสียงไม่เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ตลอดทั้งเรื่อง
5. ไม่อ่านข้าม/อ่านเพิ่ม/ตู่คำอ่านออกเสียง	อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจนทุกคำ ทุกข้อความ ทุกประโยค	อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจนเป็นบางคำ มีการอ่านตู่คำเพิ่มคำและตู่คำ เป็นบางครั้ง	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน อ่านข้ามคำอ่านเพิ่มคำและตู่คำมาก
6. อ่านออกเสียงดังเหมาะสม	อ่านเสียงดังชัดเจน ได้ยินทั่วถึงกันทั้งห้อง เสียงดังสม่ำเสมอ	อ่านเสียงดังบ้างเป็นบางครั้ง เสียงไม่สม่ำเสมอ	อ่านเสียงเบา ได้ยินไม่ทั่วถึง

 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

 เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ

1. ข้อใดเขียนผิด

ก. กล้าทาน

ข. สัญญาณ

ค. ภัตตาหาร

 ง. เศรษฐกิจ

2. ประโยคใดมี ร เป็นอักษรควบกล้ำ

ก. ร้องเพลงชาติเสียงดัง

ข. ลูกค้าคนจนมีแต่เพชรปลอม

ค. เขามีขม้นมาทำงาน

 ง. โรงเรียนกำลังปรับปรุงถนนทางเข้าโรงเรียน

3. ข้อใดมีคำควบกล้ำมากที่สุด

ก. ปลุกปั้นให้เป็นพลอย

ข. เปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ๆ

ค. พลับปลิงฟังประจบ

 ง. พลิกผันสำราญใจ

4. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำ

ก. หลาย

ข. เพลิดเพลิน

ค. เรียบร้อย

 ง. ข้าวเหนียว

5. คำใดอ่านถูกต้อง

ก. เพลิดเพลิน อ่านว่า เพิด-เพิน

ข. ไกล่ไกล อ่านว่า ไก้-ไกล

ค. กว้างขวาง อ่านว่า กว้าง-ขวาง

ง. สงเคราะห์ อ่านว่า สง-เคาะ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ

6. ข้อใดเขียนผิด

ก. ขมิขมมัน

ข. ขมูกขมัว

ค. ขยุกขยิก

ง. ขะมุกขะมอม

7. คำใดไม่เข้าพวก

ก. ขวาน

ข. กวาด

ค. เกล็ด

ง. ควัน

8. ข้อใดอ่านถูกต้อง

ก. เพลาธาธ อ่านว่า เพลา-ธาธ

ข. ปลุกปั้น อ่านว่า ปุก-ปั้น

ค. พลับพลึง อ่านว่า พับ-พึง

ง. พลิกผัน อ่านว่า พิก-ผัน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9-12

การพักผ่อนหย่อนใจ

เมื่อรู้สึกเครียด หลังเลิกงานแล้วควรทำกิจกรรมอื่นเพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น เล่นกับสัตว์เลี้ยง ฟังเพลง แต่งกลอนสนุกๆ ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสืออ่านเล่น ปลูกต้นไม้ ไปซื้อป๊อปปิ้ง ห้างสรรพสินค้าใกล้บ้าน ไปดูภาพยนตร์หรือทำอะไรก็ได้ที่ใจชอบพร้อมกับออกกำลังกายเป็นประจำ ทำแล้วเพลิดเพลินมีความสุข การที่คนเราพักผ่อนหย่อนใจหลังการทำงาน ไม่ได้แสดงว่าเป็นคนขี้เกียจ คร้านหรือรักสนุก แต่ถือว่าเป็นการพักผ่อนและเติมพลังชีวิต ทำให้พร้อมที่จะกลับไปทำงานอย่างสดชื่นอีกครั้งหนึ่ง

กิจกรรมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจมีมากมายหลายอย่าง ควรเลือกที่ถูกต้อง ทำแล้วรู้สึกผ่อนคลายและควรเลือกกิจกรรมที่ตรงกันข้ามกับงานประจำที่ทำอยู่ เช่น งานประจำต้องนั่งโต๊ะตลอดวัน เช่น อาชีพคุณครูหรือพนักงานอื่น ยามว่างควรทำกิจกรรมที่สนุกสนานได้เคลื่อนไหวตลอดเวลา เช่น สังสรรค์กับ

เพื่อนฝูง ไปเที่ยวชายหาด ล่องเรือ เที่ยวชมป่าเขา ถ้ามีงานประจำต้องให้บริการ อำนวยความสะดวกสบายแก่ผู้อื่น ยามว่างควรไปให้ผู้อื่นบริการบ้าง เช่น ไปเสริมสวยเปลี่ยนทรงผม ถักเปียบ้าง ทำผมแกะลอนน่ารักๆ ตัดผม นวดตัว ขัดผิวให้หนังกำพริาหลุดออก หน้าใหม่จะได้ขึ้นมาแทน ไปรับประทานอาหารนอกบ้าน ฯลฯ จะเป็นการชดเชยทำให้ชีวิตสมดุลขึ้น ควรรับประทานกล้วยสุกเป็นประจำหรือผลไม้อื่น

เช่น ส้ม มะปราง ชมพู ฯลฯ เพราะจะช่วยให้ขับถ่ายได้ดี

(กรมสุขภาพจิต : วิธีปฏิบัติเพื่อช่วยคลายเครียดในการทำงาน)

9. การพักผ่อนหย่อนใจหมายถึง

- ก. หยุดทำงานโดยไม่ต้องทำอะไรเลย
- ข. หยุดทำงานประจำแต่ไปทำงานอย่างอื่น
- ค. หยุดทำงานชั่วคราวเพื่อพักผ่อนให้เพลิดเพลินใจ
- ง. หยุดทำงานใช้เวลานานอนทั้งวัน

10. กิจกรรมใดไม่เป็นกิจกรรมเพื่อการพักผ่อน

- ก. เล่นกับสัตว์เลี้ยง
- ข. ฟังเพลง
- ค. เล่นการพนัน
- ง. เล่นดนตรี

11. จุดมุ่งหมายของผู้เขียนบทความนี้คือ

- ก. อยากให้คนมีร่างกายแข็งแรง
- ข. อยากให้คนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี
- ค. อยากให้กีฬาสอนคนให้เป็นคนดี
- ง. อยากให้คนหยุดงานเพื่อนพักผ่อน

12. บทความนี้กล่าวถึงเรื่องใดเป็นประเด็นหลัก

- ก. เวลาออกกำลังกาย
- ข. วิธีออกกำลังกาย
- ค. การทำกิจกรรมเพื่อพักผ่อน
- ง. การรับประทานอาหารหลังออกกำลังกาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 13-16

การออกกำลังกายและการล้างพิษ

มีคนกล่าวไว้ว่าการออกกำลังกาย เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยรักษาสภาพร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากสารพิษส่วนเกินตกค้างสะสมในร่างกาย การออกกำลังกายจะช่วยกระตุ้นการทำงานของร่างกายทุกระบบ ทำให้การขับถ่ายของเสียออกจากผิวหนัง ใต้ และระบบขับถ่ายเป็นปกติผิวหนังเป็นอวัยวะในกระบวนการกำจัดของเสียที่ใหญ่ที่สุด เนื่องจากผิวหนังปกคลุมทุกส่วนของร่างกาย และประกอบไปด้วยรูขุมขนเล็ก ๆ ที่คอยทำหน้าที่ขับเหงื่อและเกลือออกจากกระแสเลือด การออกกำลังกายจึงมีผลช่วยกระตุ้นการกำจัดของเสียอีกด้วยแหละ

ที่มา : กานต์รวี ทองพลู ล้างพิษ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ คลินิกสุขภาพ 2546

13. การล้างสารพิษหมายถึงข้อใด

- ก. การขับสารพิษออกจากร่างกาย
- ข. การขับกากอาหารออกจากร่างกาย
- ค. การขับสารอาหารที่ไม่ต้องการออกจากร่างกาย
- ง. การขับไขมันออกจากร่างกาย

14. ร่างกายขับสารพิษออกทางใด

- ก. ทางลมหายใจ
- ข. ทางผิวหนัง
- ค. ทางปัสสาวะ
- ง. ถูกทั้งข้อ ข. และข้อ ค.

15. กิจกรรมใดที่เป็นการขับของเสียออกจากร่างกาย

- ก. ต้มกาแฟขับสารพิษ
- ข. ต้มน้ำชาร้อนๆ
- ค. ออกกำลังกายให้เหงื่อออก
- ง. รับประทานอาหารเสริม

16. จุดมุ่งหมายของข้อความนี้เพื่ออะไร

- ก. เพื่อให้คนออกกำลังกายเพื่อขับสารพิษออกทางเหงื่อ
- ข. เพื่อกระตุ้นให้ร่างกายผลิตไขมัน
- ค. เพื่อความสนุกสนานในการออกกำลังกาย
- ง. เพื่อให้คนรับประทานอาหารได้มากขึ้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 17-24

นิทานอีสป เรื่อง นกกระสาจับห่าน

ที่ริมหนองน้ำใหญ่แห่งหนึ่งที่มีดงมะพร้าวขึ้นร่มครึ้ม เป็นที่อาศัยของห่านและนกกระสา ทั้งคู่เป็นเพื่อนสนิทสนมรักใคร่กัน และมักออกหากินด้วยกันเสมอและร้องเพลงแข่งกันอย่างครั้นครัง วันหนึ่งในขณะที่ทั้งสองกำลังเดินเลียบหนองน้ำอยู่มีนกกระยางตัวหนึ่งบินผ่านมา “นี่แน่ะเพื่อน ตรงโน้นมีหนองน้ำอีกแห่งหนึ่งที่นั่นมี กุ้ง หอย ปู ปลาเยอะแยะเขียวล่องไปกับข้าวคู่อ่อนแล้วเปรียบเทียบกับหนองน้ำเค็ม แล้วเจ้าจะมาเฝ้าหากินอยู่กรุณาทำไม” นกกระยางบอก นกกระสาและห่านจึงพากันบินไปยังหนองน้ำตามที่นกกระยางได้บอกมา ที่หนองน้ำแห่งนั้นมีอาหารอุดมสมบูรณ์จริงตามที่นกกระยางพูดห่านนั้นก็รักกินอาหารมากจนพุงกาง ในขณะที่นกกระสากินพออิ่ม “นานๆ ถึงจะพบแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์อย่างนี้ ทำไมท่านถึงกินเพียงนิดเดียวล่ะ” ห่านถาม “ข้าอิ่มแล้ว ถ้ากินมากเกินไป ข้ากลัวว่าจะบินกลับไม่ไหว” นกกระสาตอบ “แต่ข้ายังกินได้อีกเยอะ” ห่านพูดแล้วก็ก้มหน้าก้มตาบินต่อไปขณะนั้นมีนายพรานคนหนึ่งชื่อปรีชาถือพร้า และสะพายธนูเดินผ่านมาเห็นนกทั้งสองเข้า นายพรานจึงยกธนูขึ้นเล็งไปที่นกสองตัวนั้นทันที นกกระสาบังเอิญเหลือบมาเห็นนายพรานเข้าพอดี จึงร้องเตือนห่านหลายครั้ง...ก่อนที่ตัวเองจะรีบบินหนีไป ห่านซึ่งกินอาหารมากเกินไป...จนบินหนีไม่ไหวมันจึงถูกนายพรานยิงตายในที่สุด...นายพรานนำห่านมาปรุงเป็นอาหารอย่างอร่อย นกกระสารอดตายเพราะความปราดเปรื่อง รู้จักประมาณในการกิน

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

“ความโลภ...ความไม่รู้จักพอ...อาจนำภัยประดาเข้ามาสู่ตนได้”

17. สาระสำคัญของเรื่องนกกระสาจับห่านคือ

- ก. ความขยัน
- ข. ความซื่อสัตย์
- ค. ความโลภ
- ง. ความกล้าหาญ

18. นักเรียนนำความรู้จากนิทานเรื่องนกกระสาจับห่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

- ก. ควรรู้จักพอประมาณ
- ข. ควรเชื่อมั่นในตัวเอง
- ค. ไม่ควรเชื่อคนง่าย
- ง. ควรทำตามผู้อื่นเสมอ

-
19. ข้อเท็จจริงจากนิทานเรื่องนกกระสากับห่านได้แนวคิดอย่างไร
- ก. ความขยันทำให้ไม่อดตาย
 - ข. ความซื่อสัตย์เป็นสมบัติของคนดี
 - ค. กล้านักมักบิ่น
 - ง. ความโลภความไม่รู้จักพออาจนำภัยมาสู่ตนได้
-
20. นักเรียนควรเอาอย่างห่านหรือนกกระสา เพราะเหตุใด
- ก. ควรทำตามนกกระสา เพราะ มีความอดทน
 - ข. ควรทำตามนกกระสา เพราะ มีความฉลาดและมีความประมาทตน
 - ค. ควรทำตามห่าน เพราะ ได้กินอาหารจนอ้วม
 - ง. ควรทำตามห่าน เพราะ หากินเก่ง
-
21. ถ้านักเรียนเป็นห่านจะทำอย่างไรจึงจะไม่ถูกนายพรานยิงตาย
- ก. ขอร้องนายพราน
 - ข. กินแต่พออ้วม และรู้จักระวังภัย
 - ค. ขอร้องให้นกกระสาช่วยจิกนายพราน
 - ง. ดำน้ำหนีนายพราน
-
22. เหตุใดจึงต้อง “มีความรู้จักพอ”
- ก. ทำให้มีความสุขกาย
 - ข. ทำให้มีความสุขใจไม่เป็นหนี้
 - ค. ทำให้คนอื่นรัก
 - ง. เพื่อสั่งสอนคนได้
-
23. เหตุใดนกกระสาจึงกินอาหารแต่พออ้วม
- ก. เพราะกลัวห่านไม่ได้กิน
 - ข. เพราะกลัวอาหารหมด
 - ค. เพราะกลัวนายพราน
 - ง. เพราะกลัวหนักท้องแล้วจะบินไม่ไหว

24. ข้อใดไม่ใช่ความรู้จักพอ

- ก. เงินไม่พอใช้ก็ขอยืมเพื่อน
- ข. ใช้เงินเท่าที่ตนเองมี
- ค. ใช้เสื้อผ้าเก่าของพี่
- ง. รับประทานอาหารแต่พออิ่ม

25. คำในข้อใดอ่านออกเสียงต่างจากพวก

- ก. กัดคกั้ม
- ข. เบื้องปราง
- ค. ไกล้คคลอง
- ง. พลิกแพลง

26. ข้อใดมีความควบกลัวมากที่สุด

- ก. โด่งปลุกพืชผักสวนครัว
- ข. ราชาทรงศีลได้ต้นไทร
- ค. เด็กเล่นกองทรายอย่างสนุกสนาน
- ง. เศรษฐีสร้างอาศรม

27. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำ

- ก. หรอก
- ข. ก้าง
- ค. สงคราม
- ง. หัวเราะ

28. คำในข้อใดออกเสียงเหมือนคำที่กำหนดให้ “ขวาน”

- ก. กวาด
- ข. กลาน
- ค. พร้อม
- ง. เพลง

29. ข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำ

- ก. ขวนขวาย
- ข. รุกราน
- ค. เปลี่ยนแปลง
- ง. กว้างไกล

30. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำ

- ก. ตำรวจ
- ข. จรวด
- ค. ลูกกวาด
- ง. ตลาดนัด

31. อักษรใดใช้เป็นพยัญชนะตัวที่สองในคำควบกล้ำ

- ก. น อ ว
- ข. ร ล ว
- ค. ย ร ม
- ง. ค ร น

32. ข้อใดเขียนผิด

- ก. พลิกแพลง
- ข. กว้างขวาง
- ค. เผอไพล
- ง. กว้างชัน

33. คำควบกล้ำ หมายถึง ข้อใด

- ก. พยัญชนะที่มี 3 ตัว
- ข. พยัญชนะต้นที่มีตัว ร ล ว
- ค. พยัญชนะที่ออกเสียง ร ล ว
- ง. พยัญชนะต้นที่มี 2 ตัว ออกเสียงควบกับ ร ล ว

34. ข้อใดถูกต้อง

- ก. สร้าง เป็นคำควบกล้ำไม่แท้
- ข. โทรม เป็นคำควบกล้ำแท้
- ค. กลัว เป็นคำควบกล้ำไม่แท้
- ง. เกรง เป็นคำควบกล้ำไม่แท้

35. “โครงการปลูกต้นไม้ลดโลกร้อน” ประโยคนี้มีคำควบกล้ำกี่คำ

- ก. 1 คำ
- ข. 2 คำ
- ค. 3 คำ
- ง. 4 คำ

36. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำทั้งหมด

- ก. เปลี่ยนแปลง กลิ่น กราย
- ข. กรอบ โคลงกลอน หรอก
- ค. พัง แกละ กล้า
- ง. พลับพลึง พริก พัง

37. ข้อใดเป็นพยัญชนะที่ออกเสียงควบกล้ำ

- ก. ผว กว กร
- ข. พร ขร นว
- ค. พร มร พล
- ง. คว ปล กร

38. ข้อใดอ่านถูกต้อง

- ก. ไทร อ่านว่า ไทร
- ข. ปรีบ อ่านว่า ปะ-รับ
- ค. ทรวดโทรม อ่านว่า ทรวด-โทรม
- ง. เพลง อ่านว่า เพลง

39. ข้อใดมีอักษรควบกล้ำ ทุกคำ

ก. เวลานี้

ข. เสรีใจ

ค. ต้นไทร

ง. ขวนขวาย

40. “ตัดหางปล่อยวัด” คำควบกล้ำของคำพังเพยนี้คืออะไร

ก. ฝาก

ข. ขวาง

ค. กลาง

ง. ปล่อย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1. ก.	21. ข.
2. ง.	22. ข.
3. ค.	23. ง.
4. ข.	24. ก.
5. ค.	25. ข.
6. ง.	26. ก.
7. ค.	27. ค.
8. ก.	28. ก.
9. ค.	29. ข.
10. ค.	30. ค.
11. ข.	31. ข.
12. ค.	32. ค.
13. ก.	33. ค.
14. ง.	34. ก.
15. ค.	35. ข.
16. ก.	36. ก.

17. ก.	37. ง.
18. ก.	38. ง.
19. ง.	39. ง.
20. ข.	40. ง.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

 เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ

1. ข้อใดเขียนผิด

ก. กล้าทาน

ข. สัญญาณ

ค. ภัตตาหาร

 ง. เศรษฐกิจ

2. ประโยคใดมี ร เป็นอักษรควบกล้ำ

ก. ร้องเพลงชาติเสียงดัง

ข. ลูกค้าคนจนมีแต่เพชรปลอม

ค. เขามีขม้นมาทำงาน

 ง. โรงเรียนกำลังปรับปรุงถนนทางเข้าโรงเรียน

3. ข้อใดมีคำควบกล้ำมากที่สุด

ก. ปลุกปั้นให้เป็นพลอย

ข. เปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ๆ

ค. พลับพลึงพึงประจบ

 ง. พลิกผันสำราญใจ

4. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำ

ก. หลาย

ข. เพลิดเพลิน

ค. เรียบร้อย

 ง. ข้าวเหนียว

5. คำใดอ่านถูกต้อง

ก. เพลิดเพลิน อ่านว่า เพิด-พิน

ข. ไกล้ไกล อ่านว่า ไก้-ไกล

ค. กว้างขวาง อ่านว่า กว้าง-ขวาง

 ง. สงเคราะห์ อ่านว่า สง-เคาะ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ

6. ข้อใดเขียนผิด

ก. ขมิขมัน

ข. ขมุกขมัว

ค. ขยุกขยิก

ง. ขะมุกขะมอม

7. คำใดไม่เข้าพวก

ก. ขวาน

ข. กวาด

ค. เกล็ด

ง. ควั่น

8. ข้อใดอ่านถูกต้อง

ก. เพลาธาธ อ่านว่า เพลา-ธาธ

ข. ปลุกปั้น อ่านว่า ปุก-ปั้น

ค. พลับพลึง อ่านว่า พับ-พึง

ง. พลิกผัน อ่านว่า พิก-ผัน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9-12

การพักผ่อนหย่อนใจ

เมื่อรู้สึกเครียด หลังเลิกงานแล้วควรทำกิจกรรมอื่นเพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น เล่นกับสัตว์เลี้ยง ฟังเพลง แต่งกลอนสนุกๆ ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสืออ่านเล่น ปลูกต้นไม้ ไปซื้อของข้างทางสรรพสินค้าใกล้บ้าน ไปดูภาพยนตร์หรือทำอะไรก็ได้ที่ใจชอบพร้อมกับออกกำลังกายเป็นประจำ ทำแล้วเพลิดเพลินมีความสุข การที่คนเราพักผ่อนหย่อนใจหลังการทำงาน ไม่ได้แสดงว่าเป็นคนขี้เกียจ คร้านหรือรักสนุก แต่ถือว่าเป็นการพักผ่อนและเติมพลังชีวิต ทำให้พร้อมที่จะกลับไปทำงานอย่างสดชื่นอีกครั้งหนึ่ง

กิจกรรมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจมีมากมายหลายอย่าง ควรเลือกที่ถูกต้อง ทำแล้วรู้สึกผ่อนคลายและควรเลือกกิจกรรมที่ตรงกันข้ามกับงานประจำที่ทำอยู่ เช่น งานประจำต้องนั่งโต๊ะตลอดวัน เช่น อาชีพคุณครูหรือพนักงานอื่น ยามว่างควรทำกิจกรรมที่สนุกสนานได้เคลื่อนไหวตลอดเวลา เช่น สังกะสีกับ

เพื่อนฝูง ไปเที่ยวชายหาด ล่องเรือ เที่ยวชมป่าเขา ถ้ามีงานประจำต้องให้บริการ อำนวยความสะดวกสบายแก่ผู้อื่น ยามว่างควรไปให้ผู้อื่นบริการบ้าง เช่น ไปเสริมสวยเปลี่ยนทรงผม ถักเปียบ้าง ทำผมแกลอน่ารักๆ ตัดผม นวดตัว ซักผืนให้หนังกำพริ้าหลุดออก หนังใหม่จะได้ขึ้นมาแทน ไปรับประทานอาหารนอกบ้าน ฯลฯ จะเป็นการชดเชยทำให้ชีวิตสมดุลขึ้น ควรรับประทานกล้วยสุกเป็นประจำหรือผลไม้อื่น

เช่น ส้ม มะปราง ชมพู ฯลฯ เพราะจะช่วยให้ขับถ่ายได้ดี

(กรมสุขภาพจิต : วิธีปฏิบัติเพื่อช่วยคลายเครียดในการทำงาน)

9. การพักผ่อนหย่อนใจหมายถึง

- ก. หยุดทำงาน โดยไม่ต้องทำอะไรเลย
- ข. หยุดทำงานประจำแต่ไปทำงานอย่างอื่น
- ค. หยุดทำงานชั่วคราวเพื่อพักผ่อนให้เพลิดเพลินใจ
- ง. หยุดทำงานใช้เวลานอนทั้งวัน

10. กิจกรรมใดไม่เป็นกิจกรรมเพื่อการพักผ่อน

- ก. เล่นกับสัตว์เลี้ยง
- ข. ฟังเพลง
- ค. เล่นการพนัน
- ง. เล่นดนตรี

11. จุดมุ่งหมายของผู้เขียนบทความนี้คือ

- ก. อยากให้คนมีร่างกายแข็งแรง
- ข. อยากให้คนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี
- ค. อยากให้กีฬาสอนคนให้เป็นคนดี
- ง. อยากให้คนหยุดงานเพื่อนพักผ่อน

12. บทความนี้กล่าวถึงเรื่องใดเป็นประเด็นหลัก

- ก. เวลาออกกำลังกาย
- ข. วิธีออกกำลังกาย
- ค. การทำกิจกรรมเพื่อพักผ่อน
- ง. การรับประทานอาหารหลังออกกำลังกาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 13-16

การออกกำลังกายและการล้างพิษ

มีคนกล่าวไว้ว่าการออกกำลังกาย เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยรักษาสภาพร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากสารพิษส่วนเกินตกค้างสะสมในร่างกาย การออกกำลังกายจะช่วยกระตุ้นการทำงานของร่างกายทุกระบบ ทำให้การขับถ่ายของเสียออกจากผิวหนัง ใต้ และระบบขับถ่ายเป็นปกติผิวหนังเป็นอวัยวะในกระบวนการกำจัดของเสียที่ใหญ่ที่สุด เนื่องจากผิวหนังปกคลุมทุกส่วนของร่างกาย และประกอบไปด้วยรูขุมขนเล็ก ๆ ที่คอยทำหน้าที่ขับเหงื่อและเกลือออกจากกระแสเลือด การออกกำลังกายจึงมีผลช่วยกระตุ้นการกำจัดของเสียอีกด้วยแหละ

ที่มา : กานต์รวี ทองพลู ล้างพิษ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ คลินิกสุขภาพ 2546

13. การล้างสารพิษหมายถึงข้อใด

- ก. การขับสารพิษออกจากร่างกาย
- ข. การขับกากอาหารออกจากร่างกาย
- ค. การขับสารอาหารที่ไม่ต้องการออกจากร่างกาย
- ง. การขับไขมันออกจากร่างกาย

14. ร่างกายขับสารพิษออกทางใด

- ก. ทางลมหายใจ
- ข. ทางผิวหนัง
- ค. ทางปัสสาวะ
- ง. ถูกทั้งข้อ ข. และข้อ ค.

15. กิจกรรมใดที่เป็นการขับของเสียออกจากร่างกาย

- ก. ดื่มน้ำเย็น
- ข. ดื่มน้ำชาร้อนๆ
- ค. ออกกำลังกายให้เหงื่อออก
- ง. รับประทานอาหารเสริม

16. จุดมุ่งหมายของข้อความนี้เพื่ออะไร

- ก. เพื่อให้คนออกกำลังกายเพื่อขับสารพิษออกทางเหงื่อ
- ข. เพื่อกระตุ้นให้ร่างกายผลิตไขมัน
- ค. เพื่อความสนุกสนานในการออกกำลังกาย
- ง. เพื่อให้คนรับประทานอาหารได้มากขึ้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 17-24

นิทานอีสป เรื่อง นกกระสา กับ ห่าน ที่ริมหนองน้ำใหญ่แห่งหนึ่งที่มีดงมะพร้าวขึ้นร่มครึ้ม เป็นที่อาศัยของห่านและนกกระสา ทั้งคู่เป็นเพื่อนสนิทสนมรักใคร่กัน และมีกอกอกหากินด้วยกันเสมอและร้องเพลงแข่งกันอย่างครื้นเครงวันหนึ่งในขณะที่ทั้งสองกำลังเดินเลียบหนองน้ำอยู่มีนกกระยางตัวหนึ่งบินผ่านมา “นี่แน่ะเพื่อน ตรงโน้นมีหนองน้ำอีกแห่งหนึ่งที่นั่นมี กุ้ง หอย ปู ปลา เยอะแยะเขียวล่องไปกับข้าคู่ก่อนแล้วเปรียบเทียบกับหนองน้ำเดิม แล้วเจ้าจะมาเฝ้าหากินอยู่กรุณาทำไม” นกกระยางบอก นกกระสาและห่านจึงพากันบินไปยังหนองน้ำตามที่นกกระยางได้บอกมา ที่หนองน้ำแห่งนั้นมีอาหารอุดมสมบูรณ์จริงตามที่นกกระยางพูดห่านนั้นก็กรูกินอาหารมากจนพุงกาง ในขณะที่นกกระสากินพออิ่ม “นานๆ ถึงจะพบแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์อย่างนี้ ทำไมท่านถึงกินเพียงนิดเดียวล่ะ” ห่านถาม “ข้าอิ่มแล้ว ถ้ากินมากเกินไป ข้ากลัวว่าจะบินกลับไม่ไหว” นกกระสาตอบ “แต่ข้ายังกินได้อีกเยอะ” ห่านพูดแล้วก็ก้มหน้าก้มตาบินต่อไป ขณะนั้นมีนายพรานคนหนึ่งซึ่งปรีชาถือนพรี และสะพายธนูเดินผ่านมาเห็นนกทั้งสองเข้านายพรานจึงยกธนูขึ้นเล็งไปที่นกสองตัวนั้นทันที นกกระสาบังเอิญเหลือบมาเห็นนายพรานเข้าพอดีจึงร้องเตือนห่านหลายครั้ง...ก่อนที่ตัวเองจะรีบบินหนีไป ห่านซึ่งกินอาหารมากเกินไป...จนบินหนีไม่ไหวมันจึงถูกนายพรานยิงตายในที่สุด...นายพรานนำห่านมาปรุงเป็นอาหารอย่างอร่อย นกกระสารอดตายเพราะความปราดเปรื่อง รู้จักประมาณในการกิน

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

“ความโลภ...ความไม่รู้จักพอ...อาจนำภัยประดาเข้ามาสู่ตนได้”

17. สาระสำคัญของเรื่องนกกระสา กับ ห่าน คือ

- ก. ความขยัน
- ข. ความซื่อสัตย์
- ค. ความโลภ
- ง. ความกล้าหาญ

18. นักเรียนนำความรู้จากนิทานเรื่องนกกระสา กับ ห่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

- ก. ควรรู้จักพอประมาณ
- ข. ควรเชื่อมั่นในตัวเอง
- ค. ไม่ควรเชื่อคนง่าย
- ง. ควรทำตามผู้อื่นเสมอ

19. ข้อเท็จจริงจากนิทานเรื่องนกระสากับห่านได้แนวคิดอย่างไร

- ก. ความขยันทำให้ไม่อดตาย
- ข. ความซื่อสัตย์เป็นสมบัติของคนดี
- ค. กล้านักมกบิน
- ง. ความโลภความไม่รู้จักพออาจนำภัยมาสู่ตนได้

20. นักเรียนควรเอาอย่างห่านหรือนกระสา เพราะเหตุใด

- ก. ควรทำตามนกระสา เพราะ มีความอดทน
- ข. ควรทำตามนกระสา เพราะ มีความฉลาดและมีความประมาทตน
- ค. ควรทำตามห่าน เพราะ ได้กินอาหารจนอิ่ม
- ง. ควรทำตามห่าน เพราะ หากินเก่ง

21. ถ้านักเรียนเป็นห่านจะทำอย่างไรจึงจะไม่ถูกนายพรานยิงตาย

- ก. ขอร้องนายพราน
- ข. กินแต่พออิ่ม และรู้จักระวังภัย
- ค. ขอร้องให้นกระสาช่วยจิกนายพราน
- ง. ดำน้ำหนีนายพราน

22. เหตุใดจึงต้อง “มีความรู้จักพอ”

- ก. ทำให้มีความสุขกาย
- ข. ทำให้มีความสุขใจไม่เป็นหนี้
- ค. ทำให้คนอื่นรัก
- ง. เพื่อสั่งสอนคนได้

23. เหตุใดนกระสาจึงกินอาหารแต่พออิ่ม

- ก. เพราะกลัวห่านไม่ได้กิน
- ข. เพราะกลัวอาหารหมด
- ค. เพราะกลัวนายพราน
- ง. เพราะกลัวหนักท้องแล้วจะบินไม่ไหว

24. ข้อใดไม่ใช่ความรู้จักพอ

- ก. เงินไม่พอใช้ก็ขอยืมเพื่อน
- ข. ใช้เงินเท่าที่ตนเองมี
- ค. ใช้เสื้อผ้าเก่าของพี่
- ง. รับประทานอาหารแต่พออิ่ม

25. คำในข้อใดอ่านออกเสียงต่างจากพวก

- ก. กัดกั๊ก
- ข. เบี่ยงปร้าง
- ค. ไก่คัลอง
- ง. พลิกแพลง

26. ข้อใดมีความควบกล้ำมากที่สุด

- ก. โด่งปลุกพืชผักสวนครัว
- ข. ราชาทรงศีลได้ต้นไทร
- ค. เด็กเล่นกองทรายอย่างสนุกสนาน
- ง. เศรษฐีสร้างอาศรม

27. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำ

- ก. หรอก
- ข. ก้าง
- ค. สงคราม
- ง. หัวเราะ

28. คำในข้อใดออกเสียงเหมือนคำที่กำหนดให้ “ขวาน”

- ก. กวาด
- ข. คลาน
- ค. พร้อม
- ง. เพลง

29. ข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำ

- ก. ขวนขวาย
- ข. รุกราน
- ค. เปลี่ยนแปลง
- ง. กว้างไกล

30. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำ

- ก. ตำรวจ
- ข. จรวด
- ค. ลูกกวาด
- ง. ตลาดนัด

31. อักษรใดใช้เป็นพยัญชนะตัวที่สองในคำควบกล้ำ

- ก. น อ ว
- ข. ร ล ว
- ค. ย ร ม
- ง. ก ร น

32. ข้อใดเขียนผิด

- ก. พลิกแพลง
- ข. กว้างขวาง
- ค. เผอไพล
- ง. คว่าขัน

33. คำควบกล้ำ หมายถึง ข้อใด

- ก. พยัญชนะที่มี 3 ตัว
- ข. พยัญชนะต้นที่มีตัว ร ล ว
- ค. พยัญชนะที่ออกเสียง ร ล ว
- ง. พยัญชนะต้นที่มี 2 ตัว ออกเสียงควบกับ ร ล ว

34. ข้อใดถูกต้อง

- ก. สร้าง เป็นคำควบกล้ำไม่แท้
- ข. โทรม เป็นคำควบกล้ำแท้
- ค. กั่ว เป็นคำควบกล้ำไม่แท้
- ง. เกรง เป็นคำควบกล้ำไม่แท้

35. “โครงการปลูกต้นไม้ลดโลกร้อน” ประโยคนี้มีคำควบกล้ำกี่คำ

- ก. 1 คำ
- ข. 2 คำ
- ค. 3 คำ
- ง. 4 คำ

36. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำทั้งหมด

- ก. เปลี่ยนแปลง กลิ่น กราย
- ข. กรอบ โคลงกลอน หรอก
- ค. พัง แกละ กล้า
- ง. พลับพลึง พริก พัง

37. ข้อใดเป็นพยัญชนะที่ออกเสียงควบกล้ำ

- ก. ผว กว กร
- ข. พร ขร นว
- ค. ปร มร พล
- ง. คว ปล กร

38. ข้อใดอ่านถูกต้อง

- ก. ไทร อ่านว่า ไทร
- ข. ปรีบ อ่านว่า ปะ-รับ
- ค. ทรวดโทรม อ่านว่า ทรวด-โทรม
- ง. เพลง อ่านว่า เพลง

39. ข้อใดมีอักษรควบกล้ำ ทุกคำ

- ก. เวล่านี้
 - ข. เศร้าใจ
 - ค. ต้นไทร
 - ง. ขวนขวาย
-

40. “ตัดหางปล่อยวัด” คำควบกล้ำของคำพังเพยนี้คืออะไร

- ก. ฝาก
 - ข. ขวาง
 - ค. กลาง
 - ง. ปล่อย
-

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1. ก.	21. ข.
2. ง.	22. ข.
3. ค.	23. ง.
4. ข.	24. ก.
5. ค.	25. ข.
6. ง.	26. ก.
7. ค.	27. ค.
8. ก.	28. ก.
9. ค.	29. ข.
10. ค.	30. ค.
11. ข.	31. ข.
12. ค.	32. ค.
13. ก.	33. ค.
14. ง.	34. ก.
15. ค.	35. ข.
16. ก.	36. ก.

17. ค.

37. ง.

18. ค.

38. ง.

19. ง.

39. ง.

20. ข.

40. ง.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียน
นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบและกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไปนี้ในระดับใด

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับคำตอบที่นักเรียนมีความเห็น
 สอดคล้องกับรายการ

รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้			
1.1 การจัดกิจกรรมของครูทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น			
1.2 เนื้อหาที่เรียนมีความต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นตอน			
1.3 นักเรียนมีความสุขที่ได้เรียนในกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับครู			
2. ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน			
2.1 บรรยากาศในการเรียนรู้มีความเป็นกันเอง และสนุกสนาน			
2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีความเป็นกันเอง			
2.3 กิจกรรมที่นักเรียนได้เรียนรู้ น่าสนใจ			
3. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน			
3.1 สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ทำให้นักเรียนเรียนรู้ ได้ง่ายขึ้น			
3.2 สื่อการเรียนการสอนทำให้นักเรียนสนุกสนานในการเรียน			
4. ด้านการประเมินผล			
4.1 นักเรียนยอมรับในผลคะแนนที่ได้ในการทำแบบฝึก			
4.2 นักเรียนมีความสุขที่ได้ทำแบบฝึกหัดในแบบฝึก			

ภาคผนวก ค

การหาคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 1 ผลการพัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค
 STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
 มาตรฐาน E1/E2 = 80/80

เลขที่	คะแนนกิจกรรมแผนการสอนที่								รวม	ทดสอบ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	E1	E2
คะแนน เต็ม	40	40	40	40	40	40	40	40	100	40
1	33	35	33	33	33	33	34	30	82.5	35
2	30	33	30	31	33	35	33	35	81.25	33
3	35	34	35	37	34	30	35	38	86.88	31
4	33	33	30	35	30	35	30	35	81.56	30
5	34	33	31	30	30	36	33	30	80.31	34
6	30	33	30	34	33	33	34	30	80.31	33
7	34	30	30	30	30	30	30	37	78.44	35
8	33	33	30	34	30	33	34	33	81.25	30
9	30	33	35	33	33	35	39	34	85	35
10	35	30	35	30	33	37	33	30	82.19	34
11	30	36	34	33	30	30	33	33	80.94	30
12	30	33	33	30	34	34	34	33	81.56	31
13	34	33	34	30	33	30	33	33	81.25	34
14	38	31	34	30	34	30	34	34	82.81	33
15	35	33	31	33	35	35	33	30	82.81	34
16	35	34	35	35	33	33	31	33	84.06	31
17	34	30	33	33	35	33	34	30	81.88	33

เลขที่	คะแนนกิจกรรมแผนการสอนที่								รวม	ทดสอบ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	E1	E2
คะแนน เต็ม	40	40	40	40	40	40	40	40	100	40
18	31	31	33	31	33	34	31	34	80.63	30
19	33	33	30	34	34	34	35	30	82.19	31
20	31	33	33	30	30	33	34	30	79.38	33
21	34	33	37	31	34	31	33	30	82.19	35
22	34	34	30	30	33	31	33	33	80.63	31
23	35	35	30	30	34	30	30	33	80.31	35
24	31	33	33	34	33	33	31	33	81.56	30
25	33	34	30	30	34	30	30	30	78.44	30
26	30	30	30	30	31	31	34	30	76.88	30
27	31	35	30	31	33	31	33	30	79.38	30
28	34	33	30	30	33	39	33	34	83.13	35
29	30	35	35	34	30	34	30	34	81.88	30
30	34	33	34	30	35	34	33	30	82.19	31
31	30	34	33	30	30	33	30	34	79.38	33
32	37	30	34	34	33	34	34	30	83.13	30
33	33	39	34	37	33	33	37	35	87.81	33
34	33	30	34	34	30	30	34	34	80.94	30
35	33	30	33	30	33	35	33	30	80.31	30
36	35	31	34	33	33	34	33	35	83.75	33
37	33	35	33	30	35	34	33	30	82.19	31

เลขที่	คะแนนกิจกรรมแผนการสอนที่								รวม	ทดสอบ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	E1	E2
คะแนน เต็ม	40	40	40	40	40	40	40	40	100	40
38	31	31	30	34	37	33	35	33	82.5	35
39	30	34	30	37	33	34	33	33	82.5	33
40	30	30	33	33	33	35	35	37	83.13	33
41	35	33	30	33	30	33	33	33	81.25	31
42	30	31	35	30	33	33	33	37	81.88	30
43	35	31	33	37	35	33	33	35	85	31
44	33	31	33	35	33	31	31	33	81.25	30
45	30	31	33	37	30	33	30	30	79.38	33
รวม	1472	1470	1460	1460	1471	1485	1484	1468	3678.1	1443
เฉลี่ย	32.7	32.7	32.4	32.4	32.7	33	33	32.6	81.736	32.067
S.D.	2.16	1.97	2.01	2.41	1.79	2.06	1.89	2.37	2.06	1.88
P	81.78	81.67	81.11	81.11	81.72	82.5	82.44	81.56	81.74	80.17

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนจำนวน 45 คน มีคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียน ทุกกิจกรรมเฉลี่ย 81.73 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.74 และมีคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเฉลี่ย 32.06 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.17 ทำให้การพัฒนาการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ มีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 81.74/80.17$ เป็นไปตามเกณฑ์เป้าหมายที่ตั้งไว้

ตารางภาคผนวกที่ 2 ผลการประเมินการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควมกล้า ร ล ว ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย
เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านสาระสำคัญ			
1. สอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด
2. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง			
4. สอดคล้องกับเนื้อหา	4.60	0.55	มากที่สุด
5. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด
6. เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
7. สามารถประเมินผลได้	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา			
8. มีความถูกต้อง	4.80	0.45	มากที่สุด
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
10. เหมาะสมกับวัยนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
11. มีความชัดเจนเข้าใจง่ายและน่าสนใจ	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
12. สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	5.00	0.00	มากที่สุด
14. เรียงลำดับกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
15. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
16. เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
17. เหมาะสมกับเวลาสอน	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้			
18. สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
19. สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
20. นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้แบบฝึกทักษะ	5.00	0.00	มากที่สุด
21. เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านการประเมินผลการเรียนรู้			
22. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4.60	0.55	มากที่สุด
23. สอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด
24. สามารถวัดและประเมินผลตามที่ระบุไว้	4.80	0.45	มากที่สุด
25. ส่งเสริมการวัดด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และเจตคติ	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.85	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ผลการประเมินการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด (Mean = 4.85, S.D. = 0.17)

ตารางภาคผนวกที่ 3 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ที่ตรวจสอบคำดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือพัฒนาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ

จุดประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	2	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	3	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
	4	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
	5	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
	6	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
	7	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
	8	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	9	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	10	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	11	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	12	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	13	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	14	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	15	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	16	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้

จุดประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3	17	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	18	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	19	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	20	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	21	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	22	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	23	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
	24	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
4	25	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	26	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	27	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
	28	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
	29	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	30	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	31	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
	32	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5	33	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	34	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	35	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	36	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	37	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

จุดประสงค์ข้อที่	ข้อสอบข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5	38	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	39	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	40	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

จากตารางที่ 3 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา พบว่า ข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6 – 1 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือข้อคำถามต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงจะสามารถนำไปใช้ได้ ดังนั้นข้อคำถามทั้งหมดถือว่าผ่านเกณฑ์ สามารถนำไปใช้ได้ จำนวน 40 ข้อ

ตารางภาคผนวกที่ 4 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริม ทักษะ

รายการประเมิน	Mean	S.D.	ความหมาย
1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้			
1.1 การจัดกิจกรรมของครูทำให้นักเรียนเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 เนื้อหาที่เรียนมีความต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นตอน	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 นักเรียนมีความสุขที่ได้เรียนในกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับครู	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน			
2.1 บรรยากาศในการเรียนรู้มีความเป็นกันเอง และสนุกสนาน	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีความเป็นกันเอง	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 กิจกรรมที่นักเรียนได้เรียนรู้ น่าสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	Mean	S.D.	ความหมาย
3. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน			
3.1 สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ทำให้นักเรียนเรียนรู้ ได้ง่ายขึ้น	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 สื่อการเรียนการสอนทำให้นักเรียนสนุกสนานในการเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านการประเมินผล			
4.1 นักเรียนยอมรับในผลคะแนนที่ได้ในการทำแบบฝึก	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 นักเรียนมีความสุขที่ได้ทำแบบฝึกหัดในแบบฝึก	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.84	0.21	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ผลการวิเคราะห์แบบประเมินการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21 และความคิดเห็นโดยรวมจัดอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวเลิศลักษณ์ คำลังเลิศ
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2533
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	278 หมู่ 10 บ้านยางนาดี ตำบลชีบน อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ 36170
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูอัตราจ้าง
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ 36000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2556	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ) คณะการบัญชีและการจัดการ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2558	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม